

รายงานการวิจัยเรื่อง

การพัฒนาการรับรู้สารสนเทศเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการ
พิเศษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต 2

Information Perception Development to Learning

Encouragement for Children with Special Needs of

Nakhon Si Thammarat Primary Educational Service

Area Office 2

นางสาวสุธิดา ไทยกลาง

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

2558

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

(งานวิจัยนี้ได้รับงบประมาณแผ่นดินการวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557)

รายงานการวิจัยเรื่อง

การพัฒนาการรับรู้สารสนเทศเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการ
พิเศษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต 2

Information Perception Development to Learning

Encouragement for Children with Special Needs of

Nakhon Si Thammarat Primary Educational Service

Area Office 2

นางสาวสุธิดา ไทยกลาง

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

2558

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

(งานวิจัยนี้ได้รับงบประมาณแผ่นดินการวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557)

ชื่อวิจัย : การพัฒนาการรับรู้สารสนเทศเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2

Information Perception Development to Learning Encouragement for Children with Special Needs of Nakhon Si Thammarat Primary Educational Service Area Office 2

ผู้วิจัย : สุธิดา ไทยกลาง

หน่วยงาน : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ปีงบประมาณ : พ.ศ. 2557

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศ ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 2. ทราบปัญหาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ 3. โดยนำข้อมูลพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศและปัญหาไปกำหนดแนวทางการแก้ปัญหาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 4. จากนั้นนำแนวทางการแก้ปัญหาพัฒนาเป็นรูปแบบการรับรู้สารสนเทศให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จำแนกตามขนาดของโรงเรียน และเก็บข้อมูลจากบุคคลากรในโรงเรียนนั้นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ซึ่งในแต่ละกลุ่มจะมีวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน ดังนี้ ครูผู้ปฏิบัติการสอน/ครูผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง, ผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ, ครูผู้สอนในโรงเรียนแกนนำ และศึกษานิเทศก์เกี่ยวข้อง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมครั้งนี้ได้ศึกษาเอกสารชุดคู่มือการจัดการเรียนการสอนของเด็กที่มีความต้องการพิเศษของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วม ซึ่งเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลมีแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์

ผลการวิจัยพบว่า

1. พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 อยู่ในระดับน้อย ได้แก่ประเภท ประเภทบกพร่องทางการเห็น ประเภทบกพร่องทางการได้ยิน ประเภทบกพร่องทางสติปัญญา ประเภทบกพร่องทางการเรียนรู้

ประเภทออทิสติก และประเภทพิการซ้ำซ้อน สำหรับประเภทบกพร่องทางร่างกาย ประเภทบกพร่องทางการพูดและภาษา และประเภทบกพร่องทางพฤติกรรม มีพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศในระดับปานกลาง

2. ปัญหาที่ส่งผลต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ จากการสำรวจพบว่าปัจจุบันครูส่วนใหญ่ขาดความรู้ในการจัดทำโครงการและแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล การซึ่งส่งผลต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนร่วม ผู้ปกครองมีความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุตรหลานบ้างเพียงบางเรื่อง นอกจากนี้มีปัญหาตามประเภทความบกพร่อง

3. กำหนดแนวทางการแก้ปัญหาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ พบว่าโรงเรียนมีการจัดเตรียมความพร้อมต่างๆ โดยเฉพาะการพัฒนาความรู้/ความสามารถของครู ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม ผู้บริหารโรงเรียนควรให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนร่วม ควรสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติม ชี้แจงสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการสังเกตพฤติกรรมของเด็กและความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม ให้แก่ผู้ปกครอง จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการรับรู้สารสนเทศ

4. การพัฒนารูปแบบการรับรู้สารสนเทศให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 พบว่า ควรมีการจัดรูปแบบการเรียนร่วม ให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภทควบคู่กับการจัดชั้นเรียนแบบปกติ และต้องมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

คำสำคัญ : การจัดการเรียนร่วม, เด็กที่มีความต้องการพิเศษ, การรับรู้สารสนเทศ

Research title: Information Perception Development to Learning Encouragement for
Children with Special Needs of Nakhon Si Thammarat Primary Educational
Service Area Office 2

Researcher: Suthida Thaiklang

Institution: Nakhon Si Thammarat Rajabhat University

Fiscal year 2014

ABSTRACT

This research aims to 1) study the special needs children's behaviors of perception of information in schools under Nakhon Si Thammarat Primary Educational Service Area Office 2 and 2) find out problems of the special needs children's behaviors of perception of information in inclusive education classrooms 3. and problems in imposing a guideline to solve and accommodate the children's problems 4 The guideline was subsequently developed into a model to improve the special needs children's perception of information.

The sample groups were classified due to the school sizes, i.e the numbers of students. The key informants from the sample groups were afterwards categorized into four groups; classroom teachers and personnel involving teaching matters, parents of special needs children, teachers from mainstay schools, and supervisors.

The instruction manuals for special needs children from the Office of the National Primary Education were used as guidelines to design questionnaires and interviews to use as research instruments in this study.

The findings reveal as follow:

1. The special needs children's behaviors of perception of information in schools under Nakhon Si Thammarat Primary Educational Service Area Office 2 at low level were the groups of the children who have vision impairment, hearing impairment, mild cognitive impairment, learning disability cognitive impairment, autistic spectrum disorder, and multiple

disabilities. The special needs children's behaviors of perception of information at the moderate level went to groups of children having physical impairments include speech and language impairment and behavioral impairment.

2. The survey indicated issues that affect the special needs children's perception of information while learning with normal children in inclusive education environment were the teachers' incompetence in preparing projects and instructional planning for individual special needs children, the inadequate understanding of the parents about the children's problems apart from their impairments.

3. To impose a guideline to solve the special needs children's problems of the perception of information, the findings indicated that the schools have prepared various types of projects to accommodate educational policy for special needs children, particularly the improvement of teachers' competence in inclusive education. In addition, school administrators should focus on inclusive education by allocating additional budget, explicate the behaviors of special needs children and inclusive education to the parents as well as arrange activities that facilitate the improvement of children's perception of information.

4. To develop a model to improve the special needs children's perception of information, the findings signify that the schools should arrange appropriate inclusive education activities that suit specific needs of each type of the special needs children's impairment and disabilities alongside with activities in normal class. Moreover, the schools should arrange special activities that accommodate children's perception of information continuously.

Keywords: inclusive education, special needs children, perception of information

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีด้วยความกรุณาช่วยเหลือแนะนำเป็นอย่างดีจากศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำและข้อมูลต่างๆ ในการวิจัย ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงศ์ศักดิ์ สังขสิทธิ์ และอาจารย์สุดา เจ๊ะอูมา ที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการเขตสำนักงานการประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 และผู้อำนวยการโรงเรียน ที่อนุเคราะห์ให้เก็บข้อมูลกับโรงเรียนในสังกัด-ขอขอบคุณคุณครู ผู้ปกครอง ที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติที่ให้โอกาสและสนับสนุนงบประมาณในการจัดทำวิจัยครั้งนี้ ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชที่สนับสนุนในการเป็นนักวิจัย

ประโยชน์และคุณค่ารายงานการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแต่สำนักงานการประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 ผู้บริหารโรงเรียนและครูทุกท่านในโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2

สุธิตา ไทยกลาง

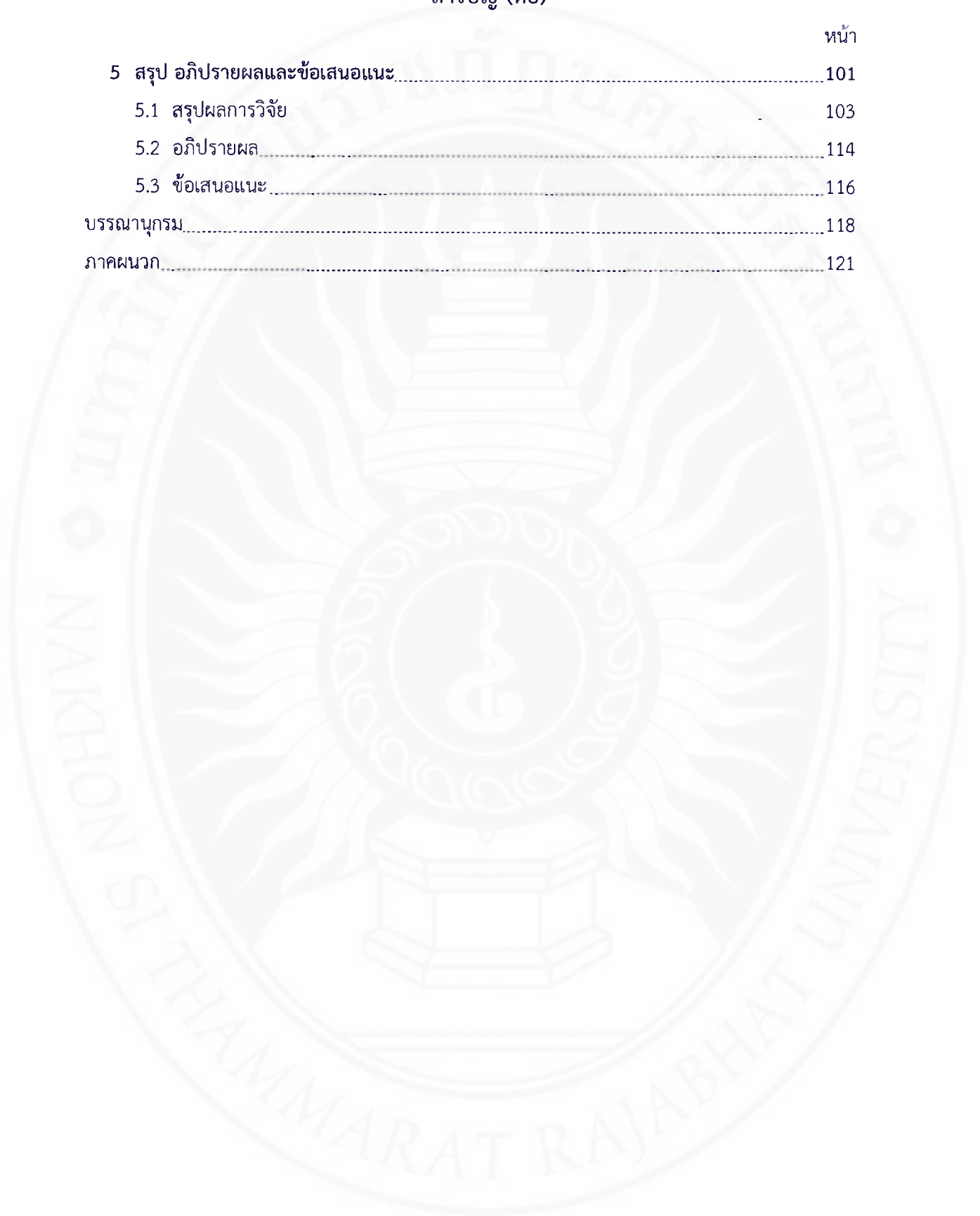
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	3
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย	4
1.5 คำนิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	7
2.2 แนวคิดการจัดการเรียนร่วม	18
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับสารสนเทศ	23
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้และการเรียนรู้	27
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33
3 วิธีดำเนินการ	36
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	36
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	37
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	39
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	39
4 ผลการวิเคราะห์	42
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป	43
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบัน	48
4.3 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	72
4.4 ผลการวิเคราะห์การจัดกิจกรรมส่งเสริมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และรูปแบบ การพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	89
4.5 ผลการวิเคราะห์/สังเคราะห์ การสัมภาษณ์ครูผู้สอน/ครูประจำชั้น/ครูที่เลี้ยงโรงเรียน ประเภทแกนนำ	96

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	101
5.1 สรุปผลการวิจัย	103
5.2 อภิปรายผล	114
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	116
บรรณานุกรม.....	118
ภาคผนวก.....	121

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 ข้อมูลทั่วไปของครูผู้สอน/ครูประจำชั้น/ครูผู้ดูแล.....	43
2 ข้อมูลทั่วไปของศึกษานิเทศก์.....	45
3 ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครอง.....	46
4 สภาพปัจจุบันที่โรงเรียนจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการ.....	48
5 สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอาคารสถานที่.....	49
6 สภาพปัจจุบันที่โรงเรียนได้เตรียมสื่ออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ.....	50
7 สภาพปัจจุบันการจัดตั้งคณะกรรมการโรงเรียนรับผิดชอบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยให้ผู้บริหารและครูทุกฝ่ายมีส่วนร่วมและประสานกับบุคลากรหลายฝ่าย เช่น นักจิตวิทยา นักวิชาการศึกษาพิเศษ แพทย์ และผู้ปกครอง.....	51
8 สภาพปัจจุบันที่โรงเรียนมีการจัดประชุม อบรม เพื่อเตรียมความพร้อมของบุคลากรในโรงเรียน เด็กปกติและผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ความเข้าใจใน การปฏิบัติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ.....	52
9 สภาพปัจจุบันโรงเรียนได้สร้างความเข้าใจเรื่องการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมกับครู ผู้ปกครองเด็ก เด็กที่มีความต้องการพิเศษ เด็กปกติ บุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง.....	53
10 สภาพปัจจุบันผู้ปกครองเข้าใจและให้ความร่วมมือในการพัฒนาทักษะการรับรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ.....	54
11 วิธีการที่โรงเรียนดำเนินงานในการจัดครูเข้าสอนในชั้นที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม.....	54
12 สภาพปัจจุบันโรงเรียนได้ทำการพัฒนาบุคลากรในด้านการศึกษาพิเศษ.....	55
13 ปัจจุบันครูผู้สอน/ครูประจำชั้น/ครูผู้ดูแล มีความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วม.....	56
14 สภาพปัจจุบันโรงเรียนได้จัดเตรียมความพร้อมให้กับผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือผู้ปกครองของเด็กปกติ ให้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม.....	57
15 สภาพปัจจุบันโรงเรียนมีการปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท.....	57
16 สภาพปัจจุบันครูมีแผนการสอนรายบุคคลสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ.....	58
17 สภาพปัจจุบันของการเตรียมการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ.....	59
18 สภาพปัจจุบันของการมอบหมายงานให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ.....	60
19 สภาพปัจจุบันของการจัดสอนซ่อมเสริมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ.....	60
20 สภาพปัจจุบันมีการจัดกิจกรรมเสริมเพื่อเพิ่มทักษะการรับรู้ให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ.....	61

สารบัญญัตินำ (ต่อ)

ตาราง	หน้า
21 สภาพปัจจุบันของการจัดเตรียมหนังสือและสื่อต่างๆ เพื่อให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ทำกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน.....	61
22 สภาพปัจจุบันโรงเรียนมีการติดตามประเมินผลและช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ.....	62
23 สภาพปัจจุบันโรงเรียนมีการส่งเสริมให้ครูใช้สื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพของ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ.....	62
24 สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับปัญหาความรู้ความสามารถของครูในการสอนเด็กที่มี ความต้องการพิเศษ.....	63
25 ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุตรหลาน.....	65
26 ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม.....	65
27 ความพอใจกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและพัฒนาการของบุตรหลาน.....	66
28 สำรวจความต้องการให้โรงเรียนจัดกิจกรรมใด หรือวิชาใดเพิ่มเติม.....	66
29 การช่วยเหลือบุตรหลานของผู้ปกครอง.....	67
30 การเปรียบเทียบพัฒนาการของบุตรหลานกับเด็กปกติ.....	67
31 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้ปกครองต้องการให้โรงเรียนจัด.....	67
32 กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรหลานเข้าร่วม.....	68
33 ความสามารถของครูที่ปกครองต้องการ.....	68
34 การบริการการศึกษาแก่เรียนเป็นรายคนที่ผู้ปกครองต้องการ.....	69
35 ความต้องการของผู้ปกครองด้านการบริการสารสนเทศ.....	69
36 ความต้องการของผู้ปกครองด้านการบริการให้คำปรึกษา.....	70
37 ความต้องการให้โรงเรียนจัดการศึกษาพิเศษรูปแบบเรียนร่วม.....	70
38 พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทบกพร่องทางการเห็น.....	72
39 พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทบกพร่องทางการได้ยิน.....	74
40 พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทบกพร่องทางสติปัญญา.....	76
41 พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทบกพร่องทางร่างกาย.....	78
42 พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทบกพร่องทางการเรียนรู้.....	80
43 พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทบกพร่องทางการพูด และภาษา.....	82
44 พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทบกพร่องทางพฤติกรรม.....	84
45 พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทออทิสติก.....	86
46 พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทพิการซ้ำซ้อน.....	88

สารบัญญัตินำ (ต่อ)

ตาราง	หน้า
47 การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องทางการเห็น.....	86
48 การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน.....	90
49 การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.....	91
50 การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องทางร่างกาย.....	91
51 การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้.....	92
52 การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา.....	93
53 การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องมีปัญหาทางพฤติกรรม.....	93
54 การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องเป็นออทิสติก.....	94
55 การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทพิการซ้ำซ้อน.....	94
56 รูปแบบการจัดการเรียนร่วมเพื่อพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ แต่ละประเภท.....	95

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1 รูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ.....

22

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ว่าด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะรัฐมนตรีแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ระบุแนวทางการพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีการเรียนรู้สู่การปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง มีการลงทุนทางปัญญา และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 หมวด 3 มาตรา 49 กำหนดให้บุคคลมีสิทธิเสมอภาคกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปี โดยรัฐต้องจัดให้ทั่วถึงและไม่เก็บค่าใช้จ่าย ทั้งผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือผู้อยู่ในสภาวะยากลำบากต้องได้รับการสนับสนุนจากรัฐ ด้านการศึกษาทัดเทียมผู้อื่นด้วยเช่นกัน นอกจากนี้มาตรา 52 รัฐจะต้องคุ้มครองเด็กและเยาวชนให้มีสิทธิในการอยู่รอดและได้รับการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ตามศักยภาพและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนเป็นสำคัญ ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 หมวด 2 ว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 10 ระบุว่าการจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันทางการศึกษา ขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส รัฐจะต้องให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษา ขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือแรกพบความพิการโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และให้มีสิทธิได้รับอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดในกฎกระทรวง นอกจากนี้ยังกำหนดสาระสำคัญในเรื่องที่จะต้องจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษสำหรับคนพิการ ให้คนพิการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษาและจัดรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคล (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2546)

กระทรวงศึกษาธิการเห็นถึงความสำคัญการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับคนพิการและได้จัดการศึกษาพิเศษกรมสามัญศึกษารับผิดชอบ โดยเริ่มจัดตั้งโรงเรียนเฉพาะชั้นเพื่อทดลองสอนเด็กพิการ ปรากฏว่าเด็กพิการทุกประเภทสามารถเรียนได้ ต่อมาได้เริ่มทดลองจัดการศึกษาพิเศษรูปแบบเรียนร่วม โดยจัดสำหรับเด็กที่บกพร่องทางสติปัญญาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร การจัดการเรียนร่วมมีความสำคัญอย่างมากสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องในด้านต่างๆ ดังนั้นการเปิดโอกาสให้เด็กเข้ามาศึกษาหาความรู้ รวมทั้งเป็นการเข้าสังคมในโรงเรียนกับ

เด็กปกติ จะทำให้เกิดการพัฒนาศักยภาพที่มีอยู่เพิ่มมากขึ้น โครงการเรียนร่วมต่างๆ ที่สถานศึกษา จัดขึ้นอาจจะจัดตามศักยภาพของแต่ละแห่งในการที่จะรับเด็กเรียนร่วม ซึ่งในปีพ.ศ. 2547 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการได้เริ่มโครงการโรงเรียนแกนนำ จัดการเรียนร่วม สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ต่อมา กระทรวงศึกษาธิการได้เร่งประสานและร่วมมือดำเนินการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ครอบคลุม เด็กทุกกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่อง ทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ ซึ่งให้บุคคลดังกล่าว มีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ โดยมีนโยบายให้ทุกโรงเรียนทั้งในระดับ ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา รับบุคคลดังกล่าวเข้าเรียนร่วมและจัดการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ

จากที่กล่าวมาข้างต้นปัจจุบันมีการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมและมีการจัดการศึกษา แบบเรียนรวม โดยการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม คือ การจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าไปใน ระบบการศึกษาทั่วไป มีการร่วมกิจกรรมและใช้ช่วงเวลาช่วงใดช่วงหนึ่งในแต่ละวันระหว่างเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษและเด็กพิการกับเด็กทั่วไป ส่วนการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม คือ การรับเด็ก เข้ารับการศึกษโดยไม่แบ่งแยกความบกพร่องของเด็ก หรือคัดแยกเด็กที่ถือว่าเด็กส่วนใหญ่ออกจาก ชั้นเรียน แต่จะใช้การบริหารจัดการและวิธีการในการให้เด็กเกิดการเรียนรู้และพัฒนาการตาม ความต้องการ จำเป็นอย่างเหมาะสมเป็นรายบุคคล ไม่ว่าจะจัดการศึกษาแบบใดกระทรวงศึกษาธิการ ก็ต้องการให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีโอกาสการเรียนรู้และการเรียนรู้เหมือนกับเด็กปกติ ซึ่งการรับรู้ ก็คือกระบวนการแปลความหรือตีความข้อมูลที่ผ่านอวัยวะรับสัมผัสทั้งหลายผ่านเข้าสู่สมองเพื่อเป็น องค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เกิดมโนทัศน์หรือความคิดรวบยอด โดยการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม จึงเป็นรูปแบบที่ให้โอกาสแก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้มีโอกาสเข้าร่วมกับเด็กปกติ เพื่อให้ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้พัฒนาเต็มศักยภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ โดยปกติ การเรียนร่วมมีหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับความสามารถของเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคนหรือ แต่ละประเภทที่มีความสามารถตามศักยภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษเอง อย่างไรก็ตามการจัดการ การศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องที่ต้องการการศึกษาพิเศษ เป็นเรื่องที่ครูและบุคลากรส่วนใหญ่ในโรงเรียนขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจัดการศึกษา การช่วยเหลือและฟื้นฟูสมรรถภาพ รวมถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้เด็กศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ทั้งในห้องเรียนและ นอกห้องเรียน และการถ่ายทอดสารสนเทศให้บุคคลเหล่านั้นได้รับรู้เท่าทันกับเด็กปกติ การจัดการ แบบเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ จะประสบความสำเร็จเพียงใดขึ้นอยู่กับ องค์ประกอบที่สำคัญหลายประการ รวมถึงการสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อให้เด็ก ที่มีความต้องการพิเศษสามารถพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพแต่ละคน

ดังนั้นคำถามของการวิจัยที่สำคัญในครั้งนี่คือ การพัฒนาการรับรู้สารสนเทศด้วยตนเองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้เต็มศักยภาพของแต่ละคนหรือแต่ละประเภทจะพัฒนาอย่างไร การพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะมีรูปแบบใดบ้าง พร้อมทั้งจะจัดกิจกรรมส่งเสริมให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษรับรู้สารสนเทศด้วยตนเองอย่างไร คำถามเหล่านี้ถึงจึงเป็นที่มาของโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการรับรู้สารสนเทศเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 จากหัวข้อวิจัยที่ต้องการศึกษาโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 เนื่องจากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 มีกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เป็นแบบปฏิบัติที่ดี และมีโรงเรียนต้นแบบอยู่ เช่น โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูลโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช และโรงเรียนจัดการเรียนร่วมหลากหลายมีองค์ประกอบของผู้ให้ข้อมูลหลากหลาย เป็นกรณีศึกษา

โครงการวิจัยนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมได้ทั่วประเทศ ซึ่งหากนำจำนวนเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนร่วมทั้งประเทศจะต้องใช้เวลาค่อนข้างมากและกลุ่มใหญ่เกินไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงจัดทำโครงการนี้เพื่อเป็นต้นแบบและนำไปประยุกต์ใช้เป็นลำดับต่อไป

ผู้วิจัยจึงต้องการท้าววิจัยเพื่อแสวงหาคำตอบว่า การพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองให้เต็มศักยภาพและสามารถอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีความสุข พัฒนาการรับรู้ได้เท่าทันกับเด็กปกติ ซึ่งนับเป็นแนวทางหนึ่งที่จะพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภททุกช่วงวัย และให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของชุมชนท้องถิ่น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2

1.2.2 เพื่อทราบปัญหาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ

1.2.3 เพื่อกำหนดแนวทางการแก้ปัญหาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษและการประสานเครือข่ายผู้ปกครอง และชุมชนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2

1.2.4 เพื่อพัฒนารูปแบบการรับรู้สารสนเทศให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 ทราบถึงพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2

1.3.2 ทราบถึงปัญหาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2

1.3.3 เด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนร่วมสามารถรับรู้สารสนเทศได้ด้วยตนเอง

1.3.4 เด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนร่วมสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ

1.3.5 โรงเรียนที่มีนักเรียนเรียนร่วมสามารถจัดการเรียนการสอนและสื่อสนับสนุนให้เหมาะสมแก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนร่วม

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาปัญหาและแนวทางการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 จำนวน 126 โรงเรียน

1.4.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนที่มีเด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 จำนวน 126 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลคือ ครูผู้ปฏิบัติการสอน/ครูผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง, ผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ, ครูผู้สอนในโรงเรียนแกนนำ และศึกษานิเทศก์ที่เกี่ยวข้อง

1.4.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

- 1) ครูผู้ปฏิบัติการสอน/ครูผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
- 2) ผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
- 3) ครูผู้สอน/ครูประจำชั้น/ครูพี่เลี้ยงโรงเรียนประเภทแกนนำ
- 4) ศึกษานิเทศก์เกี่ยวข้อง

1.4.3 การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 โดยไม่แยกศึกษาตามระดับชั้น

1.4.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยมีกรอบแนวคิดในการพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ดังนี้

- 1) สำรวจจำนวนและประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
- 2) ศึกษาพฤติกรรมกรรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนร่วม โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากครูปฏิบัติการสอน และสัมภาษณ์ครูผู้สอนในโรงเรียนแกนนำ
- 3) ศึกษาปัญหาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ รวมทั้งปัจจัยที่สนับสนุนและปัจจัยที่ขัดขวางการเกิดทักษะการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยใช้แบบสอบถามครูปฏิบัติการสอน ผู้ปกครอง และศึกษานิเทศก์ และสัมภาษณ์ครูผู้สอนในโรงเรียนแกนนำ
- 4) นำปัญหาและความต้องการในการพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มาศึกษาเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
- 5) นำผลวิเคราะห์เพื่อใช้พัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

1.5 นิยามศัพท์

การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนเดียวกัน

เด็กที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง เด็กที่ไม่อาจพัฒนาความสามารถได้เท่าที่ควรจากการเรียนการสอนตามปกติ อาจมีสาเหตุมาจากสภาพความบกพร่องทางร่างกายสติปัญญาและอารมณ์

สารสนเทศ หมายถึง ข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริง เหตุการณ์ต่างๆ ที่อยู่ในรูปแบบตัวอักษร ตัวเลข สัญลักษณ์ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง ที่ผ่านการประมวลผลด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง

การรับรู้สารสนเทศ หมายถึง กระบวนการเลือก การรวบรวม การตีความแล้วนำความรู้หรือข้อมูล ข่าวสารเข้าสู่สมอง โดยผ่านอวัยวะสัมผัส สมองจะเก็บรวบรวมและจดจำสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นไว้เป็นประสบการณ์ เพื่อเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เกิดมโนภาพ หรือความคิดรวบยอด และทัศนคติในการเปรียบเทียบหรือถ่ายโยงความหมายกับสิ่งเร้าใหม่ที่จะรับรู้ต่อไป โดยสามารถนำไปเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ต่อตนเองและสังคมได้

บทที่ 2

วรรณกรรมและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่อง “การพัฒนาการรับรู้สารสนเทศ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2” ตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
  - 1.1 ความหมายของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
  - 1.2 ประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
  - 1.3 ลักษณะและพฤติกรรมตามประเภท
  - 1.4 การส่งเสริมพัฒนาการเด็กพิเศษระยะแรกเริ่ม
2. แนวคิดการจัดการเรียนร่วม
  - 2.1 ความเป็นมาของการจัดการเรียนร่วม
  - 2.2 ความหมายของการเรียนร่วม
  - 2.3 การจัดการเรียนการสอน
3. แนวคิดเกี่ยวกับสารสนเทศ
  - 3.1 ความหมายของสารสนเทศ
  - 3.2 ความสำคัญของสารสนเทศ
  - 3.3 ประเภทของทรัพยากรสารสนเทศ
4. แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้และการเรียนรู้
  - 4.1 ทฤษฎีการรับรู้
  - 4.2 ทฤษฎีการเรียนรู้
  - 4.3 รูปแบบการแสวงหาความรู้
  - 4.4 การพัฒนาความสามารถด้านการรับรู้
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

1.1 ความหมายของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

เด็กพิเศษ (Exceptional children) ในวงการศึกษาของประเทศไทยมีใช้หลายคำ เช่น เด็กพิเศษ เด็กที่มีความต้องการพิเศษและเด็กที่มีความบกพร่อง ซึ่งคำที่ใช้กันเหล่านี้มีความหมายถึงเด็กกลุ่มเดียวกัน

ศรียา นิยมธรรม (2533,42) ให้ความหมายของเด็กพิเศษ ดังนี้ เด็กที่ไม่อาจพัฒนาความสามารถได้เท่าที่ควรจากการเรียนการสอนตามปกติ ทั้งนี้มีสาเหตุจากสภาพความบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญาและอารมณ์ จำเป็นต้องจัดการศึกษาให้เหมาะกับลักษณะและความต้องการ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2534, 12) ให้ความหมายของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ดังนี้ เด็กที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ เนื่องจากเหตุบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ รวมถึงเด็กฉลาด

อุบล เล่นวารี (2542,1) ความหมายของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ดังนี้ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ มาจากคำภาษาอังกฤษว่า “Children with Special Needs” หมายถึง เด็กที่ไม่อาจพัฒนาความสามารถได้เท่าที่ควรจากการเรียนการสอน ตามปกติ ทั้งนี้ มีสาเหตุจากสภาพความบกพร่องทางร่างกายสติปัญญาและอารมณ์ จำเป็นต้องจัดการศึกษาพิเศษให้เหมาะสมกับลักษณะและความต้องการของเด็ก

พิมพ์พรรณ วรชุตินธร(2545,5) ได้ให้ความหมายหมายเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คือ เด็กที่มีลักษณะแตกต่างไปจากปกติวิสัย หรือเด็กที่มีลักษณะเบี่ยงเบนไปจากเด็กทั่วไป ทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ จนถึงขั้นไม่อาจได้รับประโยชน์จากการศึกษาได้อย่างเต็มที่ จำเป็นต้องจัดให้ได้รับการศึกษาพิเศษหรือบริการพิเศษ เพื่อพัฒนาศักยภาพได้สูงสุด หากจะกล่าวว่าเด็กคนใดมีความเบี่ยงเบนจากปกติอย่างไรจึงจะถือว่าเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษนั้น ถ้าจะให้มีความถูกต้องมากยิ่งขึ้น อาจจะต้องมีการใช้เครื่องมือวินิจฉัยที่มีมาตรฐาน เชื่อถือได้ อย่างไรก็ตามการสังเกตว่าเด็กคนใดมีพัฒนาการตามปกติหรือไม่ ซึ่งความแตกต่าง ความผิดปกติหรือความเบี่ยงเบนไม่ว่าจะเป็นเชิงลบหรือเชิงบวกที่อยู่ในระดับที่มากเป็นพิเศษ ก็สามารถส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทำการคัดแยกด้วยเครื่องมือต่างๆต่อไป ให้ได้ผลการวินิจฉัยที่ถูกต้องเชื่อถือได้มากยิ่งขึ้น ฉะนั้น จึงจำเป็นต้องเข้าใจในพัฒนาการปกติก่อนเพื่อให้เปรียบเทียบกับพัฒนาการที่เบี่ยงเบนออกไป

สำหรับองค์การอนามัยโลกได้ให้คำจำกัดความหรือความหมายของคำว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อให้เป็นแนวทางสำหรับความเข้าใจ ว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะต้องอยู่ในขอบเขต 3 ประการ คือ (สภาสถาบันราชภัฏ,สำนักงาน,2544:34)

1. ความบกพร่อง หมายถึง มีการสูญเสียหรือมีความผิดปกติของจิตใจและสรีระ หรือ โครงสร้างและหน้าที่ของร่างกาย

2. ไร้สมรรถภาพ หมายถึง มีข้อจำกัดใดๆหรือขนาดความสามารถอันเป็นผลมาจากความบกพร่องจนไม่สามารถกระทำกิจกรรมในลักษณะหรือขอบเขตที่ถือว่าปกติสำหรับมนุษย์ได้

3. ความเสียเปรียบ หมายถึงการมีความจำกัด หรืออุปสรรคกีดกันอันเนื่องมาจากความบกพร่องและการไร้สมรรถภาพที่จำกัด หรือขัดขวางจนทำให้บุคคลไม่บรรลุการกระทำตามบทบาทปกติของเขาได้สำเร็จ

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง เด็กที่มีความต้องการช่วยเหลือแตกต่างจากเด็กปกติในด้านการศึกษาและการเรียนรู้ เนื่องจากมีความบกพร่องทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา โดยต้องอาศัยเครื่องมือหรืออุปกรณ์ต่างๆ เพื่อช่วยในการเรียนรู้ ความแตกต่างดังกล่าวยังหมายรวมถึงเด็กที่ด้อยโอกาส และเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

1.2 ประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

เด็กที่มีความต้องการพิเศษแบ่งได้เป็น 8 ประเภท (Hallatan and Kauffman.1991,14) คือ

1. เด็กที่มีความล่าช้าทางสติปัญญา (Mental Retardation)
2. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้(Learning Disability)
3. เด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรม (Emotional Disturbance/savior Disorder)
4. เด็กที่มีความบกพร่องทางการสื่อสาร (Communication Disorder)
5. เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน (Hearing impairment)
6. เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น (Visual impairment)
7. เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย (Physical Disabilities)
8. เด็กปัญญาเลิศ (Giftedness)

ส่วนคณะกรรมการพัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการ กระทรวงศึกษาธิการ (คณะกรรมการฯ, 2543, 2) ได้จำแนกความพิการทางการศึกษาไว้ 9 ประเภท คือ

1. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น
2. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
3. บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
4. บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือสุขภาพ
5. บุคคลที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
6. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา
7. บุคคลที่มีปัญหาทางพฤติกรรมหรืออารมณ์
8. บุคคลออทิสติก

9. บุคคลพิการซ้อน

สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ (2542, 11-18) ได้จำแนกประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษดังนี้

1. เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น คือ เด็กตาบอดสนิททั้งสองข้าง และเด็กที่มองเห็นแสงเลือน
2. เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน คือ เด็กที่สูญเสียการได้ยิน ไม่สามารถรับฟังเสียงได้เหมือนเด็กปกติ ได้แก่ เด็กหูตึง และเด็กหูหนวก
3. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา คือ เด็กที่มีความสามารถทางสติปัญญาต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย หรือมีความจำกัดของทักษะการปรับตัว หรือมีอาการแสดงทั้งสองอย่างร่วมกัน ก่อนอายุ 18 ปี
4. เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหว คือ เด็กที่มีลำตัว แขน หรือขาผิดปกติ รวมทั้งเด็กที่เจ็บป่วยเรื้อรังที่ต้องรับการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลเป็นเวลานานติดต่อกัน
5. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ คือ เด็กที่มีความผิดปกติที่เกี่ยวกับกระบวนการทางจิตวิทยาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือมากกว่า ความผิดปกติดังกล่าวจะเกี่ยวเนื่องกับความเข้าใจหรือการใช้ภาษา การพูดการเขียน ซึ่งส่งผลถึงความสามารถที่บกพร่องไปเกี่ยวกับการฟัง การคิด การพูด การอ่าน การเขียนสะกดคำ ตลอดจนการคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์ ดังนั้นจึงหมายความรวมถึงสภาวะความพิการด้านการรับรู้ ความบาดเจ็บของสมอง การมีปัญหาด้านการอ่าน และด้านภาษา แต่ไม่รวมถึงเด็กที่มีปัญหาอันเนื่องมาจากความพิการด้านสายตา การได้ยิน หรือร่างกายพิการ ตลอดจนภาวะปัญญาอ่อน มีปัญหาทางอารมณ์หรือเด็กด้อยโอกาส
6. เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม คือเด็กที่แสดงพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากเด็กทั่วไปและพฤติกรรมดังกล่าวส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของตนเองและผู้อื่น พฤติกรรมที่เบี่ยงเบนเป็นผลมาจากความขัดแย้งระหว่างเด็กกับสภาพแวดล้อมรอบตัวเด็ก และหรือความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในตัวเด็กเอง
7. เด็กออทิสติก หมายถึง เด็กที่มีความผิดปกติทางด้านพัฒนาการที่เกี่ยวกับสังคม อารมณ์ และการสื่อสารอย่างรุนแรง อาจมีหรือไม่มีปัญญาอ่อนร่วมด้วย เด็กประเภทนี้ยังไม่มีการเรียกภาษาไทย
8. เด็กสมาธิสั้น หมายถึง เด็กที่มีความผิดปกติด้านความสนใจและพฤติกรรมอยู่ไม่สุข มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับอายุหรือระดับพัฒนาการในเรื่องของการขาดสมาธิ ความหุนหัน

พละการเล่น ยับยั้งตัวเองไม่ได้ อาจมีอาการชุกชุมผิดปกติหรือมีลักษณะเชิงซ้ำ ไม่สามารถให้ความสนใจต่อการเรียนได้อย่างจริงจังและนานเพียงพอ โดยจะปรากฏอาการให้เห็นก่อนอายุ 7 ปี

9. เด็กที่มีความบกพร่องซ้ำซ้อน หมายถึงเด็กที่มีสภาพความบกพร่องทางอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายมากกว่า 1 อย่าง ในบุคคลเดียวกัน เช่น เด็กปัญญาอ่อนที่สูญเสียการได้ยิน เด็กปัญญาอ่อนที่ตาบอด เป็นต้น

10. เด็กที่มีความสามารถพิเศษ หมายถึง เด็กที่แสดงออกซึ่งความสามารถอันโดดเด่นในด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน ในด้านสติปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ การใช้ภาษา ศิลปะ ดนตรี ความสามารถทางกีฬา และความสามารถทางวิชาการในสาขาใดสาขาหนึ่งหรือหลายสาขา เมื่อเปรียบเทียบกับเด็กอื่นที่มีอายุระดับเดียวกัน สภาพแวดล้อมเดียวกัน

1.3 ลักษณะและพฤติกรรมตามประเภท

เด็กที่มีความต้องการพิเศษอาจจำแนกได้หลายประเภทในที่นี้ขอจำแนกเป็น 9 ประเภท ตามการจำแนกของกระทรวงศึกษาธิการ โดยเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะมีพฤติกรรมที่แตกต่างออกไปตามประเภทความพิการ ดังรายละเอียดต่อไปนี้ (อุบล เล่นวารี, 2-19)

1.3.1 เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องทางสายตา หมายถึง เด็กตาบอดหรือตาบอดบางส่วน

1) เด็กตาบอด หมายถึง เด็กที่มีสายตาเหลืออยู่น้อยมาก หรือไม่มีเลย แม้จะได้รับการแก้ไขแล้ว จึงไม่สามารถใช้สายตาในการเรียนหนังสือได้ เป็นผู้มีสายตาภายหลังการแก้ไข 20/200

2) เด็กตาบอดบางส่วน หมายถึง เด็กที่มีสายตาบกพร่อง แต่ภายหลังจากการแก้ไขแล้ว สามารถมองเห็นได้บ้าง จึงสามารถใช้สายตาในการเรียนหนังสือได้บ้าง เป็นผู้มีสายตาภายหลังการแก้ไขอยู่ระหว่าง 20/70 และ 20/200

พฤติกรรมบางอย่างในห้องเรียน

- 1) เวลาอ่านหนังสือมักจะวางหนังสือห่างจากสายตามาก
- 2) ขาดความสนใจในชั่วโมงอ่านไทย
- 3) เวลาอ่านหนังสือมักจะวางหนังสือใกล้สายตามากหรือก้มหน้าแทบจะจรดกระดาษ
- 4) อ่านหนังสือในระยะเวลานั้นๆ โดยไม่หยุดพักสายตาเลย
- 5) โบกหน้าบูดเบี้ยว หรือขมวดคิ้วเวลาดูสิ่งของต่างๆ หรือขณะอ่านหนังสือ
- 6) หลับตาหรือเอามือปิดตาข้างหนึ่งขณะอ่านหนังสือ

7) เอียงศีรษะไปข้างใดข้างหนึ่งขณะอ่านหนังสือ
 8) สายตาทั้งสองข้างทำงานไม่ประสานกันขณะอ่านหนังสือ
 9) มักเคลื่อนไหวมือขึ้นลงทำให้ระยะระหว่างสายตาและหน้ากระดาษ
 เปลี่ยนไปตลอดเวลาขณะอ่านหนังสือ

ก าลา

10) สัมผัสระหว่างพยัญชนะต่างๆ เช่น ค กับ ต, ด กับ ต, ช กับ ซ, ฎ กับ
 11) มักอ่านสลับคำ หรืออ่านตัวอักษรสลับที่กัน
 12) มักอ่านข้อความหรืออ่านข้ามบรรทัด
 13) อ่านผิดมากแม้จะเป็นข้อความง่ายๆ เพราะเดาคำและข้อความเอาเอง
 14) อ่านผิดมากถ้าอ่านเป็นเวลานาน
 15) เขียนหนังสือไม่ตรงบรรทัด
 16) เวลาอ่านหนังสือหรือทำการฝีมือมักปวดหัว เวียนศีรษะ คลื่นไส้ หรือ
 บ่นว่าคันและเคืองตาเสมอ

1.3.2 บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หมายถึง เด็กที่สูญเสียการได้ยินซึ่ง
 อาจเป็นเด็กหูตึงหรือเด็กหูหนวกก็ได้ในการแบ่งแยกระดับการได้ยินนักโสตวิทยาได้จำแนกไว้กว้างๆ คือ
 น้อยกว่า - 25 dB เป็นระดับการได้ยินของคนปกติ
 26 - 40 dB เป็นการได้ยินของพวกที่หูตึงเล็กน้อย แต่ถ้าไม่สังเกตก็ไม่รู้
 เป็นเพียงแต่ฟ้าเสียงพูดเบาๆ ไม่นัดและอาจพูดไม่ชัดบ้าง
 41 - 55 dB เป็นระดับการได้ยินของคนหูตึงปานกลาง พวกนี้จะเข้าใจสิ่งที่
 คนอื่นพูดได้ครั้งๆ กลางๆ นอกจากผู้พูดจะอยู่ในระยะใกล้หรือไม่ไกลกว่า 3 - 5 ฟุต
 56 - 70 dB เป็นระดับการได้ยินของคนหูตึงค่อนข้างมาก จนฟังภาษาพูด
 ไม่ค่อยรู้เรื่อง

71 - 90 dB เป็นพวกหูตึงขนาดหนัก คือ แม้แต่เสียงตะโกนก็ไม่ได้ยิน
 91 - dB ขึ้นไปเป็นพวกหูหนวก บางครั้ง อาจฟังเสียงดังๆ ได้บ้างแต่มัก
 เป็นการรับรู้ ทางการสั่นสะเทือนเสียมากกว่า

พฤติกรรมบางอย่างในห้องเรียน

- 1) ไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้
- 2) มีความลำบากในการอ่านหนังสือ
- 3) ไม่ตอบคำถาม

- 4) มีผลการเรียนอ่อนลง
- 5) พุดเบามาก หรือดังมากเกินไปจนความจำเป็น
- 6) ไม่มีปฏิกิริยาต่อคำพูดหากผู้พูดอยู่ข้างหลังหรืออยู่ไกล
- 7) มักขอให้ผู้พูดทวนข้อความ
- 8) มักตอบคำถามผิด เพราะการรับฟังไม่ถูกต้อง
- 9) พุดไม่ชัด
- 10) มักเขียนหนังสือผิด

1.3.3 บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หมายถึง เด็กที่มีสติปัญญาต่ำกว่าเด็กปกติทั่วไปซึ่งส่งผลให้เด็กเหล่านี้มีปัญหาในการปรับตัว ทำให้เด็กไม่สามารถปรับตัวได้เหมือนเด็กปกติ พฤติกรรมดังกล่าวจะแสดงให้เห็นได้ตั้งแต่ในวัยเด็ก

ระดับสติปัญญาหรือเขาว์ปัญญา เป็นเกณฑ์ที่ใช้วัดสติปัญญา ความคิดความสามารถของบุคคล เป็นระดับปริมาณที่ชี้ถึงความสามารถของบุคคลว่าอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าหรือสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ยเมื่อเปรียบเทียบกับเด็กในระดับอายุเดียวกันซึ่งเรียกกันทั่วไปว่า ระดับไอคิว (IQ)

พฤติกรรมบางอย่างในห้องเรียน

- 1) ไม่เข้าใจบทเรียน
- 2) ขาดความสนใจในบทเรียนและก่อปัญหาในห้องเรียน
- 3) ไม่มีสมาธิในการเรียน ไม่เข้าใจบทเรียนและจดจำไม่ได้
- 4) กล้ามเนื้อทำงานไม่ประสานกันแม้อายุถึงวัยที่ควรทำได้แล้ว
- 5) เมื่ออายุถึงเกณฑ์เข้าเรียน (7 ขวบ) ยังไม่พร้อมที่จะอ่าน เขียน และพูด
- 6) มีผลการเรียนต่ำในแทบทุกวิชา
- 7) มีช่วงความสนใจสั้น และขาดสมาธิในการเรียน
- 8) ขาดความสนใจในสภาพความเป็นไปโดยทั่วไปของห้องเรียน เมื่อ

เปรียบเทียบกับเด็กในวัยเดียวกัน

1.3.4 บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือสุขภาพ หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หมายถึง เด็กที่ลำตัวแขนหรือขาผิดปกติทำให้เด็กไม่อาจเรียนในสภาพแวดล้อมกับเด็กปกติได้ จึงมีความจำเป็นต้องจัดสภาพแวดล้อมใหม่ให้สอดคล้องกับความสามารถ และความต้องการของเด็กประเภทนี้ซึ่งอาจรวมไปถึงเด็กเจ็บป่วยเอเร้ง ที่ต้องเข้ารับการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลเป็นเวลานานติดต่อกันเด็กที่พิการทางร่างกายและมีความบกพร่องทางสุขภาพ

ความต้องการพิเศษ

เด็กพิการทางร่างกายและเด็กที่มีความบกพร่องทางสุขภาพ ที่อยู่ในโรงเรียนปกตินั้นมักเป็นความพิการในระดับที่พอช่วยตัวเองได้แล้ว และมักต้องมีอุปกรณ์ที่จำเป็น

แล้วแต่อาจจะต้องพบแพทย์เวชศาสตร์ฟื้นฟูและนักกายภาพบำบัดเป็นครั้งคราว ซึ่งทางโรงเรียนก็ต้องเฝ้าอำนวยความสะดวกให้ อนึ่งสำหรับโรงเรียนที่รับนักเรียนเหล่านี้เข้าเรียนร่วมอาจจำเป็นต้องปรับสภาพอาคารเรียน ห้องน้ำ ห้องส้วมทางเดินตามความเหมาะสม ส่วนเด็กที่มีความบกพร่องทางสุขภาพนั้น ครูต้องติดต่อใกล้ชิดกับผู้ปกครอง และแพทย์ เพื่อรับคำแนะนำและการให้ความช่วยเหลือยามฉุกเฉิน

1.3.5 บุคคลที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ หรือเรียกว่า LD หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องในขบวนการทางจิตวิทยาทำให้เด็กมีปัญหาในการใช้ภาษา ทั้งในการฟัง การอ่าน การพูด การเขียน และการสะกดคำ หรือมีปัญหา ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ปัญหาดังกล่าวมิได้มีสาเหตุมาจากความบกพร่องทางร่างกาย แขน ขา ลำตัว สายตา การได้ยิน ระดับสติปัญญา อารมณ์ และสภาพแวดล้อมรอบตัวเด็ก

ลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ การสังเกตคือ เด็กที่มีศักยภาพสูงแต่ผลการเรียนต่ำ มีข้อสังเกตดังนี้

1) มีความบกพร่องเกี่ยวกับระบบประสาท (Neurological Dysfunction) ทำให้เด็กมีปัญหาในการรับรู้ เด็กมีความบกพร่องด้านกายภาพของสมองที่ทำให้เกิดความผิดปกติทางพฤติกรรมต่างๆ หรือทำให้ด้อยความสามารถการเรียน

ความด้อย ดังกล่าวมีหลายประเภท เช่น ด้อยภาษา ก็จะจับความหมายของถ้อยคำไม่ถูกต้อง จึงเป็นอุปสรรคในการเรียน เขียน อ่าน บางคนก็ด้อยด้านเกี่ยวกับตัวเลขบ้างหรือบางคนด้อยทั้งภาษาและเลขทั้งนี้สุดแล้วแต่ความบกพร่องของสมอง

- 2) มีการเจริญเติบโตไม่คงที่ ไม่แน่นอน
- 3) มีปัญหาการรับรู้ มักเป็นเด็กมีช่วงความสนใจสั้น ทำให้ไม่สามารถเรียนได้ดีเพราะขาดความสนใจ
- 4) มีปัญหาการพูด ไม่อาจแสดงความรู้สึกรักนึกคิดออกมาด้วยคำพูดได้
- 5) มีปัญหาในการฟัง คือ ได้ยินเสียงแต่จับใจความไม่ได้
- 6) มีปัญหาในการเขียน
- 7) มีปัญหาในการอ่าน
- 8) มีปัญหาในการเรียนคณิตศาสตร์

1.3.6 บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา หมายถึง หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องในการเข้าใจหรือการใช้ภาษาพูดจนไม่สามารถสื่อความหมายกับผู้อื่นได้ตามปกติ เช่น การพูดไม่ชัด จังหวะการพูดไม่ดี คุณภาพของเสียงผิดปกติ

1.3.7 บุคคลที่มีปัญหาทางพฤติกรรมหรืออารมณ์ หมายถึง เด็กที่มีปัญหาพฤติกรรม หมายถึง เด็กที่แสดงพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากเด็กทั่วไป และพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนนี้ส่งผล

กระทบต่อการเรียนรู้ของเด็ก พฤติกรรมที่เบี่ยงเบนนี้เป็นผลมาจากความขัดแย้งระหว่างเด็กกับสภาพแวดล้อมรอบตัวเด็กและ/หรือความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในตัวเอง

ลักษณะของเด็กมีปัญหาทางพฤติกรรม/อารมณ์

- 1) มีอารมณ์ไม่คงที่ อ่อนไหวง่าย
- 2) มีความรู้สึกไม่มั่นคง ชอบพูดปด หวาดกลัวอย่างไม่มีเหตุผล
- 3) มีปัญหาทางการเรียนภาษา
- 4) มักทำอะไรซ้ำๆ
- 5) มักมีปัญหาในการรับรู้
- 6) ไม่อยู่สุข เคลื่อนไหวอยู่เสมอ อยู่เฉยๆไม่ได้
- 7) มีอาการชักกระตุก
- 8) เก็บตัว เงื่องหงอย เศร้าซึม
- 9) ชอบทำลายข้าวของ
- 10) ชอบแกล้งผู้อื่น ไม่ว่าจะคนหรือสัตว์ให้เดือดร้อนรำคาญใจ

พฤติกรรมบางอย่างในห้องเรียน

- 1) มักฝ่าฝืนคำสั่งครู หรือระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน
- 2) ชอบล้อเลียนเพื่อนเพื่อความสนุกสนานของตนเอง
- 3) มักชกต่อย และรังแกเพื่อนร่วมชั้นที่ต่ำกว่า
- 4) ส่งเสียงดัง ทั้งเสียงพูดและเสียงหัวเราะเป็นที่น่ารำคาญ
- 5) ไม่กล้าพูดคุยกับครูและเพื่อน
- 6) ไม่ทำงานที่ได้รับมอบหมาย เกียจคร้าน ฝืนกลางวัน
- 7) ก้าวร้าวลักษณะการใช้วาจาหรือกำลัง
- 8) ต้องการคนเอาใจอยู่เสมอ ต้องการเพื่อน ต้องการที่พึ่งไม่เป็นตัวของตัวเอง
- 9) มีอารมณ์โกรธรุนแรง และแสดงออกโดยฉับพลัน และรุนแรงเกินกว่าเหตุ
- 10) อารมณ์ไม่มั่นคงและไม่คงเส้นคงวา
- 11) ขาดสมาธิในการเรียน ความสนใจมักทำงานไม่สำเร็จ
- 12) ความจำไม่ดี มีความสับสน ไม่ทราบว่าตนเองกำลังทำอะไร

3.18 บุคคลออทิสติก หมายถึง เด็กที่มีความผิดปกติด้านพัฒนาการทางสังคม อารมณ์ และการสื่อสารทางภาษา อาจมีหรือไม่มีภาวะปัญญาอ่อนร่วมด้วยก็ได้ อาการแรกพบมักอยู่ในช่วงอายุ 30 – 36 ปี หรือ 3 ขวบแรกของชีวิต สำหรับพัฒนาการทางด้านร่างกายปกติ ยกเว้นในกรณีที่มีภาวะปัญญาอ่อนร่วมด้วยอาจมีพัฒนาการทางด้านร่างกายล่าช้าได้

อาการของเด็กออทิสติกข้างต้น คือ อาการที่เป็นปัญหาทางจิตเวชเด็กอย่างรุนแรงที่เรียกว่า ออทิสซึม ซึ่งอาการที่เกิดจากความผิดปกติทางระบบประสาทแต่ยังไม่มีสาเหตุที่แน่ชัดว่า เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุจากการเลี้ยงดู ความเครียดจากสภาวะแวดล้อมหรือปัจจัยชีวภาพ เช่น พันธุกรรม

ลักษณะต่อไปนี้เป็นข้อบ่งชี้ที่เป็นปัจจัยอาการของเด็กออทิสติก

- 1) การสูญเสียทางด้านสังคมและการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของบุคคล
  - ไม่สนใจใคร
  - แสดงที่ท่าไม่รู้จักช่วยเหลือตัวเองจากอันตรายต่างๆ
  - เลียนแบบการกระทำของคนอื่นไม่เป็น
  - ไม่สนใจจะมีเพื่อน ผูกมิตรกับใครไม่เป็น
  - มีพฤติกรรมเคลื่อนไหวที่ชอบทำเป็นประจำเหมือนอยู่ในโลกของตัวเอง
- 2) การสูญเสียด้านการสื่อความหมาย ทั้งที่ใช้คำพูดและไม่ใช้คำพูด
  - ไม่ส่งเสียงพูด
  - ขาดจินตนาการในการเล่น
  - พูดผิดปกติทั้งการเปล่งเสียงและเนื้อหาการพูด
  - พูดกับใครไม่ได้นาน และจะพูดเฉพาะเรื่องที่ตนเองสนใจ
- 3) มีการกระทำและความสนใจซ้ำซากอย่างเด่นชัด
  - มีการเคลื่อนไหวของร่างกายซ้ำ
  - หมกมุ่นหรือสนใจสิ่งหนึ่งสิ่งใดกับสิ่งของ
  - แสดงความคับข้องใจกับการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมรอบๆตัว
  - ทำสิ่งที่เคยซ้ำๆซากๆ รวมทั้งรายละเอียดก็เหมือนเดิม
  - สนใจของเขตที่จำกัดและหมกมุ่นในรายละเอียด

3.1.9 บุคคลพิการซ้อน (Multiple Handclapped) หมายถึงบุคคลที่มีความบกพร่องหรือความพิการมากกว่าหนึ่งประเภท ในบุคคลเดียวกัน เช่น คนปัญญาอ่อนที่สูญเสียการได้ยินเป็นต้นหรือเด็กอาจจะมีปัญหาในด้านการเรียน รู้การควบคุมการเคลื่อนไหวของร่างกาย การได้ยิน และการมองเห็น เด็กแต่ละคนที่มีความพิการซ้อนจะมีลักษณะแตกต่างกัน และมีความต้องการที่แตกต่างกันออกไปด้วย เด็กบางคนไม่มีความพิการมากนัก เช่น เด็กที่สูญเสียทางการได้ยินระดับปานกลางและสายตาเรื้อนกลาง ถ้าลูกของคุณเป็นแบบนี้คุณสามารถใช้ข้อมูลที่อยู่ในเอกสารฉบับอื่นประกอบเพื่อพัฒนาลูกของคุณในการเข้าสังคมได้เป็นอย่างดีแต่สิ่งที่น่าเป็นห่วง คือ บ่อยครั้งที่มีความพิการซ้อนมีปัญหาหลากหลายรูปแบบ เด็กจะมีการพัฒนาที่ช้ามากเพราะว่าเขามีปัญหาหลายเรื่อง พ่อแม่ต้องอดทนและไม่ควรคิดว่าเด็กต้องทำได้มากกว่าความสามารถของเขา แต่ควรจำไว้ว่าเด็กนั้น

สามารถพัฒนาได้ ถ้าใช้เป้าหมายที่เล็กน้อยและเด็กมีความสามารถจะทำได้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาและมีปัญหาทางพฤติกรรมและอารมณ์

สาเหตุของความพิการซ้อน

ความพิการซ้อนสาเหตุมีหลายประการ บางคนบกพร่องตั้งแต่ก่อนคลอด ระหว่างคลอดหรือหลังคลอด อย่างไรก็ตามส่วนใหญ่ยังไม่ทราบสาเหตุของสภาพความพิการซ้อนที่แน่ชัด

1. ก่อนคลอดอาจมีความผิดปกติของโครโมโซม
2. ระหว่างคลอดอาจจะมีการขาดออกซิเจน
3. หลังคลอดได้รับอุบัติเหตุหรือได้รับสารพิษ
4. สถานะภาพทางเศรษฐกิจและสังคมเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย

หรือสุขภาพและบกพร่องทางสายตา

ลักษณะเด็กพิการซ้อน

1. มีปัญหาในการช่วยเหลือตนเองเด็กที่มีความบกพร่องในขั้นรุนแรง มักมีปัญหาในการช่วยเหลือตัวเองคือ ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวันได้ หรือช่วยได้แต่ไม่ดี เช่น การแต่งตัว การรับประทานอาหาร การขับถ่ายอย่างถูกต้อง การควบคุมปัสสาวะ การดูแลความสะอาดของร่างกาย เป็นต้น ดังนั้นในการจัดโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กประเภทนี้ จำเป็นต้องฝึกทักษะในการช่วยเหลือตนเองให้แก่เด็ก

2. มีปัญหาในการสื่อสารการสื่อสาร เป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งของเด็กที่มีความบกพร่องขั้นรุนแรง กล่าวคือ เด็กเหล่านี้ไม่สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ เช่นไม่สามารถบอกความต้องการของตนเองได้ ไม่เข้าใจเมื่อผู้อื่นต้องการสื่อสารด้วย บางคนไม่สามารถพูดได้ไม่สามารถใช้ท่าทางประกอบความพยายามในการสื่อสารได้ เป็นต้น เนื่องจากข้อจำกัดเหล่านี้ทำให้การจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความบกพร่อง ขั้นรุนแรงเป็นไปด้วยความลำบาก ครูต้องใช้สื่อในการสื่อสารเพิ่มมากขึ้น เช่น ใช้อภาพ สื่อสาร เป็นต้นเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือสุขภาพและบกพร่องทางสติปัญญาอ่อน

1.4 การส่งเสริมพัฒนาการเด็กพิเศษระยะแรกเริ่ม

การส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษระยะแรกเริ่มจะเน้นพัฒนาการของเด็กแรกเกิดถึง 5 ขวบ เนื่องจากพัฒนาการของเด็กด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา สามารถพัฒนาได้เต็มที่และเพื่อเตรียมความพร้อมให้เด็กได้รับบริการทางการศึกษาเต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล การส่งเสริมพัฒนาการเด็กพิเศษระยะแรกเริ่มประกอบด้วย (ประภัสสร ปรีเอี่ยม,45-50)

พัฒนาการด้านร่างกาย ได้แก่ กล้ามเนื้อ เพิ่มประสิทธิภาพการเคลื่อนไหวของข้อ เพิ่มระดับความทนทานในการทำงาน และเพิ่มความสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อหรืออวัยวะในการทำงาน

พัฒนาการด้านจิตใจ ช่วยให้เกิดความรู้สึกภูมิใจ ในความสามารถของตนเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง และเชื่อถือว่าไว้วางใจบุคคลอื่น อีกทั้งช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด ช่วยระบายอารมณ์ก้าวร้าว ช่วยลดอาการซึมเศร้า ช่วยเพิ่มช่วงความสนใจ และเพิ่มสมาธิ

พัฒนาการด้านสังคม ช่วยเป็นสื่อในการติดต่อกับบุคคลอื่น เป็นสื่อในการสร้างสัมพันธภาพ และช่วยให้สามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่นได้

พัฒนาการด้านสติปัญญา ช่วยให้เด็กมีทักษะการคิดระหว่างการทำกิจกรรมขั้นตอนการทำงาน รู้จักเรียงลำดับ ตลอดจนเรียนรู้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการทำกิจกรรม สามารถเชื่อมโยงความรู้จากกการทำกิจกรรมสู่การนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ขั้นตอนในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กพิเศษระยะแรกเริ่ม มีหลักในการส่งเสริมพัฒนาการหรือฝึกทักษะต่างๆมีดังนี้

- 1) ถ้าต้องการใช้คำสั่ง ควรให้คำสั่งอย่างเหมาะสม
- 2) ให้ความช่วยเหลือเด็กอย่างเหมาะสม
- 3) ให้ความเวลาที่เด็กจะปฏิบัติตามคำสั่ง
- 4) ให้คำชมเชยหรือแรงเสริม เมื่อเด็กทำพฤติกรรมที่ถูกต้อง โดยต้องให้คำชมเชยให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก เช่น กล่าวชมเชยหรือให้รางวัล เป็นต้น
- 5) การหลีกเลี่ยงเด็กทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง จำเป็นต้องชัดเจนหรือหลีกเลี่ยงไม่ให้เด็กทำในสิ่งนั้น

การเลือกเป้าหมาย การเขียนโปรแกรมการสอนเป็นรายบุคคล

เมื่อประเมินความสามารถเด็กเรียบร้อยแล้ว ก็สามารถจัดโปรแกรมให้สมบูรณ์สำหรับสอนที่โรงเรียนหรือที่บ้านได้ สิ่งที่ต้องคำนึงคือ ขั้นแรกในการเขียนโปรแกรมเด็กนั้นต้องปรึกษาหารือกับพ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดูเด็กก่อน ถึงแม้ว่าใครจะเห็นอย่างชัดเจนว่าเด็กควรเรียนอะไร แต่สิ่งที่สำคัญ คือต้องฟังความคิดเห็นของพ่อแม่ว่ามีเป้าหมายระยะสั้นและระยะยาวสำหรับเด็กอย่างไร ซึ่งเป้าหมายเหล่านั้นต้องปฏิบัติได้และมีประโยชน์สำหรับเด็กในสภาพแวดล้อมรอบๆตัวเด็กบางครั้งครูอาจจำเป็นต้องชี้ให้เห็นว่า เด็กต้องเรียนรู้ทักษะเบื้องต้นก่อน เพื่อนำไปถึงเป้าหมายสุดท้ายที่พ่อแม่ต้องการ เช่น ก่อนที่เด็กจะรับประทานอาหารได้เองอย่างดีเด็กต้องรู้จักกำมือและฝึกการประสานงานของมือกับตาก่อน ครูควรเลือกวัสดุประสงค์ที่จะเตรียมเด็กให้มีความพร้อมที่จะปฏิบัติได้ดีในสภาพแวดล้อมที่ต้องเผชิญต่อไป

2. แนวคิดการจัดการเรียนร่วม

2.1 ความเป็นมาของการจัดการเรียนร่วม (อุบล เล่นวารี, 2542, 21-22)

การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในยุคต้น ๆ เป็นการส่งเด็กเข้าเรียนในโรงเรียนพิเศษที่จัดตั้งขึ้นสำหรับเด็กเหล่านี้โดยเฉพาะ เช่น โรงเรียนสอนคนหูหนวก โรงเรียนสอนคนตาบอด เป็นต้น ในประเทศทางตะวันตกที่ระบบการศึกษาเจริญก้าวหน้ามากแล้วนั้น ไม่เหมาะสมหลายประการ ผิดหลักการที่จัดแยกเด็กออกเป็น “ชนส่วนน้อย” ของสังคม และขัดแย้งกับสิทธิพื้นฐานของเด็กและของผู้ปกครองที่เด็กควรมีสิทธิเลือกที่จะเรียนร่วมในโรงเรียนปกติหรือเรียนในโรงเรียนพิเศษ จึงมีแนวโน้มที่จะให้เด็กเรียนร่วมในโรงเรียนปกติหรือเรียนในโรงเรียนพิเศษ จึงมีแนวโน้มที่จะให้เด็กเรียนร่วมในโรงเรียนปกติมากขึ้นรัฐบาลของหลายประเทศจึงกำหนดมาตรการให้โรงเรียนจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนปกติมากขึ้น เด็กที่อยู่ในโรงเรียนพิเศษอยู่แล้วที่พอจะเรียนร่วมได้ ก็ย้ายออกมาเรียนร่วมในโรงเรียนปกติ จนทำให้เด็กในโรงเรียนพิเศษลดลงมาก บางแห่งต้องปิดไปเนื่องจากไม่มีเด็กเข้าเรียน

อย่างไรก็ตามการเรียนร่วมจะต้องพิจารณาถึงประเภทและความรุนแรงของความบกพร่องเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายส่วนใหญ่ยังเรียนอยู่ในโรงเรียนพิเศษมีเข้าเรียนในโรงเรียนเรียนร่วมบ้างแต่ไม่มากนัก เด็กที่มีความบกพร่องในระดับปานกลางให้เข้าเรียนร่วมมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่มีปัญหาในการเรียน เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมไม่รุนแรง เด็กเหล่านี้ส่วนใหญ่จะเข้ารับการศึกษาในโรงเรียนปกติ

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า ในประเทศที่เจริญแล้วต่างๆ เกือบทั้งโลก แนวทางในการจัดการศึกษาพิเศษ เป็นไปในทางการเรียนร่วมไม่ว่าจะเป็นแบบเรียนร่วมเต็มเวลา เรียนร่วมบางเวลา หรือการเรียนรวม ผู้ปกครองไม่นิยมส่งเด็กเข้าเรียนในโรงเรียนพิเศษ ทำให้เด็กในโรงเรียนพิเศษลดลงจนบางแห่งต้องปิดโรงเรียน บางแห่งไม่ปิด แต่รับเด็กปกติเข้าไปเรียนกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษด้วย

2.2 ความหมายของการเรียนร่วม

การเรียนร่วม เป็นการจัดการศึกษาพิเศษรูปแบบหนึ่งจัดให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ และความต้องการช่วยเหลือที่แตกต่างไปจากเด็กปกติ ร่วมใช้ชีวิตกับเด็กปกติในระบบโรงเรียน เพื่อให้เขาพัฒนาได้เต็มศักยภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ สามารถช่วยเหลือตนเองได้

การเรียนร่วมตรงกับภาษาอังกฤษว่า Integration ถ้าแยกย่อยลงไปอีก Integration หมายถึงการเรียนร่วมบางเวลา ส่วนการเรียนร่วมเต็มเวลาตรงกับภาษาอังกฤษว่า Mainstreaming ส่วน Inclusion ใช้คำภาษาไทยว่าเรียนรวม และอีกคำหนึ่งที่ใช้กันมาก คือ Inclusive

Education ใช้คำภาษาไทยว่าการศึกษาเพื่อการเรียนรวม การจัดการศึกษา โดยวิธีเรียนรวม คำทั้ง 4 อาจสรุปว่า ตรงกับภาษาไทยดังนี้

Integration	การเรียนร่วมบางเวลา
Mainstreaming	การเรียนร่วมเต็มเวลา
Inclusion	การเรียนรวม
Inclusive Education	การจัดการศึกษาโดยวิธีเรียนรวม

ทั้ง 4 คำ มีความหมายคล้ายคลึงกัน แต่อาจมีจุดเน้นที่แตกต่างกันบ้าง (อุบล เล่นวารี, 2542, 20) ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการเรียนร่วมไว้ดังต่อไปนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2548, 5) ได้ให้ความหมายดังนี้ การจัดการศึกษาแบบเรียนรวม หมายถึงการศึกษาสำหรับทุกคน โดยรับเด็กและเยาวชนพิการหรือมีความบกพร่องเข้ามาเรียนตั้งแต่เริ่มเข้ารับการศึกษากับนักเรียนทั่วไป และจัดให้มีบริการตามความต้องการจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล และในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมนี้ต้องให้เด็กและเยาวชนพิการหรือที่มีความบกพร่อง และครอบครัวได้รับการช่วยเหลือในระยะแรกเริ่ม คือ ตั้งแต่แรกเกิดทันทีที่พบความพิการ และโรงเรียนต้องมีการจัดเตรียมปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากร รวมทั้งผลิตครูการศึกษาพิเศษที่จำเป็นต้องให้มีทักษะที่จะออกไปทำงานกับครูในระบบการศึกษาทั่วไปด้วย

ผดุง อารยะวิญญู (2542, 221) ได้ให้ความหมายดังนี้ การเรียนรวมเป็นการวิธีการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับการจัดเข้าเรียนร่วมในชั้นเดียวกับกับเด็กปกติ

ดารณี อุทัยรัตนกิจ (2538, 14-15) ได้ให้ความหมายดังนี้ การเรียนรวมเป็นนโยบายการจัดการศึกษาที่สนับสนุนให้เด็กพิการในโรงเรียนปกติ การเรียนรวมเกี่ยวข้องกับการจัดให้เด็กพิการที่เรียนในสถานศึกษา โดยเฉพาะสำหรับเด็กพิการได้เข้าเรียนในโรงเรียนปกติ และการให้เด็กที่เรียนในโรงเรียนปกติอยู่แล้วแต่มีความพิการเกิดขึ้นภายหลังยังคงเรียนอยู่ในโรงเรียนปกติต่อไป การเรียนร่วมปฏิเสธนโยบายใดๆ ที่สนับสนุนให้มีการผลักไสคนพิการออกจากโรงเรียนปกติ การเรียนร่วมไม่ได้มีความหมายเพียงแค่การส่งเด็กพิการเข้าไปปรากฏภายในโรงเรียนปกติเท่านั้น แต่มีความหมายถึงการครอบคลุมพัฒนาความสัมพันธ์ทางสังคมอันดีระหว่างเด็กปกติและเด็กพิการ การจัดเวลาในการเรียนร่วมจะแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับความสำคัญของการเรียนร่วม การจัดเวลาในการเรียนร่วมจะแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับความพิการของเด็กแต่ละคน เด็กพิการบางคนอาจเรียนในห้องเรียนปกติตลอดวัน แต่บางคนอาจจะเรียนในห้องปกติได้เป็นบางชั่วโมง เกณฑ์สำคัญที่สุดที่ควรพิจารณา คือไม่ใช่เด็กพิการทุกคนสามารถและเหมาะสมที่จะเรียนร่วมได้ เด็กที่มีความพิการรุนแรงอาจจะได้ประโยชน์และเหมาะสมได้ดีกว่าถ้าเรียนในโรงเรียนเฉพาะทางสำหรับคนพิการ

การที่จะส่งเด็กพิการเข้าเรียนร่วมในห้องเรียนปกติจะต้องมีการประเมินความต้องการของเด็ก และการวางแผนการทำงานร่วมกันระหว่างครูการศึกษาพิเศษและครูที่สอนในห้องเรียนปกติ

เบญจา ชลธารนนท์ (2538, 64) ได้ให้ความหมายดังนี้ การเรียนร่วมเป็นการรวมเอาเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าไปเรียนในระบบการศึกษาปกติ มีการร่วมกิจกรรมและใช้เวลาว่างช่วงใดช่วงหนึ่งในแต่ละวันระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ

เกียรติณรงค์ คำโสภา (2546, 21) ได้ให้ความหมายดังนี้ การเรียนร่วม หมายถึงการที่เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับโอกาสในการเรียนกับเด็กปกติ เต็มเวลา เป็นเด็กที่มีความพิการไม่มากนัก มีระดับสติปัญญาและความพร้อมด้านการเรียน ตลอดจนมีวุฒิภาวะทางอารมณ์และสังคม ได้รับการทางการศึกษาเช่นเดียวกับเด็กนักเรียนคนอื่นๆ โดยได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากบุคลากรในโรงเรียนทุกๆ ฝ่าย ให้สามารถเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา (ม.ป.ป.) ได้ให้ความหมายดังนี้ การเรียนร่วม หมายถึงการจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษและเด็กพิการเข้าไปในระบบการศึกษา ทั่วไป มีการร่วมกิจกรรมและใช้ช่วงเวลาช่วงใดช่วงหนึ่งในแต่ละวันระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษและเด็กพิการกับเด็กทั่วไป การเรียนร่วม ในแนวคิดใหม่ เป็นความร่วมมือและรับผิดชอบร่วมกัน (Collaboration) ระหว่างครูทั่วไปและครูการศึกษาพิเศษในโรงเรียน เพื่อดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนและบริการต่าง ๆ ให้กับนักเรียนในความดูแล

จากนักวิชาการที่ให้ความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า การเรียนร่วม คือ การจัดการศึกษาให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ คือเด็กที่มีความบกพร่องไม่มากนักโดยคำนึงถึงความสามารถ ความพร้อมด้านการเรียนแต่ละบุคคลสามารถเข้าเรียนตั้งแต่เริ่มเข้ารับการศึกษาแก่นักเรียนปกติ โดยได้รับการสนับสนุนความช่วยเหลืออย่างเหมาะสม

2.3 การจัดการเรียนการสอน

การจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าชั้นเรียนมีหลายวิธีขึ้นอยู่กับความบกพร่องของเด็กแต่ละบุคคล โดยยึดหลักให้เด็กได้รับประโยชน์จากการเรียนร่วมมากที่สุด ดังนั้นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าชั้นเรียนมีหลายรูปแบบดังนี้

1. เรียนร่วมในชั้นปกติ เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติ และเรียนเหมือนกับเด็กปกติทุกประการ เด็กที่จะเข้าเรียนในลักษณะนี้ได้ ควรเป็นเด็กที่มีความพิการน้อย มีความฉลาดและมีความพร้อมในด้านการเรียนตลอดจนวุฒิภาวะทางอารมณ์และสังคม

2. เรียนร่วมในชั้นปกติและมีครูพิเศษให้คำแนะนำปรึกษา การเรียนร่วมวิธีนี้คล้ายคลึงกับวิธีแรก กล่าวคือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติเต็มเวลา แต่มีครูการศึกษาพิเศษคอยช่วยเหลือครูประจำชั้นและครูประจำวิชา ครูการศึกษาพิเศษนี้อาจเรียกว่าครูที่ปรึกษา ครูประเภทนี้ไม่ทำการสอนโดยตรง แต่ให้คำแนะนำแก่ครูที่สอนเด็กเช่น แนะนำชี้แจงให้ครู

ที่สอนชั้นเรียนร่วมเข้าใจความต้องการและความสามารถของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ช่วยกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีสอนตลอดจนการปฏิบัติต่อเด็ก จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของเด็ก และช่วยประเมินผลพัฒนาการในการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เป็นต้น

3. เรียนร่วมในชั้นปกติและรับบริการจากครูเวียนสอน เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ และรับบริการด้านการสอนเพิ่มเติมจากครูการศึกษาพิเศษซึ่งจะเดินทางไปตามโรงเรียนต่าง ๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่เด็กเนื่องจากมีจำนวนเด็กในแต่ละโรงเรียนไม่มากนัก (อาจประมาณ 2 – 3 คนต่อโรงเรียน) ครูจึงเดินทางจากโรงเรียนหนึ่งไปยังอีกโรงเรียนหนึ่งเมื่อครบสัปดาห์ ก็วนกลับมาสอนเด็กกลุ่มเดิมในโรงเรียนเดิมอีก จึงเรียกครูประเภทนี้ว่า ครูเดินสอน หรือครูเวียนสอน

4. เรียนร่วมในชั้นปกติและรับบริการจากครูเสริมวิชาการ ครูเสริมวิชาการคือครูการศึกษาพิเศษที่ปฏิบัติงานประจำอยู่ในห้องเสริมวิชาการ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษจะเข้ามาเรียนกับครูเสริมวิชาการวันละ 1 – 2 ชั่วโมง หรือมากกว่านี้ขึ้นอยู่กับความต้องการพิเศษของเด็ก เด็กทุกคนที่เข้ามาเรียนในห้องนี้จะต้องมีตารางเรียนที่กำหนดไว้แน่นอน ครูเสริมวิชาการอาจมีคนเดียวหรือหลายคนก็ได้ขึ้นอยู่กับจำนวนเด็กและประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ การสอนเด็กอาจจะทำเป็นรายบุคคล หรือสอนเป็นกลุ่มเล็กๆ ก็ได้ และสอนในเนื้อหาที่เด็กไม่ได้รับการสอนในชั้นปกติ หรือเนื้อหาที่เด็กมีปัญหา นอกจากสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษแล้วครูเสริมวิชาการยังมีหน้าที่ในการให้คำแนะนำปรึกษาแก่ครูปกติในการปฏิบัติต่อเด็กประเภทนี้อีกด้วย

ห้องเสริมวิชาการ (resource room) เป็นห้องที่มีขนาดเท่ากับห้องเรียนหรือมีขนาดใหญ่กว่าหรือเล็กกว่าห้องเรียนได้ ในห้องนี้มีอุปกรณ์เครื่องมือ ตลอดจนเอกสารและหนังสือที่จำเป็นต้องใช้ในการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ หากห้องนี้มีขนาดใหญ่และมีเครื่องมือและอุปกรณ์มาก และให้บริการแก่เด็กอย่างกว้างขวางอาจเรียกว่าเป็นศูนย์วิชาการ (resource center)

5. ชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติ และเรียนร่วมบางเวลา เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษไว้ในชั้นเดียวกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ มีครูประจำชั้นสอนแทบทุกวิชายกเว้นบางวิชาที่เด็กต้องไปเรียนร่วมกับเด็กปกติ เช่น พลศึกษา ศิลปะ หรือกิจกรรมนอกหลักสูตรอื่น ๆ

6. ชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติ และเรียนร่วมบางเวลา เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษไว้ในชั้นเดียวกันเป็นกลุ่มเล็กๆ มีครูประจำชั้นสอนแทบทุกวิชายกเว้นบางวิชาที่เด็กต้องไปเรียนร่วมกับเด็กปกติ เช่น พลศึกษา ศิลปะ หรือกิจกรรมนอกหลักสูตรอื่น ๆ

การจัดการเรียนร่วมในลักษณะได้นั้น ขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อมและความพร้อมของเด็กเด็กที่มีความพิการน้อยและมีความพร้อมสูงอาจจัดให้เรียนร่วมเต็มเวลา เด็กที่มีความพิการ

มากขึ้นและมีความพร้อมน้อย อาจจัดให้เรียนในชั้นเรียนพิเศษลดหลั่นกันลงไปตามภาพประกอบและขยายรูปแบบเพิ่มเติมดังภาพประกอบ

ภาพที่ 1 รูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
(Reynolds & Birch, 1977)

วารี ธีระจิตร (2541, 16) ได้เสนอรูปแบบการเรียนร่วม 5 รูปแบบดังนี้

1. การเรียนร่วมในชั้นปกติเต็มเวลา การจัดบริการโดยให้เด็กพิเศษลักษณะนี้จัดให้กับเด็กที่มีความพิการไม่มากหลังจากเด็กได้รับการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสมรรถภาพในด้านที่จำเป็นก็สามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้
2. การเรียนร่วมในชั้นปกติเป็นเวลาโดยได้รับการบริการต่างๆ เพิ่มเติม เช่น ได้รับการสอนเสริมบางวิชาจากครูการศึกษาพิเศษ เช่น ได้รับการสอนเสริมบางวิชาจากครูการศึกษาพิเศษ เช่น ฝึกพูด ฝึกให้คุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมและการเคลื่อนไหว และโปรแกรมพิเศษปัญหาเลิศ โดยเด็กได้รับการเป็นรายกลุ่มหรือรายบุคคล
3. การเรียนในชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติจัดให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องค่อนข้างมาก รวมทั้งเด็กที่มีความสามารถสูงจนไม่สามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ควรจัดบริการพิเศษให้ เช่น

กายภาพบำบัด อาชีวบำบัด การแก้ไขการพูด การฝึกฟัง ตลอดจนการเพิ่มความรู้สำหรับเด็กที่มีความสามารถสูง

4. การจัดโรงเรียนพิเศษเด็กพิเศษที่มีความบกพร่องมากและไม่สามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ ครูการศึกษาพิเศษที่สอนจำเป็นต้องมีความรู้สอนประจำในโรงเรียนพิเศษ

5. การศึกษาพิเศษนอกโรงเรียน คือ การศึกษาพิเศษในโรงพยาบาล สถานพักฟื้น สถานรับเลี้ยงเด็กและที่บ้าน เป็นการจัดให้แก่เด็กพิการทางกายภาพและสุขภาพหรือเด็กปัญญาอ่อน

นอกจากนี้ในประเทศไทยได้กล่าวถึงการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ซึ่ง การศึกษาแบบเรียนรวม คือ การศึกษาสำหรับทุกคนโดยรับเข้ามาเรียนรวมกัน ตั้งแต่เริ่มเข้ารับการศึกษาและจัดให้มีบริการพิเศษตามความต้องการของแต่ละบุคคล และยังให้คำจำกัดความเป็นภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกับประเทศต่างๆ ไว้ดังนี้ "Inclusive Education is Education for all, It involves receiving people at the beginning of their education, with provision of additional services needed by each individual" (มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, ม.ป.ป.)

โดยมีมหาวิทยาลัยราชภัฏต่างๆ คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลย์สงคราม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้ให้ความหมายของการศึกษาแบบเรียนรวม คือ การศึกษาสำหรับทุกคนโดยรับมาเรียนรวมกัน ตั้งแต่เริ่มเข้ารับการศึกษาและจัดให้มีบริการพิเศษตามความต้องการของแต่ละบุคคล (เบญจา ชลธารนนท์, 2544)

3. แนวคิดเกี่ยวกับสารสนเทศ

3.1 ความหมายของสารสนเทศ

สารสนเทศ หมายถึง ข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริง อาจอยู่ในรูปแบบตัวอักษร ตัวเลข สัญลักษณ์ รูป แผนภูมิ แผ่นภาพ นำมาผ่านการประมวลผลด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง เช่น การคำนวณ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ เป็นต้น

3.2 ความสำคัญของสารสนเทศ

ปัจจุบันถือเป็นยุคของสังคมฐานความรู้ ผู้ที่มีความรู้ที่ทันสมัยย่อมได้เปรียบในทุกๆ ด้าน เพราะสารสนเทศล้วนแล้วแต่สร้างสรรค์มาจากสมองและสติปัญญาอันเฉลียวฉลาดของมนุษย์ เพื่อต้องการพัฒนามวลมนุษย์และสังคมให้เจริญยิ่งขึ้นไป ซึ่งเราสามารถจำแนกความสำคัญของสารสนเทศในแต่ละด้านได้ดังนี้ (พงศ์ศักดิ์ สังขวิญญู, วิเชียร มั่นแหล่ง, ธิดา แซ่ซัน และสุธิดา ไทยกกลาง, 2555, 3-4)

ความสำคัญของสารสนเทศต่อบุคคล

1) พัฒนาสติปัญญาและความคิด จะช่วยให้เป็นผู้มีความรู้ มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด มีความเจริญก้าวหน้าในชีวิต มีความคิดสร้างสรรค์และสามารถนำความรู้ความสามารถและแนวคิดต่างๆ มาใช้พัฒนาสติปัญญาของตนเองให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป

2) พัฒนาบุคลิกภาพที่ดีและเหมาะสม สารสนเทศจากแหล่งต่างๆ จะช่วยให้บุคคลที่เรียนรู้ไปแล้ว สามารถนำความรู้ไปพัฒนาบุคลิกภาพให้ดีขึ้นตามที่สังคมปรารถนาและดำรงตนอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

3) มีความเจริญงอกงามด้านจิตใจ สารสนเทศที่ดีและมีความถูกต้องจะมีค่าอย่างยิ่งต่อจิตใจของบุคคล ช่วยทำให้เป็นผู้ที่มีจิตใจและอารมณ์ที่มั่นคง

4) เพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพ บุคคลที่ถึงพร้อมด้วยสารสนเทศย่อมได้เปรียบในสังคม

5) ใช้เป็นเครื่องมือประกอบการตัดสินใจที่จะนำไปสู่ความสำเร็จและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อตนเอง องค์กรและหน่วยงานที่ทำงานอยู่ นอกจากนั้นยังสามารถใช้สารสนเทศเพื่อตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาทุกชนิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนให้ดียิ่งขึ้น

ความสำคัญของสารสนเทศต่อสังคม

1) พัฒนาด้านการศึกษา การเรียนการสอนทั้งในและนอกระบบโรงเรียนจะมีประสิทธิภาพได้ก็ต่อเมื่อการเผยแพร่สารสนเทศให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกใช้อย่างกว้างขวาง

2) ช่วยในการศึกษา ค้นคว้า ทดลองและการวิจัย เพราะการศึกษาและวิจัยจะได้ผลดีและมีประสิทธิภาพได้นั้นย่อมขึ้นอยู่กับทางเลือกใช้สารสนเทศที่ถูกต้องและเหมาะสม นอกจากนั้น จะช่วยให้ผลการศึกษา ค้นคว้า และวิจัยเป็นที่ยอมรับและนำไปใช้ประโยชน์อย่างกว้างขวางและแพร่หลายในสังคม

3) พัฒนาวิทยาการและเทคโนโลยีให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น เพราะสารสนเทศที่ได้รับการถ่ายทอดสืบต่อกันมานั้นสามารถนำไปพัฒนาให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นได้

4) สืบทอดวัฒนธรรมอันดีงามของชาติให้คงอยู่สืบไปนานเท่านาน สารสนเทศจะช่วยให้บุคคลได้ตระหนักและเกิดความภาคภูมิใจในมรดกทางวัฒนธรรมของตนเอง

5) เสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างมวลมนุษย์ การที่บุคคลได้รับสารสนเทศที่สร้างสรรค์และมีคุณค่าจะช่วยให้ผู้นั้นมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล

6) พัฒนาเศรษฐกิจของชาติ สารสนเทศที่มีคุณค่าจะช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ที่ทำให้ความเจริญทางเศรษฐกิจต้องชะงักงัน ช่วยเพิ่มผลผลิตและรายได้ ลดการว่างงานและในที่สุดก็จะทำให้เศรษฐกิจทั้งของบุคคลและประเทศชาติดีขึ้น

7) พัฒนาทางด้านการเมือง สารสนเทศที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเมืองที่เที่ยงตรง ปราศจากอคติ ย่อมส่งเสริมให้เกิดความรู้ความเข้าใจอันดีทางการเมืองและไปสู่การพัฒนากระบวนการเมืองของชาติให้ดีขึ้นในอนาคต

สรุปได้ว่าสารสนเทศ มีความสำคัญต่อตนเองและต่อสังคม ช่วยในการพัฒนาระดับความรู้เพิ่มสติปัญญาให้แก่บุคคล ใช้สำหรับการวางแผนเพื่อให้กิจกรรมนั้นๆ บรรลุตามเป้าหมาย ทำให้ประเทศเจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น

ประเภทของทรัพยากรสารสนเทศ

ประเภททรัพยากรสารสนเทศ แบ่งได้ 3 ประเภท คือ

การจำแนกทรัพยากรสารสนเทศตามรูปลักษณะวัสดุสามารถจำแนกได้ 3 ประเภท คือ วัสดุตีพิมพ์ (Print materials) วัสดุไม่ตีพิมพ์ (Non-print materials) และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic medias)

1. วัสดุตีพิมพ์ (printed materials) หมายถึง วัสดุที่ใช้บันทึกสารสนเทศในรูปแบบของตัวอักษร ภาพและสัญลักษณ์อื่น ๆ โดยผ่านกระบวนการตีพิมพ์ โดยผลิตเป็นหนังสือ หรือเอกสารรูปแบบต่างๆ ทรัพยากรสารสนเทศที่เป็นวัสดุตีพิมพ์ต้องมีอุปกรณ์ช่วยในการอ่าน วัสดุตีพิมพ์จำแนกประเภทตามลักษณะรูปเล่มและวัตถุประสงค์ในการจัดทำได้ดังนี้

1.1 หนังสือ เป็นสิ่งพิมพ์ที่ครอบคลุมเนื้อหาทั้งทางด้านวิชาการ สารคดี และบันเทิงคดี การนำเสนอเนื้อหาอาจจะจบในเล่มเดียวหรือหลายเล่มจบที่เรียกว่า หนังสือชุด ห้องสมุดส่วนใหญ่ให้บริการหนังสือไว้ในชั้นเปิด การจัดเก็บจะแยกระหว่างหนังสือภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ และจัดเก็บตามประเภทของหนังสือ หนังสือบางประเภทสามารถยืมออกนอกห้องสมุดได้ แต่บางประเภทให้ใช้ได้เฉพาะภายใน ประเภทของหนังสือจัดแยกตามลักษณะเนื้อหา

1.2. วารสาร (Journal) หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่มีกำหนดออกเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ ภายใต้ชื่อเดียวกัน ภายในเล่มนำเสนอเนื้อหาลักษณะบทความหลายๆ บทความจากผู้แต่งหลายคน อาจจะเป็นเนื้อหาในสาขาวิชาเดียวกันหรือรวมสาขา เนื้อเรื่องแต่ละบทความอาจจะจบภายในฉบับหรือต้องติดตามต่อในฉบับถัดไป วารสารนำเสนอเนื้อหาที่ทันสมัยกว่าหนังสือ เนื่องจากมีกำหนดออกเป็นระยะ กำหนดออกของวารสาร ได้แก่ รายสัปดาห์ รายปักษ์ (สองสัปดาห์) รายเดือน ราย 2 เดือน ราย 3 เดือน หรือรายปี เป็นต้น

1.3. หนังสือพิมพ์ (Newspaper) หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่นำเสนอเนื้อหาทันสมัย ข่าวเหตุการณ์ในปัจจุบัน นอกจากข่าวแล้วการนำเสนอเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ อาจจะนำเสนอบทความ นวนิยาย โฆษณา ออกตามระยะเวลาที่กำหนด อาจเป็นรายวัน รายสัปดาห์ หรือรายปักษ์ มีลักษณะเป็นสิ่งพิมพ์เรียงซ้อนกันไม่เย็บเล่ม

1.4. จุลสาร (Pamphlets) หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่มีขนาดเล็กปกอ่อน จำนวนหน้าไม่เกิน 60 หน้า มีลักษณะทั้งเย็บเล่ม วางซ้อนกัน และแผ่นพับ นำเสนอเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ความรู้สั้น ๆ เป็นสิ่งพิมพ์ที่หน่วยงานราชการ องค์กร บริษัท ห้างร้าน สถาบัน สมาคมและหน่วยงานต่าง ๆ แม้จะให้รายละเอียดไม่มากนัก แต่ใช้สำหรับค้นคว้าเพิ่มเติมและอ้างอิงได้

1.5. กฤตภาค (Clipping) หมายถึง เป็นการตัดบทความ ข่าวที่น่าสนใจจากหนังสือพิมพ์หรือวารสารฉบับล่วงหน้า ซึ่งอาจเป็นข่าว บทความวิชาการหรือรูปภาพ เรื่องใดเรื่องหนึ่งเฉพาะเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาหาความรู้ มาติดผนังลงบนกระดาน โดยมีการบอกแหล่งที่มา กำหนดหัวเรื่อง แล้วจัดเก็บใส่แฟ้มเรื่องตามหัวเรื่อง

1.6. สิ่งพิมพ์ลักษณะพิเศษ หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่แตกต่างจากสิ่งพิมพ์ทั่วไป การนำเสนอเนื้อหาสารสนเทศในลักษณะพิเศษเฉพาะเจาะจง สิ่งพิมพ์ลักษณะพิเศษที่จัดให้บริการในห้องสมุดและสถาบันบริการ

2. วัสดุไม่ตีพิมพ์ (Non-Printed Material) หมายถึง ทรัพยากรสารสนเทศที่บันทึกไว้ในสื่อที่ไม่ได้ผ่านกระบวนการตีพิมพ์ แบ่งได้ 3 ประเภทดังนี้

2.1. โสตวัสดุ (Audio Materials) คือ วัสดุสารสนเทศที่ใช้เสียงเป็นสื่อในการถ่ายทอดสารสนเทศ ผู้ใช้จะได้ยินเสียงเพียงอย่างเดียว ต้องใช้ร่วมกับเครื่องมือหรืออุปกรณ์

2.2. ทัศนวัสดุ (Visual Materials) คือ วัสดุสารสนเทศที่ต้องใช้สายตาเป็นสื่อในการรับรู้สารสนเทศโดยการมองดู ผู้ใช้จะเห็นภาพเพียงอย่างเดียว อาจดูโดยตาเปล่าหรือใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์สำหรับฉายประกอบ เช่น

2.3 โสตทัศนวัสดุ (Audiovisual Materials) เป็นวัสดุสารสนเทศที่ถ่ายทอดโดยใช้ทั้งภาพและเสียงประกอบกัน ใช้งานร่วมกับเครื่องมือเฉพาะ ได้แก่

3. สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Materials) หมายถึง ทรัพยากรสารสนเทศที่มีการผสมผสานเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีโทรคมนาคมเพื่อการจัดเก็บและค้นคืนสารสนเทศเข้าไว้ด้วยกันในสื่อบันทึกชนิดใหม่ เช่น รูปแบบจานแม่เหล็ก (Diskette) ออปติคัลดิสก์ (Optical Disk) แถบแม่เหล็ก (Magnetic Tape) ต้องใช้งานร่วมกับเครื่องมือเฉพาะ ได้แก่

3.1 ฐานข้อมูล (Database) หมายถึง ข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กันถูกจัดเก็บรวบรวมไว้ที่เดียวกันโดยใช้วิธีการจัดการข้อมูลด้วยระบบฐานข้อมูลและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือ มีการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างระเบียบและเรียกใช้ได้ สามารถจัดเก็บและค้นคืนได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว โดยห้องสมุดอาจจะจัดทำฐานข้อมูลเอง ฐานข้อมูลที่พัฒนาจากความร่วมมือของกลุ่มเครือข่ายหรือฐานข้อมูลเพื่อการค้า ฐานข้อมูลสามารถแบ่งออกเป็นฐานข้อมูลซีดี - รม และฐานข้อมูลออนไลน์

3.2 แผ่นซีดี (Compact discs) ทำด้วยโลหะ มีรูปทรงคล้ายแผ่นเสียง การบันทึกใช้ระบบแสงเลเซอร์ฉายบนพื้นผิวทำให้เกิดเป็นร่องเล็ก ๆ บนพื้นผิวอย่างต่อเนื่องเป็นวงกลม มีความถี่ไม่เท่ากัน เวลาเล่นจะต้องมีเครื่องเล่นโดยเฉพาะ ข้อมูลที่บันทึกในแผ่นซีดี – รม สามารถบันทึกได้ทั้งข้อมูลเป็นตัวอักษร เสียง ใช้บันทึกข้อมูลจากสิ่งพิมพ์ต้นฉบับ

3.3 สิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Publishing) หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่จัดทำและเผยแพร่ผ่านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ซึ่งผู้อ่านสามารถจัดเก็บไว้ในอุปกรณ์ที่สามารถอ่านสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ของตนได้ ได้แก่ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Books) วารสารอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Journals)

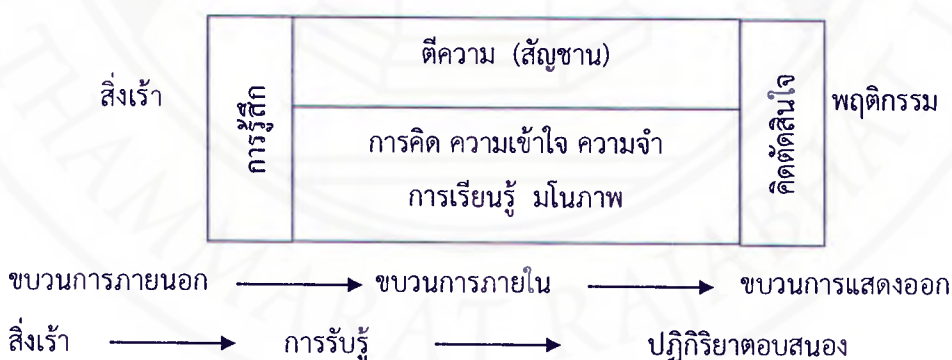
3.4 สื่อประสม (Multimedia) หมายถึง วัสดุที่จัดเก็บและเผยแพร่สารสนเทศทั้งที่เป็นตัวอักษร ภาพ เสียง ภาพเคลื่อนไหว บันทึกอยู่ในสื่อต่างๆ เช่น ซีดี – รม (CD-Rom) ดีวีดี (DVD) ฮาร์ดดิสก์ (Hard Disk) โดยใช้เครื่องมือโดยเฉพาะในการเผยแพร่

3.5 อินเทอร์เน็ต (Internet) หมายถึง เครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่มีการเชื่อมโยงการทั่วโลก ใช้สำหรับการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศต่างๆ ทุกด้าน รวมทั้งสามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งสารสนเทศที่ได้รับความนิยมมากในปัจจุบัน สะดวกในการค้นคว้าและลดข้อจำกัดเรื่องระยะทาง

4. แนวคิดทฤษฎีการรับรู้และการเรียนรู้

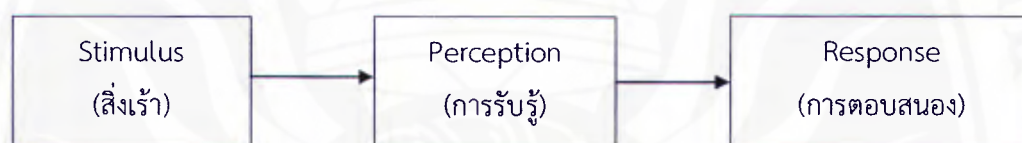
4.1 การรับรู้

การรับรู้ คือ กระบวนการ (Process) ของการรับรู้เป็นกระบวนการที่คาบเกี่ยวกันระหว่างความเข้าใจ การคิด (Thinking) การรู้สึก (Sensing) ความจำ (Memory) การเรียนรู้ (Learning) การตัดสินใจ (Decision Making) การแสดงพฤติกรรม เขียนเป็นแผนภูมิได้ดังนี้ (กันยา สุวรรณแสง, 2532)

กระบวนการรับสัมผัส (Sensation) เป็นบันไดขั้นแรกของการรับรู้และหลังจากเราได้ข้อมูลมาจากอวัยวะรับสัมผัสแล้ว เราก็นำมาตีความ (Interpret) อันเป็นบันไดขั้นรองของการรับรู้ กระบวนการ (Process) ของการรับรู้มีเป็นลำดับดังนี้ → มีเครื่องเร้ามาเร้าปลายประสาทเกิดอาการสัมผัส (Sensation) → เกิดมีอาการแปลสัมผัส และมีเจตนา (Conation) ที่จะแปลสัมผัสนั้นการแปลสัมผัสเกิดขึ้นในสมอง เช่น ได้ยินเสียง ปัง! สมองต้องแปลโดยเปรียบเทียบกับเสียงที่เคยได้ยินว่าเป็นเสียงของอะไร ปืน ระเบิด พลุ ประทัด ในกระบวนการแห่งการรับรู้ถ้าพิจารณาในแง่ของพฤติกรรม “การรับรู้” แทรกอยู่ระหว่างสิ่งเร้า กับการตอบสนองต่อสิ่งเร้า

จะเกิดการรับรู้ได้ต้องประกอบด้วย

1. มีสิ่งเร้าที่จะรับรู้ (Stimulus) เช่น รูป รส กลิ่น เสียง
2. ประสาทสัมผัส (Sense Organs) และความรู้สึกสัมผัส เช่น หู ตา จมูก
3. ประสบการณ์เดิม หรือความรู้เดิมเกี่ยวกับสิ่งเร้าที่ได้สัมผัส เช่น รู้มาก่อนแล้วว่าการยกมือไหว้ คือ การแสดงเคารพและ 2 ล้อมีเครื่องยนต์ มีเบาะคนนั่งจับแฮนด์คือรถจักรยานยนต์
4. การแปลความหมายจากสิ่งที่สัมผัส เช่น ขับรถเป็นสัญญาณไฟแดงที่สี่แยก หมายถึงให้รถหยุด เห็นกระเป๋ารถมอเตอร์ไซด์ยื่นเย่ากระบอกตัว แสดงว่าต้องการเก็บค่าโดยสาร

การรับรู้ตามแนวทางทฤษฎีที่ประกอบด้วยหลัก KAP คือ ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Attitude) และพฤติกรรม (Practice) ซึ่งเป็นตัวแปรสำคัญของทฤษฎีและเป็นตัวแปรในการใช้ระบบของผู้ใช้ (Users) การรับรู้ข่าวสารเป็นตัวแปรที่นำมาสู่ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมในการศึกษาการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

ความรู้ หมายถึง ความรู้ในการใช้ระบบอินเทอร์เน็ตที่เกิดจากการอบรม การเรียน การสอน จากเพื่อน จากการค้นคว้าด้วยตนเอง และอื่น ๆ ในการใช้บริการต่าง ๆ ในการค้นคว้า ข้อมูลแลกเปลี่ยนข้อมูลการติดต่อสื่อสาร และงานบริการอื่น ๆ รวมทั้งการค้นคว้าการใช้สารสนเทศด้วยตนเอง

ทัศนคติ หมายถึง นักศึกษาที่ใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ต มีความคิดเห็นในการนำระบบอินเทอร์เน็ตมาใช้ในสถาบันเกี่ยวกับการเรียนการสอนและการใช้งานบริการอื่น ๆ ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม

พฤติกรรม หมายถึง การนำไปใช้ประโยชน์ที่มีพื้นฐานมาจากความรู้ทัศนคติในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในรูปการเรียนการสอน การค้นคว้าด้วยตนเองและงานบริการต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

4.2 การเรียนรู้

ความหมาย มีนักจิตวิทยาหลายท่านให้ความหมายของการเรียนรู้ไว้ เช่น (จิตวิทยาการเรียนรู้, ม.ป.ป.) ดังนี้

คิมเบล (Kimble , 1964) "การเรียนรู้ เป็นการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างถาวรในพฤติกรรมอันเป็นผลมาจากการฝึกที่ได้รับการเสริมแรง"

ฮิลการ์ด และ เบาเวอร์ (Hilgard & Bower, 1981) "การเรียนรู้ เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม อันเป็นผลมาจากประสบการณ์และการฝึก ทั้งนี้ไม่รวมถึงการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมที่เกิดจากการตอบสนองตามสัญชาตญาณ ฤทธิ์ของยา หรือสารเคมี หรือปฏิกิริยาสะท้อนตามธรรมชาติของมนุษย์ "

คอนบาค (Cronbach) "การเรียนรู้ เป็นการแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่มีการเปลี่ยนแปลง อันเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลประสบมา "

พจนานุกรมของเว็บสเตอร์ (Webster 's Third New International Dictionary) "การเรียนรู้ คือ กระบวนการเพิ่มพูนและปรุงแต่งระบบความรู้ ทักษะ นิสัย หรือการแสดงออกต่างๆ อันมีผลมาจากสิ่งกระตุ้นอินทรีย์โดยผ่านประสบการณ์ การปฏิบัติ หรือการฝึกฝน"

ประด็นันท์ อุปรมัย (2540, 121) การเรียนรู้คือการเปลี่ยนแปลงของบุคคลอันมีผลเนื่องมาจากการได้รับประสบการณ์ โดยการเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นเหตุทำให้บุคคลเผชิญสถานการณ์เดิมแตกต่างไปจากเดิม ประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหมายถึงทั้งประสบการณ์ทางตรงและประสบการณ์ทางอ้อม

ปัจจัยสำคัญในสภาพการเรียนรู้

ในสภาพการเรียนรู้ต่างๆ ย่อมประกอบด้วยปัจจัยที่สำคัญ 3 ประการ ด้วยกัน คือ

1. ตัวผู้เรียน (Learner)
2. เหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่เป็นตัวเร้า (Stimulus Situation)
3. การกระทำหรือการตอบสนอง Action หรือ Response

ลำดับขั้นในกระบวนการเรียนรู้

มุลลีย์ (George J. Mouly) กำหนดลำดับขั้นในกระบวนการเรียนรู้ไว้ 7 ขั้น ดังนี้

1. เกิดแรงจูงใจ (Motivation) เมื่อใดก็ตามที่อินทรีย์เกิดความต้องการหรืออยู่ในภาวะที่ขาดสมดุลก็จะมีแรงขับ (Drive) หรือแรงจูงใจ (Motive) เกิดขึ้นผลักดันให้เกิดพฤติกรรมเพื่อหาสิ่งที่ขาดไปนั้นมาให้ร่างกายที่อยู่ในภาวะที่พอดี แรงจูงใจมีผลให้แต่ละคนไวต่อการสัมผัสสิ่งเร้าแตกต่างกันเป็นสิ่งที่กำหนดทิศทางและความเข้มของพฤติกรรมและเป็นสิ่งจำเป็นเบื้องต้น สำหรับการเรียนรู้
2. กำหนดเป้าประสงค์ (Goal) เมื่อมีแรงจูงใจเกิดขึ้นแต่ละบุคคลก็จะกำหนดเป้าประสงค์ที่จะก่อให้เกิดความพึงพอใจ เป้าประสงค์จึงเป็น ผลบั้นปลายที่อินทรีย์แสวงหา ซึ่งบางครั้งอาจจะชัดเจน บางครั้งอาจจะเลือนลอย บางครั้งอาจกำหนดขึ้น เพื่อสนองความต้องการทางสรีระ หรือบางครั้งเพื่อสนองความต้องการทางสังคม
3. เกิดความพร้อม (Readiness) คนแต่ละคนมีขีดความสามารถที่จะรับ และความต้องการพื้นฐานเพื่อที่จะเสาะแสวงหาความพอใจ หรือหาสิ่งที่สนอง ความต้องการได้จำกัดและแตกต่างกันไปตามสภาพความพร้อมของแต่ละบุคคล เช่น เด็กทารกซึ่งมีความเจริญ ทางสรีระ ยังไม่มากก็จะไม่พร้อมที่จะเรียนรู้วิธีการหาอาหารด้วยตนเองได้ เด็กที่ร่างกายอ่อนแอ หรือมีความบกพร่องของอวัยวะบางส่วน ก็จะไม่พร้อมในการเล่นกีฬาบางอย่างได้ กล่าวได้ว่าสภาพความพร้อมในการเรียนของบุคคลนั้นจะต้องอยู่กับองค์ประกอบอื่น ๆ หลายประการ อาทิเช่น ความเจริญเติบโตของโครงสร้างทางร่างกาย การจูงใจ ประสบการณ์ด้วย เป็นต้น เรื่องของความพร้อมนี้นับว่า เป็นสิ่งจำเป็นมากที่จะต้องดีก่อนที่จะเกิดการเรียนรู้
4. มีอุปสรรค (Obstacle) อุปสรรคจะเป็นสิ่งขวางกั้นระหว่างพฤติกรรมที่เกิดจากแรงจูงใจกับเป้าประสงค์ ถ้าหากไม่มีอุปสรรค หรือสิ่งกีดขวางเราก็จะไปถึงเป้าประสงค์ได้โดยง่าย ซึ่งเราก็ถือว่าสภาพการณ์เช่นนี้ ไม่ได้ช่วยให้เกิดความต้องการที่จะแก้ปัญหาและเรียนรู้ ตรงกันข้ามการที่เราไม่สามารถไปถึงเป้าหมายได้จะก่อให้เกิดความเครียดและจะเกิดความพยายามที่จะหาวิธีการแก้ปัญหาซึ่งจะทำให้เกิด การเรียนรู้ขึ้น
5. การตอบสนอง (Response) เมื่อบุคคลมีแรงจูงใจ มีเป้าประสงค์ เกิดความพร้อม และเผชิญกับอุปสรรคเข้าก็จะมีพฤติกรรมต่างๆ เกิดขึ้น พฤติกรรมนั้นอาจเริ่มด้วยการตัดสินใจ

เกิดการตอบสนองที่เหมาะสมทดลองทำแล้วปรับปรุงแก้ไขการตอบสนองนั้นให้แก้ปัญหาได้ที่สุด ซึ่งแนวทางของ การตอบสนองอาจมุ่งสู่เป้าประสงค์โดยตรงหรือโดยทางอ้อมอย่างใดอย่างหนึ่ง

6. การเสริมแรง (Reinforcement) การเสริมแรงก็หมายถึง การได้รางวัลหรือให้สิ่งเร้า ที่ก่อให้เกิดความพอใจ ซึ่งปกติผู้เรียนจะได้รับ หลังจากที่ตอบสนองแล้ว ตัวเสริมแรงไม่จำเป็นต้องเป็นสิ่งของหรือวัตถุที่มองเห็นได้เสมอไป เพราะความสำเร็จ ความรู้ ความก้าวหน้า ฯลฯ ก็เป็นตัวเสริมแรงได้เช่นเดียวกัน

4.3 รูปแบบการแสวงหาความรู้

การศึกษาพฤติกรรมสื่อสารของมนุษย์ เป็นการศึกษาพฤติกรรมต่าง ๆ ที่คาบเกี่ยวกับหลาย ๆ สาขาวิชา ด้วยเหตุนี้เองนิเทศศาสตร์หรือศาสตร์ของการสื่อสารจึงได้พัฒนามาด้วยการขอยืมเอาแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ จากศาสตร์ที่ได้พัฒนามาก่อน

บทบาทและหน้าที่ของนักวิชาการไม่ว่าจะเป็นในสาขาวิชาใดก็ตาม คือการแสวงหาความรู้ ที่ถูกต้องเป็นจริง เพื่อจะนำความรู้ที่ถูกต้องแท้จริงเหล่านี้มาทำประโยชน์ให้แก่การดำรงชีวิตของมนุษย์และสังคม ไม่ว่าศาสตร์นั้น ๆ จะมุ่งศาสตร์นั้น ๆ จะมุ่งแสวงหาความรู้จริงในเรื่องใด ๆ ก็ตาม นักวิชาการก็จะใช้ความพยายามเพื่อแสวงหาแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสม ที่จะนำไปสู่ความรู้และความจริงที่ถูกต้องนั้น ๆ หลักเกณฑ์ในการแสวงหาความจริงที่นิยมใช้กันมาตั้งแต่ครั้งโบราณ (ยุคของอารยธรรมกรีกและโรมัน) นิยมแบ่งออกเป็น 2 วิธีการด้วยกัน คือ

1.วิธีการอุปนัย (Induction) คือ การแสวงหาความจริงโดยการนำประสบการณ์ที่ซ้ำกัน หรือเกิดขึ้นบ่อยครั้งมารวบรวม และเปรียบเทียบดูความสอดคล้องจนในที่สุดได้ข้อสรุปรวมของความใกล้เคียงของแต่ละกรณีออกมา

2.วิธีการนินัย (Deduction) เป็นวิธีการที่ย้อนทางกันกับวิธีการอุปนัย กล่าวคือเป็นการแสวงหาความจริงโดยการตั้งข้อสรุปขึ้นมาก่อน แล้วจึงไปสังเกตจากกรณีต่าง ๆ ว่าสอดคล้องกับข้อสรุปหรือไม่ หากกรณีต่าง ๆ สอดคล้องกับข้อสรุปที่ได้ตั้งเอาไว้ ก็เป็นการยืนยันว่าข้อสรุปนั้น ๆ น่าเชื่อถือ

ทั้งสองวิธีการนี้นับเป็นหลักเกณฑ์ที่นักวิชาการตั้งแต่ยุคโบราณย้อนไปถึงอารยธรรมกรีกใช้เป็นแนวทางในการศึกษาปรัชญา คือแสวงหาความเป็นจริงต่าง ๆ โดยอริสโตเติลก็เป็นคนหนึ่งที่ได้เสนอวิธีการศึกษาแบบใช้วิธีการนินัยโดยการสร้างซิลลोजิสม์ (syllogism) ซึ่งเป็นโครงสร้างของข้อเสนอ ข้อสรุปที่นิยมใช้เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงต่าง ๆ

4.4 ทฤษฎีพัฒนาการการรับรู้ (Cognitive Development Theory) (วิทยา มานะวานิชเจริญ, ม.ป.ป.)

เด็กแต่ละคนคิด เข้าใจ และเรียนรู้อย่างไร ฌอง เพียเจต์ (Jean Piaget) เชื่อมั่นว่าสติปัญญา (Intelligence) เป็นกระบวนการรับรู้ทางจิตใจ ซึ่งเด็กใช้ในการแสวงหาความรู้ ดังนั้นการให้เด็กมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น (Active involvement) คือพื้นฐานของทฤษฎีนี้

กล่าวอีกนัยหนึ่ง สติปัญญาเกี่ยวข้องกับปฏิบัติการทางจิตใจ (Mental operation) ซึ่งได้รับการพัฒนาจากการลงมือปฏิบัติงาน ณ สภาพแวดล้อมหนึ่ง เด็กพัฒนาสติปัญญาผ่านประสบการณ์ด้วยการลงมือทำ (Hands-on) สิ่งต่างๆ ในโลกรอบตัว ซึ่งกลายเป็นพื้นฐานของความสามารถในการคิดอ่านและเรียนรู้ด้วยจิตใจ (Minds-on)

ฌอง เพียเจต์ ยังคิดว่าสติปัญญาช่วยเด็กปรับตัว (Adaption) ให้เข้ากับสภาพแวดล้อม ตัวอย่างเช่น ในกระบวนการปรับตัวทางกายภาพ เด็กจะมีปฏิกิริยาตอบโต้ และปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม ฌอง เพียเจต์ ประยุกต์ใช้แนวความคิดของการปรับตัวกับระดับของจิตใจ (Mental level) ในการอธิบายว่า หลังจากปฏิสัมพันธ์กับพ่อแม่ ครู พี่น้อง เพื่อนรุ่นราวคราวเดียวกัน (Peer) และสภาพแวดล้อมแล้ว เด็กเปลี่ยนแปลงการคิดอ่านอย่างไร

ฌอง เพียเจต์ เชื่อมั่นว่า กระบวนการปรับตัว ณ ระดับจิตใจ ทำงานเหมือนกับระดับทางกายภาพ กล่าวคือสติปัญญาของเด็กแรกเกิด จะแสดงผ่านปฏิกิริยาสะท้อนกลับ (Reflective) ของการเคลื่อนไหว (Motor) อาทิ การดูด (Sucking) การไขว่คว้า (Grasping) การหันหน้า (Head turning) และการกลืน (Swallowing)

ในช่วงแรกของชีวิต ปฏิกิริยาดังกล่าว ทำให้เด็กสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม และสติปัญญาที่พัฒนาจากการปรับตัวนี้ ด้วยปฏิกิริยากับสภาพแวดล้อม เด็กสามารถจัดระเบียบ (Organization) ความรู้สึก (Sensation) ประสบการณ์ ในขณะที่เจริญเติบโตทางจิตใจด้วย ดังนั้น คุณภาพของสภาพแวดล้อมและลักษณะของประสบการณ์เด็ก จะมีบทบาทสำคัญต่อพัฒนาการของสติปัญญาเด็ก ตัวอย่างเช่น เด็กที่มีวัตถุหลากหลายให้ไขว่คว้าแล้วดูด จะมีโอกาสมากมายสำหรับ [พัฒนาสติปัญญา] จากพฤติกรรมแบบนี้ ซึ่งจะแตกต่างจากเด็กที่ไม่มีอะไรให้ดูด นอกจากหัวนมหลอก (Pacifier) [และถูกจำกัดโอกาสในการพัฒนาสติปัญญา]

ดังนั้น บทบาทหนึ่งของครูปฐมวัยที่มีความสำคัญมาก คือการจัดให้มีสภาพแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์ (Enriched) สำหรับเด็กเล็กในชั้นเรียน และร่วมมือกับพ่อแม่ในการจัดให้มีสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ในลักษณะเดียวกันที่บ้าน เพื่อสร้างโอกาสพัฒนาสติปัญญาเด็ก

ในความคิดของ ฌอง เพียเจต์ การปรับตัวประกอบด้วย 2 กระบวนการที่สัมพันธ์กัน อันได้แก่ “การซึมซับ” (Assimilation) และ “การปรับเปลี่ยน” (Accommodation) เขาเชื่อมั่นว่า

“สภาวะสมดุล” (Equilibrium) ระหว่างกระบวนการรับรู้ทั้งสอง คือจุดที่เด็กสามารถเข้าใจข้อมูลใหม่ได้อย่างถูกต้องแม่นยำ

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพื่อให้การศึกษาการพัฒนาการรับรู้สารสนเทศเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 มีความสมบูรณ์และตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา นักวิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนร่วมและการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษดังนี้

บุญยิ่ง สายเมฆ (2555) ศึกษา รูปแบบการดำเนินการจัดการเรียนร่วมที่มีประสิทธิผลสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัย พบว่า สภาพการปฏิบัติ ด้านการจัดการเรียนการสอน การสนับสนุนและบริการจัดการเรียนร่วมการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ และการจัดสภาพแวดล้อม อยู่ในระดับมาก ส่วนปัญหาอยู่ในระดับน้อย ด้านความต้องการให้มีการพัฒนาบุคลากร สำหรับการสนับสนุนให้นักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ได้พัฒนาตามศักยภาพ และ การนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลตามสภาพจริง อยู่ในระดับมาก, การนำรูปแบบไปทดลองใช้ ปรากฏว่า นักเรียนมีคะแนนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยและ ชุดสอนซ่อมเสริมสูงกว่า ก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย และชุดสอนซ่อมเสริมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 นักเรียน ครูผู้ปกครองมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก ส่วนรูปแบบการดำเนินการจัดการเรียนร่วมที่มีประสิทธิผลสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย หลักการพัฒนาให้นักเรียนตามศักยภาพ หลักพัฒนาครูด้านความรู้ ความเข้าใจ เจตคติ อย่างต่อเนื่อง หลักความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย หลักให้บริการและอำนวยความสะดวก หลักความสอดคล้องกับการใช้ชีวิตประจำวันและชุมชน และหลักความแตกต่างระหว่างบุคคล

ฐาปกรณ์ อ่อนคำ(2545, 63-69) ได้ศึกษาการบริหารจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพะเยา เสนอแนวทางในการปรับปรุงการบริหารจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คือ ควรมีการจัดทำหลักสูตรกลางและจัดอบรมครูทุกปี ควรใช้การวัดผลประเมินผลตามสภาพที่แท้จริงของนักเรียน มีความยืดหยุ่นและควรได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณ

สุพิทยา แก้วมณี (2538, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการศึกษาความร่วมมือระหว่างครูกับผู้ปกครองในการพัฒนานักเรียนประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า 1. การศึกษาความร่วมมือระหว่างครูกับผู้ปกครองด้านการเตรียมการและวางแผนการจัดโปรแกรมการเรียนร่วมพบว่า ครูส่วนใหญ่ไม่มีการเตรียมการและ

วางแผน เพราะโรงเรียนไม่มีนโยบายด้านการดำเนินตามแผนงาน พบว่า ครูดำเนินการอย่างไม่เป็นทางการมีการประสานงานกันน้อย ทำให้ครูและผู้ปกครองรับรู้การปฏิบัติอีกฝ่ายไม่ถูกต้องและไม่สอดคล้องกัน ด้านการติดตามประเมินผล พบว่า ครูและผู้ปกครองมีการปรึกษากันเกี่ยวกับการพัฒนาการของนักเรียนน้อย โดยมักจะสนใจเมื่อเด็กมีปัญหาเท่านั้น และด้านการส่งเสริมสนับสนุน พบว่าครู ทั้งได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองในการเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษที่ลูกของตนเองมีส่วนร่วมอยู่ด้วย 2. รูปแบบของการจัดระบบความร่วมมือของครูและผู้ปกครองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำเสนอประกอบด้วยวัตถุประสงค์ แนวเหตุผล หลักการเงื่อนไขภายนอก บุคลากรในรูปแบบการดำเนินการประเมินผล

สุรินทรภรณ์ อนันต์มหงษ์ (2533) ได้ศึกษาผลของการใช้เกมการศึกษาเพื่อพัฒนาความสามารถทางการสังเกต และรับรู้ด้วยสายตาของเด็กก่อนวัยเรียน ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน พบว่า เกมการศึกษา เพื่อพัฒนาความสามารถทางการสังเกต และรับรู้ด้วยสายตาสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับร้อยละ 33 หลังการทดลองกับเด็กที่มีความสามารถทางการสังเกตและรับรู้ด้วยสายตาสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญอยู่ในระดับ .05 ของคะแนนความสามารถทางการสังเกตและรับรู้ด้วยสายตาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เฉลิม แสนรักษ์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น ในระดับมัธยมศึกษา เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนที่จัดการเรียนร่วม ผู้บริหารและครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษ และโครงการเรียนร่วมมีการดำเนินการเป็นเวลา 1 - 2 ภาคเรียนเป็นส่วนมาก สำหรับนักเรียนตาบอดที่อยู่ในโครงการส่วนมากอายุ 17 ปีขึ้นไปมากกว่าเกณฑ์ของนักเรียนปกติ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โรงเรียนส่วนมากไม่มีการปรับหลักสูตรการสอนซ่อมเสริมใช้วิธีการเรียนร่วมกับเพื่อนปกติ ในห้องเดิมของตนเอง และให้ครูการศึกษาพิเศษหรือครูเดินสอน สอนเพิ่มเติมบางครั้งการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรใช้วิธีกำหนดกิจกรรมไว้ให้เด็กตาบอดเข้าร่วม ซึ่งบางกิจกรรมจะเข้าร่วมอย่างเต็มที่และบางกิจกรรมจะเป็นเพียงผู้สังเกตการณ์ การวัดผลประเมินผลการเรียนใช้วิธีให้ครูการศึกษาพิเศษกับครูประจำชั้นร่วมกันประเมิน โดยการประเมินผลรายวิชาจะแตกต่างกันในการดำเนินการซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะของวิชานั้นๆ การแนะแนวใช้วิธีการประสานงานระหว่างครูการศึกษาพิเศษกับครูแนะแนวรวมทั้งมีการบริการต่าง ๆ เช่น การจัดเพื่อนช่วยในการเดินทางจัดเพื่อนช่วยในการสอน และโรงเรียนส่วนมากไม่มีการสอนเสริมอาชีพ ความสัมพันธ์ระหว่างครู นักเรียนปกติ นักเรียนตาบอด ส่วนใหญ่มีความสนิทสนมเป็นกันเอง นักเรียนปกติช่วยเหลือนักเรียนตาบอดในด้านการเรียน การนำทาง ช่วยสอนหนังสือให้ นักเรียนปกติยอมรับความสามารถของนักเรียนตาบอด โดยเฉพาะด้านการเรียนทุกวิชา รวมทั้งการเป็นผู้นำด้วย ผู้บริหารได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการศึกษาพิเศษใน

อนาคตว่า ควรแยกจัดเป็นโรงเรียนพิเศษครูผู้สอนให้ความเห็นว่าการจัดเป็นห้องเรียนพิเศษและให้เรียนร่วมกับเด็กปกติเป็นรายวิชา

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงแนวทางการพัฒนาการรับรู้สารสนเทศเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนที่มีเด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 จำนวน 126 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ครูผู้ปฏิบัติการสอน/ครูผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง, ผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ, ครูผู้สอนในโรงเรียนแกนนำ และศึกษานิเทศก์ที่เกี่ยวข้อง

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ซึ่งในแต่ละกลุ่มจะมีวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน ดังนี้

1) ครูผู้ปฏิบัติการสอน/ครูผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการสุ่มแบบสองขั้นตอน (Two-Stage Random Sampling) จำนวนทั้งสิ้น 114 โรงเรียน

ขั้นตอนการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นที่ 1 สืบหาข้อมูลหน่วยประชากร จากแหล่งทุติยภูมิ คือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 จัดทำกรอบการสุ่ม (Sampling Frame) โดยอาศัยลักษณะการแบ่งขนาดของโรงเรียนตามเกณฑ์การแบ่งขนาดโรงเรียนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เนื่องจากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ ของผู้วิจัยได้พบว่าความพร้อมและการสนับสนุนของทางโรงเรียนมีผลต่อศักยภาพความพร้อมของโรงเรียน ผู้วิจัยจึงได้นำขนาดของโรงเรียนมาเป็นตัวแปรในการควบคุมด้วยการสุ่ม โดยจำแนกได้ดังนี้ โรงเรียนขนาดเล็กจำนวน 41 โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 61 โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 24 โรงเรียน

ขั้นที่ 2 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดของกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น และดำเนินการสุ่มตามหลักของการสุ่ม โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณตามสูตร

การประมาณสัดส่วนหาจำนวนตัวอย่างโรงเรียนทั้งหมด และจำนวนตัวอย่างที่กระจายไปในขนาดของโรงเรียน 3 ขนาด ซึ่งมีความคลาดเคลื่อน 0.02 และ เชื่อมั่นได้ 95% รายละเอียดกลุ่มตัวอย่างมี ดังนี้

- กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนขนาดเล็ก มีจำนวน 38 โรงเรียน
- กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนขนาดกลาง มีจำนวน 54 โรงเรียน
- กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนขนาดใหญ่ มีจำนวน 22 โรงเรียน

ขั้นที่ 3 ใช้การสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลากเพื่อให้ได้ตัวแทนของกลุ่มประชากร

2) ผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการสุ่มแบบสองขั้นตอน (Two-Stage Random Sampling) จำนวนทั้งสิ้น 52 คน

ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง

ขั้นที่ 1 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดของกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น และดำเนินการสุ่มตามหลักของการสุ่ม โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามขนาดของโรงเรียน และใช้วิธีการกำหนดโควตาร้อยละ 40 รายละเอียดกลุ่มตัวอย่างมีดังนี้

- กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนขนาดเล็ก มีจำนวน 17 โรงเรียน
- กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนขนาดกลาง มีจำนวน 25 โรงเรียน
- กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนขนาดใหญ่ มีจำนวน 10 โรงเรียน

ขั้นที่ 2 ใช้การสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลากเพื่อให้ได้ตัวแทนของกลุ่มประชากร

3) ครูผู้สอนในโรงเรียนแกนนำ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการเจาะจงโรงเรียนประเภทแกนนำ จำนวน 8 โรงเรียน

4) ศึกษานิเทศก์เกี่ยวข้อง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการเจาะจง จำนวน 3 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือ 2 ประเภท ได้แก่ แบบสอบถามเชิงสำรวจ และแบบสัมภาษณ์

1. ใช้แบบสอบถามเชิงสำรวจ ซึ่งแบบสอบถามใช้เก็บข้อมูลจากครูผู้ปฏิบัติการสอน/ครูผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยเก็บข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษและสำรวจกิจกรรมที่โรงเรียนจัดให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ

2. ใช้แบบสัมภาษณ์ ซึ่งแบบสัมภาษณ์ใช้เก็บข้อมูลจากครูผู้ปฏิบัติการสอน/ครูผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง, ศึกษานิเทศก์เกี่ยวข้อง และแบบสัมภาษณ์สนทนากลุ่มกับครูผู้สอนในโรงเรียนแกนนำ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมครั้งนี้ได้ศึกษาเอกสารชุดคู่มือการจัดการจัดการเรียนการสอนของเด็กที่มีความต้องการพิเศษของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วม ซึ่งเครื่องมือจะแบ่งได้ดังนี้

ชุดที่1 แบบสอบถามจากครูผู้ปฏิบัติการสอน/ครูผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันที่มีผลต่อปัญหาการรับรู้สารสนเทศให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันที่มีผลต่อปัญหาการรับรู้สารสนเทศให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ชุดที่2 แบบสัมภาษณ์ศึกษานิเทศก์ โดยศึกษาเกี่ยวกับการสนับสนุนช่วยเหลือและปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อรับรู้สารสนเทศให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การสนับสนุนช่วยเหลือและปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อรับรู้สารสนเทศให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ชุดที่3 แบบสอบถามพฤติกรรมและกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กพิเศษ

ตอนที่2 สสำรวจกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ตอนที่3 รูปแบบการจัดการเรียนร่วมเพื่อพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ชุดที่4 แบบสอบถามจากผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้รับสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการเรียนร่วม

ชุดที่5 แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอน/ครูประจำชั้น/ครูพี่เลี้ยงในโรงเรียนแกนนำ ประเด็นดังนี้

- สภาพปัจจุบัน ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการรับรู้สารสนเทศให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้สารสนเทศ การจัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เอกสารที่เกี่ยวข้อง และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำ ปรับปรุงแก้ไขต่อไป
3. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบและแก้ไขตามข้อเสนอแนะแล้วไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อดำเนินการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 เพื่อเข้าเก็บข้อมูลในโรงเรียนที่สังกัด
2. จัดสัมมนาครั้งที่ 1 การให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ
3. จัดสัมมนาครั้งที่ 2 เพื่อติดตามผลและแนวทางการพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
4. ผู้วิจัยขอความร่วมมือครูผู้สอน/ครูประจำชั้น/และผู้ปกครองตอบแบบสอบถาม
5. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ครูผู้สอน ครูประจำชั้น ครูพี่เลี้ยง จากโรงเรียนประเภทแกนนำ
6. รวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งหมดทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วนำข้อมูลไปประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมด
2. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้รับสัมภาษณ์ สภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการเรียนร่วม ตามทัศนะของครูผู้ปฏิบัติการสอน/ครูผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง, ผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และศึกษานิเทศก์เกี่ยวข้อง โดยใช้ค่าร้อยละสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 104)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลแนวทางการพัฒนารูปแบบการรับรู้สารสนเทศให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการสารสนเทศแต่ละประเภท โดยการใช้การแจกแจงความถี่ ตามทัศนะของครูผู้ปฏิบัติการสอน/ครูผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และศึกษานิเทศก์เกี่ยวข้อง

2.3 การสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กพิเศษ ตามทัศนะของครูผู้ปฏิบัติการสอน/ครูผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังนี้

ระดับพฤติกรรมน้อยที่สุด เท่ากับ 1 คะแนน

ระดับพฤติกรรมน้อย เท่ากับ 2 คะแนน

ระดับพฤติกรรมปานกลาง เท่ากับ 3 คะแนน

ระดับพฤติกรรมมาก เท่ากับ 4 คะแนน

ระดับพฤติกรรมน้อยที่สุด เท่ากับ 5 คะแนน

แล้วหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่า S.D. ของระดับพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภทจำแนกเป็นรายชื่อ นำมาแปลผลใช้ในการวิเคราะห์กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายด้วยพิสัย 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต สเกล (Likert Scale) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด , 2545, 103)

คะแนนเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศในด้านนี้อยู่ในระดับน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศในด้านนี้อยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศในด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศในด้านนี้อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศในด้านนี้อยู่ในระดับมากที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\bar{x} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (บุญชม ศรีสะอาด.2545: 106)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{n - 1}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน ค่าคะแนน

n แทน จำนวนคะแนนในแต่ละกลุ่ม

$\sum$ แทน ผลรวม

3. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์และคำถามปลายเปิด โดยการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเรื่องการพัฒนาการรับรู้สารสนเทศเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ผู้วิจัยนำเสนอตามลำดับของวัตถุประสงค์ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

1.1 ข้อมูลทั่วไปของครูผู้สอน/ครูประจำชั้น/ครูผู้ดูแล เกี่ยวกับตำแหน่ง วุฒิด้าน การศึกษาพิเศษ ระยะเวลาที่เข้าร่วมโครงการเรียนร่วม ประเภทของเด็กที่ดูแล

1.2 ข้อมูลทั่วไปของศึกษานิเทศก์ เกี่ยวกับวุฒิการศึกษาพิเศษ ช่วงเวลาที่เข้า รับผิดชอบงานการศึกษาพิเศษ ประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษ

1.3 ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครอง เกี่ยวกับความสัมพันธ์กับนักเรียน อาชีพ รายได้ ต่อเดือน ระดับการศึกษา

2. วิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบัน ความต้องการของผู้ปกครองและปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

3. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

4. วิเคราะห์ข้อมูลการจัดกิจกรรมส่งเสริมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และรูปแบบ การจัดการเรียนร่วมเพื่อพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

5. วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ครูผู้สอน ครูประจำชั้น ครูพี่เลี้ยงในโรงเรียนแกนนำ ประเด็น สภาพปัจจุบัน ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการรับรู้สารสนเทศให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจตรงกันในการวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ทาง สถิติในการแปลความหมายข้อมูลดังนี้

- P แทน ร้อยละ
 $\bar{x}$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ลำดับที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตาราง 1 ข้อมูลทั่วไปของครูผู้สอน/ครูประจำชั้น/ครูผู้ดูแล เกี่ยวกับตำแหน่ง วุฒিদ้าน การศึกษาพิเศษ ระยะเวลาที่เข้าร่วมโครงการเรียนร่วม ประเภทของเด็กที่ดูแล

ประเภท	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ตำแหน่ง		
-ครูผู้สอนการศึกษาพิเศษที่ผ่านการอบรม	10	8.8
-ครูผู้สอน	56	49.1
-ครูประจำชั้น	32	28.1
-ครูผู้ดูแล	16	14.0
วุฒิด้านการศึกษาพิเศษ		
-สำเร็จการศึกษาด้านการศึกษาพิเศษโดยตรง	74	64.9
-เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนร่วม	-	-
-เคยศึกษาเอกสารด้านการจัดการเรียนร่วม		
-ไม่มี	9	7.9
	31	27.2
ระยะเวลาที่เข้าร่วมโครงการ		
-น้อยกว่า 5 ปี	91	79.8
- 5 – 11 ปี	22	19.3
-11 – 15 ปี	1	0.9
- มากกว่า 15 ปี	-	-
รวม	114	100
ประเภทของเด็กพิเศษที่ดูแล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
-บกพร่องทางการเห็น	14	7.29
-บกพร่องทางการได้ยิน	7	3.65
-บกพร่องทางสติปัญญา	25	13.02
-บกพร่องทางร่างกาย	17	8.85
-มีปัญหาทางการเรียนรู้	87	45.31
-บกพร่องทางการพูดและภาษา	9	4.69
-มีปัญหาทางพฤติกรรม	9	4.69
-ออทิสติก	11	5.73
-พิการซ้ำซ้อน	13	6.77
รวม	192	100

จากตาราง 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้มีตำแหน่งหน้าที่เป็นครูผู้สอนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.1 รองลงมา คือ ครูประจำชั้น คิดเป็นร้อยละ 28.1 ครูผู้ดูแล คิดเป็นร้อยละ 14 และครูผู้สอนการศึกษาพิเศษที่ผ่านการอบรม คิดเป็นร้อยละ 8.8 ตามลำดับ

วุฒิทางการศึกษาพิเศษ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามสำเร็จการศึกษาด้านการศึกษาพิเศษโดยตรงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.9 รองลงมาผู้ตอบแบบสอบถามไม่มีวุฒิการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 27.2, เคยศึกษาเอกสารด้านการจัดการเรียนร่วม คิดเป็นร้อยละ 7.9 และไม่มีผู้เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนร่วม คิดเป็นร้อยละ 0

สำหรับระยะเวลาที่ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าร่วมโครงการเรียนร่วม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าร่วมโครงการน้อยกว่า 5 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 79.8 รองลงมา เข้าร่วมโครงการระยะเวลา 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.3, เข้าร่วมโครงการระยะเวลา 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 0.9 และไม่มีผู้ตอบแบบสอบถามคนใดที่เข้าร่วมโครงการมากกว่า 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 0

และประเภทของเด็กพิเศษที่ผู้ตอบแบบสอบถามดูแล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามดูแลมีปัญหาทางการเรียนรู้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.31 รองลงมาบกพร่องทางสติปัญญา, บกพร่องทางร่างกาย, บกพร่องทางการมองเห็น, พิการซ้ำซ้อน, ออทิสติก, บกพร่องทางการพูดและภาษา, มีปัญหาทางพฤติกรรม และบกพร่องทางการได้ยิน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.65

ตาราง 2 ข้อมูลทั่วไปของศึกษานิเทศก์ เกี่ยวกับวุฒิการศึกษาพิเศษ ช่วงเวลาที่เข้ารับผิดชอบงานการศึกษาพิเศษ ประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษ

ประเภท	จำนวน (คน)
วุฒิด้านการศึกษาพิเศษ	
-สำเร็จการศึกษาด้านการศึกษาพิเศษโดยตรง	-
-เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนร่วม	1
-เคยศึกษาเอกสารด้านการจัดการเรียนร่วม	2
-ไม่มี	-
ช่วงเวลาที่เข้ารับผิดชอบงานการศึกษาพิเศษ	
ปีการศึกษา 2542 - 2558	3
ประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษ (ตอบมากกว่า 1 ข้อ)	
-ไม่มี	2
-เคยเข้าร่วมประชุมสัมมนาเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ	1
-เคยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ	1
-เคยไปศึกษาดูงาน	-
-ได้รับการศึกษาด้านการศึกษาพิเศษ	-
รวม	3

จากตาราง 2 พบว่า ศึกษานิเทศก์ที่รับผิดชอบด้านการเรียนร่วมโดยตรงจำนวน 3 คน มีผู้เคยศึกษาเอกสารด้านการจัดการเรียนร่วม จำนวน 2 คน และเคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนร่วม จำนวน 1 คน และช่วงเวลาที่ศึกษานิเทศก์เข้ารับผิดชอบงานการศึกษาพิเศษคือตั้งแต่ปีการศึกษา 2542 จนถึงปัจจุบัน ส่วนประสบการณ์ด้านการศึกษาด้านการศึกษาพิเศษ เคยเข้าร่วมประชุมสัมมนาเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ จำนวน 1 คน, เคยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ จำนวน 1 คน และไม่มีประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษเลย จำนวน 2 คน

ตาราง 3 ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครอง เกี่ยวกับความสัมพันธ์กับนักเรียน อาชีพ รายได้ต่อเดือน ระดับการศึกษา

ประเภท	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ความสัมพันธ์กับนักเรียน		
-พ่อ	8	15.4
-แม่	35	67.3
-อื่นๆ (เช่น ตา ยาย ปู่ ย่า น้า ป้า)	9	17.3
อาชีพ		
-รับราชการ/ลูกจ้างประจำ	2	3.8
-เกษตรกร	26	50.0
-ค้าขาย	5	9.6
-ธุรกิจส่วนตัว	3	5.8
-รับจ้างทั่วไป	16	30.8
รายได้ต่อเดือน		
-ต่ำกว่า 5,000 บาท	16	30.8
-5,000 – 10,000 บาท	26	50.0
-10,000 – 15,000 บาท	4	7.7
-มากกว่า 15,000 บาท	6	11.5
ระดับการศึกษา		
-ประถมศึกษา	25	48.1
-มัธยมศึกษา	21	40.4
-อนุปริญญา	4	7.7
-ปริญญาตรี หรือสูงกว่า	2	3.8
รวม	52	100

จากตาราง 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความสัมพันธ์กับนักเรียน คือ เป็นแม่ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.3 รองลงมา มีความสัมพันธ์ประเภทอื่นๆ (เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย) คิดเป็นร้อยละ 17.3 และมีความสัมพันธ์เป็นพ่อ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.4

อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า เป็นเกษตรกร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาได้แก่ รับจ้างทั่วไป ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว ตามลำดับ และเป็นข้าราชการ/ลูกจ้างประจำ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.8

รายได้ต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า มีรายได้ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมา มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท, มากกว่า 15,000 บาท และมีรายได้ระหว่าง 10,000 – 15,000 บาท น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.7

สำหรับระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.1 รองลงมา ระดับมัธยมศึกษา, ระดับอนุปริญญา และสำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.8

ลำดับที่ 2 ข้อมูลสภาพปัจจุบัน

2.1 การสำรวจสภาพปัจจุบันและปัญหาที่มีผลต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษจากครูผู้สอน/ครูประจำชั้น/ครูผู้ดูแล

ตาราง 4 สภาพปัจจุบันที่โรงเรียนจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการ

ประเภทการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียน	จำนวน (ความถี่)									รวม
	บกพร่องทางการเห็น	บกพร่องทางการได้ยิน	บกพร่องทางสติปัญญา	บกพร่องทางร่างกาย	มีปัญหาทางการเรียนรู้	บกพร่องทางการพูดและภาษา	มีปัญหาทางพฤติกรรม	ออทิสติก	พิการซ้ำซ้อน	
เรียนร่วมรูปในชั้นเรียนปกติ	4	5	13	13	51	5	6	2	5	104
เรียนร่วมในชั้นปกติ มีครูการพิเศษให้คำปรึกษาแก่นักเรียน คอยช่วยเหลือครูประจำชั้น	1		5		14	2	3	1	3	29
เรียนร่วมในชั้นปกติ และได้รับบริการด้านการสอนเพิ่มเติมจากครูการศึกษาพิเศษ ซึ่งจะเดินทางไปตามโรงเรียนต่างๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือ			1	1	3			1		6
เรียนร่วมในชั้นปกติ และได้รับบริการจากครูเสริมวิชาการ โดยเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะเข้ามาเรียนกับครูเสริมวิชาการร่วมชั้นเรียน				2	8			1	2	13
แยกห้องพิเศษและมีการเรียนรู้เป็นบางเวลา			2		5			1		8
แยกห้องพิเศษ			3	1	4			3	1	12

จากตาราง 4 พบว่า รูปแบบที่จัดการเรียนร่วมภายในโรงเรียนมากที่สุด คือ การเรียนในชั้นเรียนปกติ คือ เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติและเรียนเหมือนเด็กปกติทุกประการ โดยการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบนี้ ได้ทำการจัดให้กับเด็กพิเศษทุกประเภท

รองลงมาโรงเรียนมีการจัดการเรียนแบบเรียนร่วมในชั้นปกติ มีครูการศึกษาพิเศษให้คำปรึกษาแก่นักเรียน คอยช่วยเหลือครูประจำชั้น และได้จัดการเรียนการสอนในรูปแบบนี้ให้แก่เด็กพิเศษบางประเภท

ตาราง 5 สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอาคารสถานที่

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
มีการจัดเตรียมอาคารสถานที่		
-เหมาะสม	67	58.78
-ไม่เหมาะสม	47	41.22
ผลกระทบ		
-เป็นปัญหาสำหรับการรับรู้สารสนเทศ	13	11.40
-ไม่เป็นปัญหาสำหรับการรับรู้สารสนเทศ	101	88.60

วิธีแก้ปัญหาอาคารสถานที่

วิธีการแก้ไขปัญหา	จำนวน
ควรรักษาเครื่องอำนวยความสะดวกเพิ่มเติม	4
สำรวจความต้องการ และปรับปรุงตามความต้องการ	3

จากตาราง 5 พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ได้จัดเตรียมฝ่ายอาคารสถานที่ได้เหมาะสมแล้ว คิดเป็นร้อยละ 58.78 และไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 41.22 ซึ่งสรุปผลการสำรวจได้ว่าไม่เกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 88.60

สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่คิดว่าด้านอาคารสถานที่ยังจัดเตรียมได้ไม่เหมาะสม ได้เสนอแนวทางการแก้ไขดังนี้ ควรรักษาเครื่องอำนวยความสะดวกเพิ่มเติม รองลงมาคือสำรวจความต้องการและปรับปรุงตามความต้องการ

ตาราง 6 สภาพปัจจุบันที่โรงเรียนได้เตรียมสื่ออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
มีการจัดเตรียมสื่ออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก		
-เหมาะสม	47	41.23
-เหมาะสมเพียงบางประเภท	41	35.96
-ไม่เหมาะสม	26	22.81
ผลกระทบ		
-เป็นปัญหาสำหรับการรับรู้สารสนเทศ	11	9.65
-ไม่เป็นปัญหาสำหรับการรับรู้สารสนเทศ	103	90.35

วิธีแก้ปัญหาสื่ออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

วิธีการแก้ไขปัญหา	จำนวน
จัดบรรยากาศการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสม	2

จากตาราง 6 พบว่า สภาพปัจจุบันโรงเรียนส่วนใหญ่มีการจัดเตรียมสื่ออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกได้เหมาะสมแล้ว คิดเป็นร้อยละ 41.23 รองลงมามีการจัดเตรียมสื่ออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงบางประเภทเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 35.96 และคิดว่ายังเตรียมสื่ออุปกรณ์ที่ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 22.81 ซึ่งสรุปผลการสำรวจได้ว่าไม่เกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 90.35

สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่คิดว่าการจัดเตรียมสื่ออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่เหมาะสม ได้เสนอแนวทางแก้ไขดังนี้ ควรจัดบรรยากาศการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสม

ตาราง 7 สภาพปัจจุบันการจัดตั้งคณะกรรมการโรงเรียนรับผิดชอบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยให้ผู้บริหารและครูทุกฝ่ายมีส่วนร่วมและประสานกับบุคลากรหลายฝ่าย เช่น นักจิตวิทยา นักวิชาการศึกษาพิเศษ แพทย์ และผู้ปกครอง

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
การจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินการรับผิดชอบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ		
-ได้ดำเนินการ	61	53.51
-ไม่ได้ดำเนินการ	53	46.49
ผลกระทบ		
-เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	12	10.53
-ไม่เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	102	89.29
วิธีแก้ปัญหา		
วิธีการแก้ไขปัญหา	จำนวน	
ประสานความร่วมมือเพื่อทำความเข้าใจกับทุกฝ่าย	2	
ปรึกษาร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้อง	1	

จากตาราง 7 พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีการจัดตั้งคณะกรรมการโรงเรียนรับผิดชอบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 53.51 และยังไม่มีการจัดตั้งคณะกรรมการโรงเรียนรับผิดชอบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 46.49 ซึ่งสรุปผลการสำรวจได้ว่าไม่เกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 89.29

สำหรับโรงเรียนที่ไม่มีการจัดตั้งคณะกรรมการโรงเรียนรับผิดชอบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนวทางแก้ไขดังนี้ ควรมีการประสานความร่วมมือเพื่อทำความเข้าใจกับทุกฝ่าย และปรึกษาร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้อง

ตาราง 8 สภาพปัจจุบันที่โรงเรียนมีการจัดประชุม อบรม เพื่อเตรียมความพร้อมของบุคลากรในโรงเรียน เด็กปกติและผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ความเข้าใจในการปฏิบัติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
การจัดการประชุม อบรม เพื่อเตรียมความพร้อมของบุคลากรในโรงเรียน		
-ดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ(มากกว่า 4 ครั้งต่อปีการศึกษา)	45	39.47
-ดำเนินการเป็นบางครั้ง (ประมาณ 2-3 ครั้งต่อปีการศึกษา)	37	32.46
-ไม่ได้ดำเนินการ	32	28.07
ผลกระทบ		
-เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	8	7.02
-ไม่เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	106	92.98

จากตาราง 8 พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีการจัดประชุม/อบรม เพื่อเตรียมความพร้อม โดยดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ คิดเป็นร้อยละ 39.47 รองลงมามีการจัดประชุม/อบรมเป็นบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.46 และมีบางโรงเรียนไม่มีการดำเนินการจัดประชุม/อบรม คิดเป็นร้อยละ 28.07 ซึ่งสรุปผลการสำรวจได้ว่าไม่เกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 92.98

ตาราง 9 สภาพปัจจุบันโรงเรียนได้สร้างความเข้าใจเรื่องการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมกับ ครู ผู้ปกครองเด็ก เด็กที่มีความต้องการพิเศษ เด็กปกติ บุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
การสร้างความเข้าใจเรื่องการจัดการศึกษาพิเศษ (มากกว่า 1 ข้อ)		
-ครู	106	33.65
-ผู้ปกครองเด็ก	95	30.16
-เด็กที่มีความต้องการพิเศษ	57	18.10
-เด็กปกติ	53	16.83
-บุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	4	1.26
ผลกระทบ		
-เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	23	20.18
-ไม่เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	91	79.82

จากตาราง 9 พบว่า โรงเรียนที่ได้สร้างความเข้าใจเรื่องการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมกับบุคคลต่างๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้โดยเรียงจากมากไปน้อย สร้างความเข้าใจกับครู จำนวน 106 โรงเรียน, โรงเรียนที่ได้สร้างความเข้าใจกับผู้ปกครองเด็ก จำนวน 95 โรงเรียน, โรงเรียนที่ได้สร้างความเข้าใจกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จำนวน 57 โรงเรียน, สร้างความเข้าใจกับเด็กปกติ จำนวน 53 โรงเรียน, สร้างความเข้าใจกับบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 4 โรงเรียน ซึ่งสรุปผลการสำรวจได้ว่าไม่เกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 79.82

ตาราง 10 สภาพปัจจุบันผู้ปกครองเข้าใจและให้ความร่วมมือในการพัฒนาทักษะการรับรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
ความเข้าใจและให้ความร่วมมือของผู้ปกครอง		
- ให้ความร่วมมือ	87	76.32
- ไม่ให้ความร่วมมือ	27	23.68
ผลกระทบ		
- เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	8	7.02
- ไม่เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	106	92.98

จากตาราง 10 พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่เข้าใจและให้ความร่วมมือในการพัฒนาทักษะการรับรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 76.32 และไม่ให้ความร่วมมือ คิดเป็นร้อยละ 23.68 ซึ่งสรุปผลการสำรวจได้ว่าไม่เกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 92.98

ตาราง 11 วิธีการที่โรงเรียนดำเนินงานในการจัดครูเข้าสอนในชั้นที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการจัดครูเข้าสอนในชั้นที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษ		
- จัดตามความสมัครใจและความสนใจของครู	36	31.58
- พิจารณาจากคุณวุฒิและประสบการณ์ในการสอน	13	11.40
- พิจารณาจากความรู้ความสามารถทางการศึกษาพิเศษ	4	3.51
- พิจารณาจากความเหมาะสมในการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	36	31.58
- อื่นๆ (จัดตามปกติ)	25	21.93
ผลกระทบ		
- เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	8	7.02
- ไม่เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	106	92.98

จากตาราง 11 พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่จัดครูเข้าสอนตามความสมัครใจและความสนใจของครู และพิจารณาจากความเหมาะสมในการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 31.58 รองลงมาคือจัดตามวิธีการอื่นๆ เช่น จัดตามปกติเหมือนกับไม่มีเด็กเรียนร่วม คิดเป็นร้อยละ 21.93, วิธีการพิจารณาจากคุณวุฒิและประสบการณ์ในการสอนของครู คิดเป็นร้อยละ 11.40 และวิธีการที่ใช้บ่อยที่สุด คือพิจารณาจากความรู้ความสามารถทางการศึกษาพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 3.51 ซึ่งสรุปผลการสำรวจได้ว่าไม่เกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 92.98

ตาราง 12 สภาพปัจจุบันโรงเรียนได้ทำการพัฒนาบุคลากรในด้านการศึกษาพิเศษ

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
การพัฒนาบุคลากรด้านการศึกษาพิเศษ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
-จัดสัมมนาทางวิชาการ	5	2.51
-จัดการฝึกอบรมหรือการประชุมเชิงปฏิบัติการ	37	18.60
-ส่งไปร่วมสัมมนาหรือฝึกอบรมกับหน่วยงานอื่น	32	16.08
-ส่งไปร่วมสัมมนาหรือฝึกอบรมกับหน่วยงานต้นสังกัด	71	35.68
-ให้ไปศึกษาเพิ่มเติมด้านการศึกษาพิเศษ	13	6.53
-ศึกษาจากเอกสารทางวิชาการ	36	18.09
-ไม่ได้ทำ	5	2.51
ผลกระทบ		
-เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	5	4.39
-ไม่เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	109	95.61

จากตาราง 12 พบว่า โรงเรียนได้ทำการพัฒนาบุคลากรในด้านการศึกษาพิเศษด้านต่างๆ มีดังนี้โดยเรียงจากมากไปน้อย โรงเรียนส่งไปร่วมสัมมนาหรือฝึกอบรมกับหน่วยงานต้นสังกัด จำนวน 71 โรงเรียน, จัดการฝึกอบรมหรือการประชุมเชิงปฏิบัติการ จำนวน 37 โรงเรียน, ศึกษาจากเอกสารทางวิชาการ จำนวน 36 โรงเรียน, ส่งไปร่วมสัมมนาหรือฝึกอบรมกับหน่วยงานอื่น จำนวน 32

โรง, ให้ไปศึกษาเพิ่มเติมด้านการศึกษาพิเศษ จำนวน 13 โรง และจัดสัมมนาทางวิชาการ จำนวน 5 โรง

นอกจากนี้จากการการสำรวจมีบางโรงเรียนไม่ดำเนินการใดๆ เลย จำนวน 5 โรง ซึ่งสรุปผลการสำรวจได้ว่าไม่เกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 95.61

ตาราง 13 ปัจจุบันครูผู้สอน/ครูประจำชั้น/ครูผู้ดูแล มีความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วม

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษรูปแบบการเรียนร่วม		
-เข้าใจทุกเรื่อง	8	7.02
-เข้าใจบางเรื่อง (เรื่องที่เข้าใจ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	103	90.35
-รู้จักประเภทเด็ก	94	-
-สามารถคัดกรองเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้	74	-
-รู้จักหลักการสอนแบบเรียนร่วม	55	-
-ไม่เข้าใจ	3	2.63
ผลกระทบ		
-เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	9	7.89
-ไม่เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	105	92.11

จากตาราง 13 พบว่า ครูส่วนใหญ่เข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมเพียงบางเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 90.35 (ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้โดยเรียงจากมากไปน้อย ครูรู้จักประเภทเด็ก จำนวน 94 คน, สามารถคัดกรองเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้ จำนวน 74 คน, ครูรู้จักหลักการสอนแบบเรียนร่วม จำนวน 55 คน) รองลงมาคือครูที่เข้าใจทุกเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 7.02 และน้อยที่สุด คือ ครูที่ไม่เข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วม คิดเป็นร้อยละ 2.63 ซึ่งสรุปผลการสำรวจได้ว่าไม่เกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 92.11

ตาราง 14 สภาพปัจจุบันโรงเรียนได้จัดเตรียมความพร้อมให้กับผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ หรือผู้ปกครองของเด็กปกติ ให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
การจัดเตรียมความพร้อมให้กับผู้ปกครอง		
-จัด ในช่วงเวลา	70	61.40
-เปิดภาคเรียน	60	-
-ปิดภาคเรียน	10	-
-ไม่ได้จัด	44	38.60
ผลกระทบ		
-เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	4	3.51
-ไม่เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	110	96.49

จากตาราง 14 พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีจัดเตรียมความพร้อมให้กับผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ หรือผู้ปกครองของเด็กปกติ ให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม คิดเป็นร้อยละ 61.40 (ซึ่งจัดในช่วงระยะเวลาเปิดเทอม 60 โรงเรียน, จัดในช่วงปิดเทอม 10 โรงเรียน) สำหรับโรงเรียนที่ไม่มีจัดเตรียมความพร้อมให้กับผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 38.60 ซึ่งสรุปผลการสำรวจได้ว่าไม่เกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 96.49

ตาราง 15 สภาพปัจจุบันโรงเรียนมีการปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
การปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ		
-ไม่ปรับ	31	27.19
-ปรับ โดย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	83	72.81
-ปรับจุดประสงค์	35	-
-ปรับเนื้อหา	49	-
-ปรับกิจกรรมและการเรียนการสอน	63	-
-ปรับการวัดและประเมินผล	50	-
ผลกระทบ		
-เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	4	3.51
-ไม่เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	110	96.49

จากตาราง 15 พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีการปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท คิดเป็นร้อยละ 72.81 (ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้โดยเรียงจากมากไปน้อยมีการปรับจุดประสงค์ จำนวน 35 โรงเรียน, ปรับเนื้อหา จำนวน 49 โรงเรียน, ปรับกิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 63 โรงเรียน, ปรับการวัดและการประเมินผล จำนวน 50 โรงเรียน) สำหรับโรงเรียนที่ไม่มีการปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 27.19 ซึ่งสรุปผลการสำรวจได้ว่าไม่เกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 96.49

ตาราง 16 สภาพปัจจุบันครูมีแผนการสอนรายบุคคลสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
แผนการสอนรายบุคคลสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ		
-ไม่ได้จัดทำ	44	38.60
-จัดทำเป็นบางส่วน	53	46.49
-จัดทำเรียบร้อยเป็นปัจจุบันทุกคน	17	14.91
ผลกระทบ		
-เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	26	22.81
-ไม่เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	88	77.19

จากตาราง 16 พบว่า ส่วนใหญ่ครูได้จัดทำแผนการสอนรายบุคคลสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ แต่จัดทำเป็นบางส่วน คิดเป็นร้อยละ 46.49 รองลงมามีครูที่ไม่ได้ทำแผนการสอนรายบุคคล คิดเป็นร้อยละ 38.60 และครูส่วนน้อยที่จัดทำแผนการสอนรายบุคคลสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษครบทุกราย คิดเป็นร้อยละ 14.91 ซึ่งสรุปผลการสำรวจได้ว่าไม่เกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 77.19

ตาราง 17 สภาพปัจจุบันของการเตรียมการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
การเตรียมการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ		
-ไม่ได้เตรียม	16	14.04
-เตรียมเป็นบางรายการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	98	85.96
-ศึกษาแผนการสอนก่อนทำการสอน	38	-
-เตรียมสื่อสอดคล้องกับกิจกรรมและเหมาะสม	54	-
-เตรียมเครื่องมือวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์	35	-
-เตรียมการเรียนการสอนที่เหมาะสม	65	-
-เตรียมครบทุกรายการ	0	0.00
ผลกระทบ		
-เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	9	7.89
-ไม่เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	105	92.11

จากตาราง 17 พบว่า ส่วนใหญ่ครูมีการเตรียมการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นบางรายการ คิดเป็นร้อยละ 85.96 (ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้โดยเรียงจากมากไปน้อย ครูที่เตรียมการเรียนการสอนที่เหมาะสม จำนวน 65 คน, เตรียมสื่อสอดคล้องกับกิจกรรมและเหมาะสม จำนวน 54 คน, ศึกษาแผนการสอนก่อนทำการสอน จำนวน 38 คน, เตรียมเครื่องมือวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์ จำนวน 35 คน) รองลงมามีครูที่ไม่ได้เตรียมการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 14.04 และไม่มีครูคนใดที่เตรียมการสอนครบทุกรายการ คิดเป็นร้อยละ 0 ซึ่งสรุปผลการสำรวจได้ว่าไม่เกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 92.11

ตาราง 18 สภาพปัจจุบันของการมอบหมายงานให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
การมอบหมายงานให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ		
-มอบหมายเช่นเดียวกับเด็กปกติ	18	15.79
-มีการปรับตามความเหมาะสม	96	84.21
ผลกระทบ		
-เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	5	4.39
-ไม่เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	109	95.61

จากตาราง 18 พบว่า ส่วนใหญ่ครูมีการมอบหมายงานให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยปรับตามความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 84.21 มอบหมายเช่นเดียวกับเด็กปกติ คิดเป็นร้อยละ 15.79 ซึ่งสรุปผลการสำรวจได้ว่าไม่เกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 95.61

ตาราง 19 สภาพปัจจุบันของการจัดสอนซ่อมเสริมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
การจัดสอนซ่อมเสริมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ		
-มีการจัดเวลาสอนเสริมให้แก่เด็กโดยครูประจำชั้น	74	64.91
-มีการจัดเวลาสอนเสริมให้แก่เด็ก โดยครูการศึกษาพิเศษ	8	7.02
-ไม่ได้จัด	32	28.07
ผลกระทบ		
-เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	27	23.68
-ไม่เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	87	76.32

จากตาราง 19 พบว่า ส่วนใหญ่มีการจัดสอนซ่อมเสริมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยครูประจำชั้น คิดเป็นร้อยละ 64.91 รองลงมาไม่ได้จัดสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 28.07 และน้อยที่สุดคือ จัดเวลาสอนเสริมให้แก่เด็ก โดยครูการศึกษาพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 7.02 ซึ่งสรุปผล

การสำรวจได้ว่าไม่เกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 76.32

ตาราง 20 สภาพปัจจุบันมีการจัดกิจกรรมเสริมเพื่อเพิ่มทักษะการรับรู้ให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
การจัดกิจกรรมเสริมเพื่อเพิ่มทักษะการรับรู้ให้แก่เด็ก		
-จัด (สอนเสริม , เพิ่มการฝึก , ศึกษานอกห้องเรียน)	74	64.91
-ไม่จัด	40	35.08
ผลกระทบ		
-เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	23	20.38
-ไม่เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	91	79.62

จากตาราง 20 พบว่า ส่วนใหญ่มีการจัดกิจกรรมเสริมเพื่อเพิ่มทักษะการรับรู้ให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 64.91 รองลงมามีการจัดกิจกรรมเสริม คิดเป็นร้อยละ 35. ซึ่งสรุปผลการสำรวจได้ว่าไม่เกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 79.62

ตาราง 21 สภาพปัจจุบันของการจัดเตรียมหนังสือและสื่อต่างๆ เพื่อให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษทำกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
การจัดเตรียมหนังสือและสื่อต่างๆ		
-จัด (ห้องสมุดเคลื่อนที่ , สื่อ หนังสือนิทาน)	82	71.93
-ไม่จัด	32	28.07
ผลกระทบ		
-เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	28	24.56
-ไม่เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	86	75.44

จากตาราง 21 พบว่า ส่วนใหญ่มีการจัดเตรียมหนังสือและสื่อต่างๆ เพื่อให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษทำกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน (โดยบางโรงเรียนจัดให้มีห้องสมุดเคลื่อนที่ , สื่อต่างๆที่เหมาะสมกับเด็ก และหนังสือนิทาน) คิดเป็นร้อยละ 71.93 รองลงมาไม่มีการจัดเตรียม

หนังสือและสื่อต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 28.07 ซึ่งสรุปผลการสำรวจได้ว่าไม่เกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 75.44

ตาราง 22 สภาพปัจจุบันโรงเรียนมีการติดตามประเมินผลและช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
การติดตามประเมินผลและช่วยเหลือ		
-มี (ติดตามจากผู้ปกครอง)	87	76.32
-ไม่มี	27	23.68
ผลกระทบ		
-เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	26	22.81
-ไม่เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	88	77.19

จากตาราง 22 พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีการติดตามประเมินผลและช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (โดยบางโรงเรียนติดตามจากผู้ปกครอง) คิดเป็นร้อยละ 76.32 รองลงมาไม่มีการติดตามประเมินผลและช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 23.68 ซึ่งสรุปผลการสำรวจได้ว่าไม่เกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 77.19

ตาราง 23 สภาพปัจจุบันโรงเรียนมีการส่งเสริมให้ครูใช้สื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
การส่งเสริมให้ครูใช้สื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพของเด็ก		
-มี (จัดทำสื่อ , แบบฝึกหัด , ปรับวิธีการสอน)	87	76.32
-ไม่มี	27	23.68
ผลกระทบ		
-เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	30	26.32
-ไม่เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	84	73.68

จากตาราง 23 พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีการส่งเสริมให้ครูใช้สื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (โดยบางโรงเรียนส่งเสริมให้ครูจัดทำสื่อ,

แบบฝึกหัด,ปรับวิธีการสอน) คิดเป็นร้อยละ 76.32 รองลงมาไม่มีการส่งเสริมให้ครูใช้สื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 23.68 ซึ่งสรุปผลการสำรวจได้ว่าไม่เกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 73.68

ตาราง 24 สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับปัญหาความรู้ความสามารถของครูในการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาความรู้ความสามารถของครู(ตอบมากกว่า 1 ข้อ)		
-ไม่เข้าใจจิตวิทยาของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	36	19.15
-ขาดความรู้ความเข้าใจในวิธีการสอน	47	25
-ขาดความรู้ในการจัดทำโครงการสอนและแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล	56	29.79
-ขาดความรู้ในการบริหารชั้นเรียนร่วมกับเด็กปกติ	49	26.06
ผลกระทบ		
-เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	72	63.16
-ไม่เป็นปัญหาสำหรับการเรียนรู้สารสนเทศ	42	36.84

จากตาราง 24 พบว่า ปัญหาความรู้ความสามารถของครูในการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีดังต่อไปนี้โดยเรียงจากมากไปน้อย ครูขาดความรู้ในการจัดทำโครงการสอนและแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล จำนวน 56 คน, ครูขาดความรู้ในการบริหารชั้นเรียนร่วมกับเด็กปกติ จำนวน 49 คน, ครูขาดความรู้ความเข้าใจในวิธีการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จำนวน 47 คน, ครูไม่เข้าใจจิตวิทยาของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จำนวน 36 คน ซึ่งสรุปผลการสำรวจได้ว่าเป็นปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 63.16

2.2 สภาพปัจจุบันและปัญหาที่มีผลต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยการสัมภาษณ์ศึกษานิเทศก์ที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ดังนี้

2.2.1 การเข้าไปช่วยเหลือหรือสนับสนุนด้านอาคารสถานที่ สรุปผลการสัมภาษณ์ครั้งนี้ศึกษานิเทศก์ที่เกี่ยวข้องทั้ง 3 คน มีการเข้าไปช่วยเหลืออยู่บ้างบางครั้ง

ซึ่งมี 2 ท่าน คิดว่าปัจจุบันไม่เป็นปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 66.67 และมี 1 ท่านคิดว่าเป็นปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 33.33

2.2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนร่วมด้านอาคารสถานที่ของโรงเรียนในสังกัดหน่วยงาน สรุปผลการสัมภาษณ์ดังนี้ มีศึกษานิเทศก์จำนวน 2 ท่าน คิดว่าห้องเรียนไม่เหมาะสมกับการเรียนรู้ โดยเสนอแนะว่าควรปรับสภาพห้องเรียนให้เหมาะกับเด็กแต่ละประเภท และมี 1 ท่านคิดว่าขาดงบประมาณในการปรับปรุง โดยเสนอแนะจัดของงบประมาณเพิ่มเติม

2.2.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านบุคลากรในการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดหน่วยงาน สรุปผลการสัมภาษณ์ดังนี้ ศึกษานิเทศก์คิดว่าขาดบุคลากรที่มีความรู้เฉพาะด้านการจัดการเรียนร่วม โดยมีข้อเสนอแนะว่าควรจัดอบรมจัดอบรมเพิ่มเติมให้ครูผู้สอนรวมถึงบุคลากรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.2.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านผู้ปกครองนักเรียนในการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดหน่วยงาน สรุปผลการสัมภาษณ์ดังนี้ ศึกษานิเทศก์ทั้ง 3 ท่าน มีความคิดว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่ยอมรับว่าเด็กเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยมีข้อเสนอแนะว่าโรงเรียนควรชี้แจงให้ผู้ปกครองเข้าใจหรือจัดอบรมการให้ความรู้เกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้แก่ผู้ปกครอง

2.2.5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านนักเรียนในการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดหน่วยงาน สรุปผลการสัมภาษณ์ ศึกษานิเทศก์ทั้ง 3 ท่าน มีความคิดว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษไม่มีความรับผิดชอบ ขาดการเอาใจใส่ในการเรียน โดยมีข้อเสนอแนะว่า ครูควรเพิ่มความเอาใจใส่เพิ่มเติมให้มากขึ้น

2.2.6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านแผนการสอนและโครงการ สอนในการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดหน่วยงาน สรุปผลการสัมภาษณ์ดังนี้ ศึกษานิเทศก์จำนวน 2 ท่าน คิดว่าแผนการเรียนที่ใช้ไม่เหมาะสมกับเด็ก โดยมีข้อเสนอแนะว่า ควรจัดอบรมการจัดทำแผนการเรียนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยเฉพาะ และมี 1 ท่าน คิดว่าผู้บริหารไม่มีการติดตามผลการเรียนของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยมีข้อเสนอแนะว่า ควรจัดอบรมให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กเรียนร่วมให้แก่ผู้บริหาร

2.2.7 ข้อคิดเห็นอื่นๆ ที่เป็นปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สรุปผลการสัมภาษณ์ดังนี้

- ผู้บริหารให้ความสนใจเด็กพิเศษน้อย โดยศึกษานิเทศก์เสนอแนวทางแก้ไข คือ หน่วยงานต้นสังกัดต้องจัดทำเป็นนโยบายให้ชัดเจนเกี่ยวกับการบริการจัดการด้านเด็กเรียนร่วม
- ครูไม่จัดการเรียนการสอนเฉพาะให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยศึกษานิเทศก์เสนอแนวทางแก้ไข คือ โรงเรียนหรือต้นสังกัดจัดการพัฒนาครูสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
- โรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วมบางโรงเรียน ขาดอุปกรณ์ สื่อ ที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน โดยศึกษานิเทศก์เสนอแนวทางแก้ไข คือ ระดมทุน เพื่อจัดหาอุปกรณ์ สื่อที่เหมาะสมเพิ่มเติม

2.3 การสำรวจสภาพปัจจุบันและความต้องการของผู้ปกครอง

ตาราง 25 ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุตรหลาน

ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
มีความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมของลูกหลาน		
-มีความเข้าใจดี	25	48.1
-เข้าใจบ้าง	25	48.1
-ไม่เข้าใจ	2	3.8
	52	100

จากตาราง 25 พบว่า ผู้ปกครองมีความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุตรหลาน มีดังต่อไปนี้โดยเรียงจากมากไปน้อย มีความเข้าใจดี คิดเป็นร้อยละ 48.1, มีความเข้าใจบ้าง คิดเป็นร้อยละ 48.1 และ ไม่เข้าใจ คิดเป็นร้อยละ 3.8

ตาราง 26 ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม

ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
มีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม		
-มีความเข้าใจดี	14	27.0
-เข้าใจบ้าง	32	61.5
-ไม่เข้าใจ	6	11.5
	52	100

จากตาราง 26 พบว่า ผู้ปกครองมีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม มีดังนี้โดยเรียงจากมากไปน้อย มีความเข้าใจดี คิดเป็นร้อยละ 27.0, มีความเข้าใจบ้าง คิดเป็นร้อยละ 61.5 และ ไม่เข้าใจ คิดเป็นร้อยละ 11.5

ตาราง 27 ความพอใจกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและพัฒนาการของบุตรหลาน

ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
มีความพอใจกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและ พัฒนาการของบุตรหลานอยู่ในระดับ		
-พอใจมาก	20	38.5
-พอใจปานกลาง	31	59.6
-ไม่น่าพอใจ	1	1.9
	52	100

จากตาราง 27 พบว่า ผู้ปกครองมีความพอใจกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและพัฒนาการของบุตรหลาน มีดังนี้โดยเรียงจากมากไปน้อย พอใจมาก คิดเป็นร้อยละ 38.5, พอใจปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 59.6 และ ไม่น่าพอใจ คิดเป็นร้อยละ 1.9

ตาราง 28 สำรวจความต้องการให้โรงเรียนจัดกิจกรรมใด หรือวิชาใดเพิ่มเติม

ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
มีความต้องการให้ทางโรงเรียนจัดกิจกรรม หรือวิชา เพิ่มเติม		
-คณิตศาสตร์	5	-
-พลศึกษา	1	-
-ภาษาไทย	10	-
-ภาษาอังกฤษ	4	-
-ศิลปะ	1	-

จากตาราง 28 พบว่า ผู้ปกครองเสนอความคิดเห็นให้ทางโรงเรียนจัดเสริมวิชาต่างๆ เพิ่มเติม มีดังนี้โดยเรียงจากมากไปน้อย วิชาภาษาไทย จำนวน 10 คน, วิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 5 คน, วิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 4 คน, วิชาพลศึกษา จำนวน 1 คน และวิชาศิลปะ จำนวน 10 คน

ตาราง 29 การช่วยเหลือบุตรหลานของผู้ปกครอง

ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ปกครองมีส่วนช่วยเหลือในการเรียนรู้ในส่วน		
-ช่วยสอนการบ้าน	13	-
-ฝึกการอ่าน การเขียน	14	-
-สนับสนุนกิจกรรมต่างที่เด็กสนใจ	3	-

จากตาราง 29 พบว่า ผู้ปกครองมีส่วนช่วยเหลือบุตรหลาน มีดังนี้โดยเรียงจากมากไปน้อย ช่วยฝึกอ่าน ฝึกเขียน จำนวน 14 คน, ช่วยสอนการบ้าน จำนวน 13 คน และสนับสนุนกิจกรรมที่เด็กสนใจ จำนวน 3 คน

ตาราง 30 การเปรียบเทียบพัฒนาการของบุตรหลานกับเด็กปกติ

ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
บุตรหลานมีพัฒนาการเท่ากับเด็กปกติในระดับ		
-มีพัฒนาการเหมือนเด็กปกติทุกประการ	16	30.8
-มีพัฒนาการล่าช้ากว่าเด็กปกติ	36	69.2
รวม	52	100

จากตาราง 30 พบว่า พัฒนาการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษเมื่อเทียบกับเด็กปกติ มีดังนี้โดยเรียงจากมากไปน้อย มีพัฒนาการล่าช้ากว่าเด็กปกติ คิดเป็นร้อยละ 69.2, มีพัฒนาการเหมือนเด็กปกติทุกประการ คิดเป็นร้อยละ 30.8

ตาราง 31 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้ปกครองต้องการให้โรงเรียนจัด

ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการให้ทางโรงเรียนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยวิธี		
-กำหนดกิจกรรมต่างๆยืดหยุ่นได้	16	30.77
-นำเอาประสบการณ์หลายๆวิชาประกอบกัน	36	69.23
เพื่อให้เกิดการเรียนรู้		
รวม	52	100

จากตาราง 31 พบว่า ผู้ปกครองต้องการให้โรงเรียนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มี
ดังนี้โดยเรียงจากมากไปน้อย นำเอาประสบการณ์หลายวิชาประกอบกันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ คิด
เป็นร้อยละ 69.23, กำหนดกิจกรรมต่างๆยืดหยุ่นได้ คิดเป็นร้อยละ 30.77

ตาราง 32 กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนที่ผู้ปกครองต้องการให้บุคลากรเข้าร่วม

ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการให้บุคลากรมีส่วนร่วมในกิจกรรมการจัดการเรียน การสอน		
-มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนทุก ขั้นตอน	40	76.9
-มีส่วนร่วมเป็นบางครั้ง	12	23.1
-ไม่ให้มีส่วนร่วมในกิจกรรม	-	
รวม	52	100

จากตาราง 32 พบว่า ผู้ปกครองต้องการให้บุคลากรมีส่วนร่วมกิจกรรมการเรียนการ
สอน มีดังนี้โดยเรียงจากมากไปน้อย มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนทุกขั้นตอน คิดเป็นร้อย
ละ 76.9, มีส่วนร่วมเป็นบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.1

ตาราง 33 ความสามารถของครูที่ปกครองต้องการ

ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
ความสามารถของครูที่ต้องการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
-เตรียมการสอนและสอนได้ตามเนื้อหา เวลา ที่ เหมาะสม	14	
-เลือกวิธีการสอนได้เหมาะสมกับความบกพร่อง	22	
-เข้าใจหลักจิตวิทยาการเรียนการสอนนักเรียนที่ มีความบกพร่อง	19	

จากตาราง 33 พบว่า ผู้ปกครองต้องการให้ครูมีความสามารถเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม
การเรียนการสอน มีดังนี้โดยเรียงจากมากไปน้อย เลือกวิธีการสอนได้เหมาะสมกับความบกพร่อง
จำนวน 22 คน, เข้าใจหลักจิตวิทยาการเรียนการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่อง จำนวน 19 คน และ
เตรียมการสอนและสอนได้ตามเนื้อหา เวลา ที่เหมาะสม จำนวน 14 คน

ตาราง 34 การบริการการศึกษานักเรียนเป็นรายคนที่ผู้ปกครองต้องการ

ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
การบริการการศึกษาที่ต้องการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
-อยากให้ครูรู้ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคมของบุตรหลานกับนักเรียนคนอื่น	20	-
-อยากครูมีการสอนเสริมแก่บุตรหลาน	30	-
-อยากให้มีแผนการสอนเป็นรายบุคคล	9	-

จากตาราง 34 พบว่า ผู้ปกครองต้องการการบริการการศึกษานักเรียนเป็นรายคน มีดังนี้โดยเรียงจากมากไปน้อย อยากให้มีการสอนเสริมแก่บุตรหลาน จำนวน 30 คน, อยากให้ครูครูรู้ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคมของบุตรหลานกับนักเรียนคนอื่น จำนวน 20 คน และอยากให้มีแผนการสอนเป็นรายบุคคล จำนวน 9 คน

ตาราง 35 ความต้องการของผู้ปกครองด้านการบริการสารสนเทศ

ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
การบริการสารสนเทศที่ต้องการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
-อยากให้โรงเรียนชี้แจงนักเรียนปกติให้ยอมรับเรื่องการอยู่ร่วมกันระหว่างนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่อง	29	-
-อยากให้โรงเรียนมีการจัดประชุม ชี้แจงพฤติกรรมของบุตรหลานในเรื่องการเรียนรู้	15	-
-อยากให้โรงเรียนมีการจัดอบรม/สัมมนา เกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม	13	-

จากตาราง 35 พบว่า ผู้ปกครองต้องการการบริการสารสนเทศ มีดังนี้โดยเรียงจากมากไปน้อย อยากให้โรงเรียนชี้แจงนักเรียนปกติให้ยอมรับเรื่องการอยู่ร่วมกันระหว่างนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่อง จำนวน 29 คน, อยากให้โรงเรียนมีการจัดประชุม ชี้แจงพฤติกรรมของบุตรหลานในเรื่องการเรียนรู้ จำนวน 15 คน และอยากให้โรงเรียนมีการจัดอบรม/สัมมนา เกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม จำนวน 13 คน

ตาราง 36 ความต้องการของผู้ปกครองด้านการบริการให้คำปรึกษา

ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
การบริการให้คำปรึกษาที่ต้องการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
-อยากให้ครูช่วยเหลือบุตรหลานของท่านให้รู้จักและเข้าใจตนเอง รู้จักความต้องการของตนเอง	23	-
-อยากให้ครูช่วยเหลือบุตรหลานของท่านให้รู้จักขีดความสามารถของตนเอง	12	-
-อยากให้ครูช่วยเหลือบุตรหลานของท่านให้เข้าใจผู้อื่นและสภาพแวดล้อมรอบตัว	23	-

จากตาราง 36 พบว่า ผู้ปกครองต้องการการให้คำปรึกษา มีดังนี้โดยเรียงจากมากไปน้อย อยากให้ครูช่วยเหลือบุตรหลานของท่านให้รู้จักและเข้าใจตนเอง รู้จักความต้องการของตนเอง จำนวน 23 คน, อยากให้ครูช่วยเหลือบุตรหลานของท่านให้เข้าใจผู้อื่นและสภาพแวดล้อมรอบตัว จำนวน 23 คน และอยากให้ครูช่วยเหลือบุตรหลานของท่านให้รู้จักขีดความสามารถของตนเอง จำนวน 12 คน

ตาราง 37 ความต้องการให้โรงเรียนจัดการศึกษาพิเศษรูปแบบเรียนร่วม

ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
การจัดการศึกษาพิเศษรูปแบบเรียนร่วมที่โรงเรียนจัด ในอนาคตควรจัดเป็นรูปแบบ		
-จัดห้องเรียนร่วมกับเด็กปกติเต็มเวลา	26	50.0
-แยกจัดโรงเรียนการศึกษาพิเศษให้	3	5.8
-แยกจัดห้องเรียนพิเศษในโรงเรียนปกติ	5	9.6
-จัดห้องเรียนพิเศษให้ และเรียนร่วมบางวิชา	18	34.6
รวม	52	100

จากตาราง 37 พบว่า ผู้ปกครองต้องการให้โรงเรียนจัดการศึกษารูปแบบเรียนร่วม มีดังนี้โดยเรียงจากมากไปน้อย จัดห้องเรียนร่วมกับเด็กปกติเต็มเวลา คิดเป็นร้อยละ 50.0, จัดห้องเรียนพิเศษให้ และเรียนร่วมบางวิชา คิดเป็นร้อยละ 34.6, แยกจัดห้องเรียนพิเศษในโรงเรียนปกติ คิดเป็นร้อยละ 9.6 และแยกจัดโรงเรียนการศึกษาพิเศษให้ คิดเป็นร้อยละ 5.8

2.3.14 ข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนร่วมที่ผู้ปกครองต้องการ เพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้ของบุตรหลาน สรุปได้ดังนี้

- ผู้ปกครองต้องการให้โรงเรียนจัดการเรียนการสอนตามความสนใจของเด็ก จำนวน 7 คน
- ผู้ปกครองต้องการให้โรงเรียนเพิ่มกิจกรรมประกอบการเรียนการสอน จำนวน 5 คน
- ผู้ปกครองต้องการให้ครูจัดสอนเพิ่มเติม จำนวน 5 คน
- ผู้ปกครองต้องการให้โรงเรียนจัดหาสื่อประกอบการสอนเพิ่มเติมและเหมาะสมกับเด็ก จำนวน 4 คน
- ผู้ปกครองต้องการให้โรงเรียนสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสม จำนวน 3 คน

ลำดับที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
ตาราง 38 พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทบกพร่อง
ทางการเห็น

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลความหมาย
1.เด็กที่มีความต้องการพิเศษตั้งใจและฟังครูสอนเหมือนเด็กปกติ	2.57	1.09	ปานกลาง
2.เด็กที่มีความต้องการพิเศษทำและส่งการบ้านตามกำหนดเวลา	2.36	1.15	น้อย
3.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้อง เช่นเดียวกับเด็กปกติ	2.7	.91	ปานกลาง
4.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถรับรู้เนื้อหาที่ครูสอนได้เท่ากับ เด็กปกติ	2.14	1.09	น้อย
5.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถสรุปเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้งได้	1.86	1.09	น้อย
6.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนใน เนื้อหาที่เรียนได้	2.07	.92	น้อย
7.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถโต้ตอบเรื่องที่เรียนกับครูได้	2.43	1.09	น้อย
8.เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าใจเรื่องใหม่ที่ไม่เคยรู้มาก่อนได้ด้วยตนเอง	1.86	.95	น้อย
9.เด็กที่มีความต้องการพิเศษอ่านป้ายประกาศต่างๆในโรงเรียนแล้ว เข้าใจได้ด้วยตนเอง	1.86	.86	น้อย
10.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเข้าใจ/ตีความใจหายคำถาม ข้อสอบได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ	1.64	.84	น้อย
11.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถอ่านเรื่องใหม่ๆหรือที่ได้รับรู้มาแก่ เพื่อนได้	2.14	.86	น้อย
12.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถนำสารสนเทศที่รับรู้ไปใช้ในด้าน การเรียนและการใช้ชีวิตประจำวันได้	1.79	.89	น้อย
13.เด็กที่มีความต้องการพิเศษซักถามเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือสิ่งที่พบเห็น	2.36	1.15	น้อย
14.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์ เก่าและการเรียนรู้ใหม่	2.36	1.01	น้อย
15.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง	2.21	1.05	น้อย
16.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถค้นหาข้อมูลได้เองจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือทั่วไป หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เว็บไซต์	1.93	1.07	น้อย
17.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถตอบข้อสอบได้เมื่อตอนสอบ	1.86	.95	น้อย
รวมพฤติกรรมการรับรู้	2.13	.75	น้อย

จากตาราง 38 พบว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็นมีพฤติกรรมการรับรู้อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.13$) ซึ่งมีพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด 3 อันดับ โดยเรียงจากน้อยไปมากดังนี้ สามารถเข้าใจ/ตีความโจทย์คำถามข้อสอบได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ ($\bar{x} = 1.64$), สามารถนำสารสนเทศที่รับรู้ไปใช้ในการเรียนและการใช้ชีวิตประจำวันได้ ($\bar{x} = 1.79$), สามารถสรุปเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้งได้ ($\bar{x} = 1.86$), เข้าใจเรื่องใหม่ที่ไม่เคยรู้มาก่อนได้ด้วยตนเอง ($\bar{x} = 1.86$) และอ่านป้ายประกาศต่างๆในโรงเรียนแล้วเข้าใจได้ด้วยตนเอง ($\bar{x} = 1.86$)

ตาราง 39 พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทบกพร่องทางการได้ยิน

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลความหมาย
1.เด็กที่มีความต้องการพิเศษตั้งใจและฟังครูสอนเหมือนเด็กปกติ	2.00	.53	น้อย
2.เด็กที่มีความต้องการพิเศษทำและส่งการบ้านตามกำหนดเวลา	2.38	.92	น้อย
3.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องเช่นเดียวกับเด็กปกติ	1.88	.64	น้อย
4.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถรับรู้เนื้อหาที่ครูสอนได้เท่ากับเด็กปกติ	1.75	.71	น้อย
5.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถสรุปเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้งได้	2.13	1.13	น้อย
6.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในเนื้อหาที่เรียนได้	2.13	.84	น้อย
7.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถโต้ตอบเรื่องที่เรียนกับครูได้	2.00	1.07	น้อย
8.เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าใจเรื่องใหม่ที่ไม่เคยรู้มาก่อนได้ด้วยตนเอง	2.00	.54	น้อย
9.เด็กที่มีความต้องการพิเศษอ่านป้ายประกาศต่างๆในโรงเรียนแล้วเข้าใจได้ด้วยตนเอง	2.00	1.07	น้อย
10.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเข้าใจ/ตีความโจทย์คำถามข้อสอบได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ	2.13	1.46	น้อย
11.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถอ่านเรื่องใหม่ๆหรือที่ได้รับรู้มาแก่เพื่อนได้	1.88	.99	น้อย
12.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถนำสารสนเทศที่รับรู้ไปใช้ในด้านกรเรียนและการใช้ชีวิตประจำวันได้	2.00	1.41	น้อย
13.เด็กที่มีความต้องการพิเศษซักถามเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือสิ่งที่พบเห็น	2.13	1.36	น้อย
14.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์เก่าและการเรียนรู้ใหม่	2.13	1.36	น้อย
15.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง	2.00	1.52	น้อย
16.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถค้นหาข้อมูลได้เองจากสื่อต่างๆเช่น หนังสือทั่วไป หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เว็บไซต์	2.00	1.52	น้อย
17.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถตอบข้อสอบได้เมื่อตอนสอบ	2.00	1.41	น้อย
รวมพฤติกรรมการรับรู้	2.03	.95	น้อย

จากตาราง 39 พบว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีพฤติกรรมการรับรู้อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.03$) ซึ่งมีพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด 3 อันดับ โดยเรียงจากน้อยไปมากดังนี้ สามารถรับรู้เนื้อหาที่ครูสอนได้เท่าทันกับเด็กปกติ ($\bar{x} = 1.75$), สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องเช่นเดียวกับเด็กปกติ ($\bar{x} = 1.88$), ตั้งใจและฟังครูสอนเหมือนเด็กปกติ ($\bar{x} = 2.00$), สามารถโต้ตอบเรื่องที่เรียนกับครูได้ ($\bar{x} = 1.88$), เข้าใจเรื่องใหม่ที่ไม่เคยรู้มาก่อนได้ด้วยตนเอง ($\bar{x} = 1.88$), อ่านป้ายประกาศต่างๆในโรงเรียนแล้วเข้าใจได้ด้วยตนเอง ($\bar{x} = 1.88$), สามารถนำสารสนเทศที่รับรู้ไปใช้ในด้านการเรียนและการใช้ชีวิตประจำวันได้ ($\bar{x} = 1.88$), สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง ($\bar{x} = 1.88$), สามารถค้นหาข้อมูลได้เองจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือทั่วไป หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เว็บไซต์ ($\bar{x} = 1.88$), สามารถตอบข้อสอบได้เมื่อตอนสอบ ($\bar{x} = 1.88$)

ตาราง 40 พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทบกพร่องทางสติปัญญา

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลความหมาย
1.เด็กที่มีความต้องการพิเศษตั้งใจและฟังครูสอนเหมือนเด็กปกติ	2.20	.76	น้อย
2.เด็กที่มีความต้องการพิเศษทำและส่งการบ้านตามกำหนดเวลา	2.00	.91	น้อย
3.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องเช่นเดียวกับเด็กปกติ	2.20	1.00	น้อย
4.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถรับรู้เนื้อหาที่ครูสอนได้เท่ากับเด็กปกติ	1.84	.99	น้อย
5.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถสรุปเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้งได้	1.68	.80	น้อย
6.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในเนื้อหาที่เรียนได้	1.72	.68	น้อย
7.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถโต้ตอบเรื่องที่เรียนกับครูได้	2.08	1.03	น้อย
8.เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าใจเรื่องใหม่ที่ไม่เคยรู้มาก่อนได้ด้วยตนเอง	1.72	.84	น้อย
9.เด็กที่มีความต้องการพิเศษอ่านป้ายประกาศต่างๆในโรงเรียนแล้วเข้าใจได้ด้วยตนเอง	1.84	.89	น้อย
10.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเข้าใจ/ตีความโจทย์คำถามข้อสอบได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ	1.64	.86	น้อย
11.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถอ่านเรื่องใหม่ๆหรือที่ได้รับรู้มาแก่เพื่อนได้	2.16	.85	น้อย
12.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถนำสารสนเทศที่รับรู้ไปใช้ในด้าน การเรียนและการใช้ชีวิตประจำวันได้	1.92	.91	น้อย
13.เด็กที่มีความต้องการพิเศษซักถามเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือสิ่งที่พบเห็น	2.24	1.01	น้อย
14.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์เก่าและการเรียนรู้ใหม่	1.92	.91	น้อย
15.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง	2.08	.86	น้อย
16.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถค้นหาข้อมูลได้เองจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือทั่วไป หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เว็บไซต์	1.76	.78	น้อย
17.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถตอบข้อสอบได้เมื่อตอนสอบ	1.56	.82	น้อย
รวมพฤติกรรมการรับรู้	1.92	.71	น้อย

จากตาราง 40 พบว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่มีพฤติกรรมการรับรู้อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 1.92$) ซึ่งมีพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด 3 อันดับ โดยเรียงจากน้อยไปมากดังนี้ สามารถตอบข้อสอบได้เมื่อตอนสอบ ($\bar{x} = 1.56$), สามารถเข้าใจ/ตีความโจทย์คำถามข้อสอบได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ ($\bar{x} = 1.64$) และสามารถสรุปเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้งได้ ($\bar{x} = 1.68$)

ตาราง 41 พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทบกพร่องทางร่างกาย

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลความหมาย
1.เด็กที่มีความต้องการพิเศษตั้งใจและฟังครูสอนเหมือนเด็กปกติ	3.06	1.08	ปานกลาง
2.เด็กที่มีความต้องการพิเศษทำและส่งการบ้านตามกำหนดเวลา	3.00	1.22	ปานกลาง
3.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องเช่นเดียวกับเด็กปกติ	3.29	1.32	ปานกลาง
4.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถรับรู้เนื้อหาที่ครูสอนได้เท่ากับเด็กปกติ	3.24	1.30	ปานกลาง
5.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถสรุปเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้งได้	3.24	1.30	ปานกลาง
6.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในเนื้อหาที่เรียนได้	3.12	1.32	ปานกลาง
7.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถโต้ตอบเรื่องที่เรียนกับครูได้	3.29	1.21	ปานกลาง
8.เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าใจเรื่องใหม่ที่ไม่เคยรู้มาก่อนได้ด้วยตนเอง	3.06	1.24	ปานกลาง
9.เด็กที่มีความต้องการพิเศษอ่านป้ายประกาศต่างๆในโรงเรียนแล้วเข้าใจได้ด้วยตนเอง	3.29	1.16	ปานกลาง
10.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเข้าใจ/ตีความโจทย์คำถามข้อสอบได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ	3.12	1.31	ปานกลาง
11.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถอ่านเรื่องใหม่ๆหรือที่ได้รับรู้มาแก่เพื่อนได้	3.12	1.36	ปานกลาง
12.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถนำสารสนเทศที่รับรู้ไปใช้ในด้านการเรียนและการใช้ชีวิตประจำวันได้	3.29	1.21	ปานกลาง
13.เด็กที่มีความต้องการพิเศษซักถามเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือสิ่งที่พบเห็น	3.24	1.30	ปานกลาง
14.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์เก่าและการเรียนรู้ใหม่	3.06	1.20	ปานกลาง
15.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง	3.06	1.09	ปานกลาง
16.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถค้นหาข้อมูลได้เองจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือทั่วไป หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เว็บไซต์	3.06	1.20	ปานกลาง
17.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถตอบข้อสอบได้เมื่อตอนสอบ	3.12	1.36	ปานกลาง
รวมพฤติกรรมการรับรู้	3.15	1.19	ปานกลาง

จากตาราง 41 พบว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายมีพฤติกรรมการรับรู้ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.15$) ซึ่งมีพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด 3 อันดับ โดยเรียงจากน้อยไปมากดังนี้ ทำและส่งการบ้านตามกำหนดเวลา ($\bar{x} = 3.00$), ตั้งใจและฟังครูสอนเหมือนเด็กปกติ ($\bar{x} = 3.06$), เข้าใจเรื่องใหม่ที่ไม่เคยรู้มาก่อนได้ด้วยตนเอง ($\bar{x} = 3.06$), สามารถเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์เก่าและการเรียนรู้ใหม่ ($\bar{x} = 3.06$), สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง ($\bar{x} = 3.06$), สามารถค้นหาข้อมูลได้เองจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือทั่วไป หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เว็บไซต์ ($\bar{x} = 3.06$), สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในเนื้อหาที่เรียนได้ ($\bar{x} = 3.12$), สามารถเข้าใจ/ตีความโจทย์คำถามข้อสอบได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ ($\bar{x} = 3.12$), สามารถนำสารสนเทศที่รับรู้ไปใช้ในด้านการเรียนและการใช้ชีวิตประจำวันได้ ($\bar{x} = 3.12$) และสามารถตอบข้อสอบได้เมื่อตอนสอบ ($\bar{x} = 3.12$)

ตาราง 42 พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทบกพร่องทางการเรียนรู้

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D	แปลความหมาย
1.เด็กที่มีความต้องการพิเศษตั้งใจและฟังครูสอนเหมือนเด็กปกติ	2.45	1.01	น้อย
2.เด็กที่มีความต้องการพิเศษทำและส่งการบ้านตามกำหนดเวลา	2.15	.90	น้อย
3.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องเช่นเดียวกับเด็กปกติ	2.45	1.01	น้อย
4.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถรับรู้เนื้อหาที่ครูสอนได้เท่ากับเด็กปกติ	1.98	.87	น้อย
5.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถสรุปเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้งได้	1.87	.82	น้อย
6.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในเนื้อหาที่เรียนได้	2.12	.77	น้อย
7.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถโต้ตอบเรื่องที่เรียนกับครูได้	2.27	.87	น้อย
8.เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าใจเรื่องใหม่ที่ไม่เคยรู้มาก่อนได้ด้วยตนเอง	1.86	.83	น้อย
9.เด็กที่มีความต้องการพิเศษอ่านป้ายประกาศต่างๆในโรงเรียนแล้วเข้าใจได้ด้วยตนเอง	1.98	.92	น้อย
10.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเข้าใจ/ตีความโจทย์คำถามข้อสอบได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ	1.78	.82	น้อย
11.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถอ่านเรื่องใหม่ๆหรือที่ได้รับรู้มาแก่เพื่อนได้	2.36	.91	น้อย
12.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถนำสารสนเทศที่รับรู้ไปใช้ในการเรียนและการใช้ชีวิตประจำวันได้	2.31	.82	น้อย
13.เด็กที่มีความต้องการพิเศษซักถามเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือสิ่งที่พบเห็น	2.44	.99	น้อย
14.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์เก่าและการเรียนรู้ใหม่	2.12	.80	น้อย
15.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง	2.22	.86	น้อย
16.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถค้นหาข้อมูลได้เองจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือทั่วไป หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เว็บไซต์	1.94	.87	น้อย
17.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถตอบข้อสอบได้เมื่อตอนสอบ	1.93	.84	น้อย
รวมพฤติกรรมการรับรู้	2.13	.68	น้อย

จากตาราง 42 พบว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีพฤติกรรมการรับรู้อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.13$) ซึ่งมีพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด 3 อันดับ โดยเรียงจากน้อยไปมากดังนี้ สามารถเข้าใจ/ตีความโจทย์คำถามข้อสอบได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ ($\bar{x} = 1.78$), เข้าใจเรื่องใหม่ที่ไม่เคยรู้มาก่อนได้ด้วยตนเอง ($\bar{x} = 1.86$) และสามารถสรุปเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้งได้ ($\bar{x} = 1.87$)

ตาราง 43 พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทบกพร่องทางการพูดและภาษา

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D	แปลความหมาย
1.เด็กที่มีความต้องการพิเศษตั้งใจและฟังครูสอนเหมือนเด็กปกติ	2.56	1.33	ปานกลาง
2.เด็กที่มีความต้องการพิเศษทำและส่งการบ้านตามกำหนดเวลา	2.56	1.33	ปานกลาง
3.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องเช่นเดียวกับเด็กปกติ	3.00	1.41	ปานกลาง
4.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถรับรู้เนื้อหาที่ครูสอนได้เท่าทันกับเด็กปกติ	3.11	1.45	ปานกลาง
5.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถสรุปเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้งได้	2.89	1.16	ปานกลาง
6.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในเนื้อหาที่เรียนได้	2.44	.88	น้อย
7.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถโต้ตอบเรื่องที่เรียนกับครูได้	3.00	1.22	ปานกลาง
8.เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าใจเรื่องใหม่ที่ไม่เคยรู้มาก่อนได้ด้วยตนเอง	2.78	1.09	ปานกลาง
9.เด็กที่มีความต้องการพิเศษอ่านป้ายประกาศต่างๆในโรงเรียนแล้วเข้าใจได้ด้วยตนเอง	2.89	1.53	ปานกลาง
10.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเข้าใจ/ตีความโจทย์คำถามข้อสอบได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ	2.78	1.39	ปานกลาง
11.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถอ่านเรื่องใหม่ๆหรือที่ได้รับรู้มาแก่เพื่อนได้	2.67	1.22	ปานกลาง
12.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถนำสารสนเทศที่รับรู้ไปใช้ในด้านการเรียนและการใช้ชีวิตประจำวันได้	2.78	1.30	ปานกลาง
13.เด็กที่มีความต้องการพิเศษซักถามเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือสิ่งที่พบเห็น	3.00	1.22	ปานกลาง
14.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์เก่าและการเรียนรู้ใหม่	3.00	1.50	ปานกลาง
15.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง	2.56	.88	ปานกลาง
16.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถค้นหาข้อมูลได้เองจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือทั่วไป หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เว็บไซต์	3.11	1.36	ปานกลาง
17.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถตอบข้อสอบได้เมื่อตอนสอบ	2.86	1.26	ปานกลาง
รวมพฤติกรรมการรับรู้	2.82	1.10	ปานกลาง

จากตาราง 43 พบว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษามีพฤติกรรมการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.82$) ซึ่งมีพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด 3 อันดับ โดยเรียงจากน้อยไปมากดังนี้ สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในเนื้อหาที่เรียนได้ ($\bar{x} = 2.44$), ตั้งใจและฟังครูสอนเหมือนเด็กปกติ ($\bar{x} = 2.56$), ทำและส่งการบ้านตามกำหนดเวลา ($\bar{x} = 2.56$), ($\bar{x} = 2.56$), สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง ($\bar{x} = 2.56$) และสามารถอ่านเรื่องใหม่ๆหรือที่ได้รับรู้มาแก่เพื่อนได้ ($\bar{x} = 2.67$)

ตาราง 44 พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทบกพร่องทางพฤติกรรม

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลความหมาย
1.เด็กที่มีความต้องการพิเศษตั้งใจและฟังครูสอนเหมือนเด็กปกติ	2.56	1.33	ปานกลาง
2.เด็กที่มีความต้องการพิเศษทำและส่งการบ้านตามกำหนดเวลา	2.56	1.33	ปานกลาง
3.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องเช่นเดียวกับเด็กปกติ	3.00	1.41	ปานกลาง
4.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถรับรู้เนื้อหาที่ครูสอนได้เท่ากับเด็กปกติ	3.11	1.45	ปานกลาง
5.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถสรุปเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้งได้	2.89	1.16	ปานกลาง
6.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในเนื้อหาที่เรียนได้	2.44	.88	ปานกลาง
7.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถโต้ตอบเรื่องที่เรียนกับครูได้	3.00	1.22	ปานกลาง
8.เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าใจเรื่องใหม่ที่ไม่เคยรู้มาก่อนได้ด้วยตนเอง	2.78	1.09	ปานกลาง
9.เด็กที่มีความต้องการพิเศษอ่านป้ายประกาศต่างๆในโรงเรียนแล้วเข้าใจได้ด้วยตนเอง	2.89	1.53	ปานกลาง
10.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเข้าใจ/ตีความโจทย์คำถามข้อสอบได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ	2.78	1.40	ปานกลาง
11.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถอ่านเรื่องใหม่ๆหรือที่ได้รับรู้มาแก่เพื่อนได้	2.67	1.22	ปานกลาง
12.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถนำสารสนเทศที่รับรู้ไปใช้ในด้านการเรียนและการใช้ชีวิตประจำวันได้	2.78	1.30	ปานกลาง
13.เด็กที่มีความต้องการพิเศษซักถามเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือสิ่งที่พบเห็น	3.00	1.22	ปานกลาง
14.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์เก่าและการเรียนรู้ใหม่	3.00	1.50	ปานกลาง
15.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง	2.56	.88	ปานกลาง
16.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถค้นหาข้อมูลได้เองจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือทั่วไป หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เว็บไซต์	3.11	1.36	ปานกลาง
17.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถตอบข้อสอบได้เมื่อตอนสอบ	2.89	1.27	ปานกลาง
รวมพฤติกรรมการรับรู้	2.82	1.10	ปานกลาง

จากตาราง 44 พบว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรมมีพฤติกรรมการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.82$) ซึ่งมีพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด 3 อันดับ โดยเรียงจากน้อยไปมากดังนี้ สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในเนื้อหาที่เรียนได้ ($\bar{x} = 2.44$), ตั้งใจและฟังครูสอนเหมือนเด็กปกติ ($\bar{x} = 2.56$), ทำและส่งการบ้านตามกำหนดเวลา ($\bar{x} = 2.56$), สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง ($\bar{x} = 2.56$) และสามารถอ่านเรื่องใหม่ๆหรือที่ได้รับรู้มาแก่เพื่อนได้ ($\bar{x} = 2.67$)

ตาราง 45 พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทออทิสติก

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลความหมาย
1.เด็กที่มีความต้องการพิเศษตั้งใจและฟังครูสอนเหมือนเด็กปกติ	1.60	.69	น้อย
2.เด็กที่มีความต้องการพิเศษทำและส่งการบ้านตามกำหนดเวลา	1.50	.85	น้อย
3.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องเช่นเดียวกับเด็กปกติ	2.00	.94	น้อย
4.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถรับรู้เนื้อหาที่ครูสอนได้เท่ากับเด็กปกติ	1.44	.52	น้อย
5.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถสรุปเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้งได้	1.30	.48	น้อย
6.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในเนื้อหาที่เรียนได้	1.40	.69	น้อย
7.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถโต้ตอบเรื่องที่เรียนกับครูได้	1.60	.84	น้อย
8.เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าใจเรื่องใหม่ที่ไม่เคยรู้มาก่อนได้ด้วยตนเอง	1.90	1.37	น้อย
9.เด็กที่มีความต้องการพิเศษอ่านป้ายประกาศต่างๆในโรงเรียนแล้วเข้าใจได้ด้วยตนเอง	1.80	1.32	น้อย
10.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเข้าใจ/ตีความโจทย์คำถามข้อสอบได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ	1.50	.70	น้อย
11.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถอ่านเรื่องใหม่ๆหรือที่ได้รับรู้มาแก่เพื่อนได้	1.60	.84	น้อย
12.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถนำสารสนเทศที่รับรู้ไปใช้ในด้านการเรียนและการใช้ชีวิตประจำวันได้	1.30	.48	น้อย
13.เด็กที่มีความต้องการพิเศษซักถามเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือสิ่งที่พบเห็น	1.30	.48	น้อย
14.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์เก่าและการเรียนรู้ใหม่	1.40	.69	น้อย
15.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง	1.50	.85	น้อย
16.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถค้นหาข้อมูลได้เองจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือทั่วไป หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เว็บไซต์	1.30	.48	น้อย
17.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถตอบข้อสอบได้เมื่อตอนสอบ	1.50	.71	น้อย
รวมพฤติกรรมการรับรู้	1.58	.67	น้อย

จากตาราง 45 พบว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทออทิสติกมีพฤติกรรมการรับรู้อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 1.58$) ซึ่งมีพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด 3 อันดับ โดยเรียงจากน้อยไปมากดังนี้ สามารถสรุปเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้งได้ ($\bar{x} = 1.30$), สามารถนำสารสนเทศที่รับรู้ไปใช้ในการเรียนและการใช้ชีวิตประจำวันได้ ($\bar{x} = 1.30$), ซักถามเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือสิ่งที่พบเห็น ($\bar{x} = 1.30$), สามารถค้นหาข้อมูลได้เองจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือทั่วไป หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เว็บไซต์ ($\bar{x} = 1.30$), สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในเนื้อหาที่เรียนได้ เว็บไซต์ ($\bar{x} = 1.40$), สามารถเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์เก่าและการเรียนรู้ใหม่ ($\bar{x} = 1.40$) และสามารถรับรู้เนื้อหาที่ครูสอนได้เท่าทันกับเด็กปกติ ($\bar{x} = 1.44$)

ตาราง 46 พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทพิการ
ซ้ำซ้อน

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลความหมาย
1.เด็กที่มีความต้องการพิเศษตั้งใจและฟังครูสอนเหมือนเด็กปกติ	2.15	.80	น้อย
2.เด็กที่มีความต้องการพิเศษทำและส่งการบ้านตามกำหนดเวลา	16.2	.51	น้อย
3.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้อง เช่นเดียวกับเด็กปกติ	2.00	.71	น้อย
4.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถรับรู้เนื้อหาที่ครูสอนได้เท่ากับ กับเด็กปกติ	16.9	.63	น้อย
5.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถสรุปเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้ง ได้	1.62	.65	น้อย
6.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนใน เนื้อหาที่เรียนได้	1.62	.65	น้อย
7.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถโต้ตอบเรื่องที่เรียนกับครูได้	2.00	.41	น้อย
8.เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าใจเรื่องใหม่ที่ไม่เคยรู้มาก่อนได้ด้วย ตนเอง	1.54	.66	น้อย
9.เด็กที่มีความต้องการพิเศษอ่านป้ายประกาศต่างๆในโรงเรียนแล้ว เข้าใจได้ด้วยตนเอง	1.77	.92	น้อย
10.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเข้าใจ/ตีความโจทย์คำถาม ข้อสอบได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ	1.46	.66	น้อย
11.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถอ่านเรื่องใหม่ๆหรือที่ได้รับรู้มา แก่เพื่อนได้	1.85	.90	น้อย
12.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถนำสารสนเทศที่รับรู้ไปใช้ใน ด้านการเรียนและการใช้ชีวิตประจำวันได้	1.85	.69	น้อย
13.เด็กที่มีความต้องการพิเศษซักถามเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือสิ่งที่พบ เห็น	1.92	.76	น้อย
14.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์ เก่าและการเรียนรู้ใหม่	1.69	.85	น้อย
15.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง	1.69	.75	น้อย
16.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถค้นหาข้อมูลได้จากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือทั่วไป หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เว็บไซต์	1.46	.66	น้อย
17.เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถตอบข้อสอบได้เมื่อตอนสอบ	1.38	.65	น้อย
รวมพฤติกรรมการรับรู้	1.72	.56	น้อย

จากตาราง 46 พบว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทพิการซ้ำซ้อนมีพฤติกรรมการรับรู้อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 1.72$) ซึ่งมีพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด 3 อันดับ โดยเรียงจากน้อยไปมากดังนี้ สามารถตอบข้อสอบได้เมื่อตอนสอบ ($\bar{x} = 1.38$), สามารถเข้าใจ/ตีความโจทย์คำถามข้อสอบได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ ($\bar{x} = 1.46$), สามารถค้นหาข้อมูลได้เองจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือทั่วไป หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เว็บไซต์ ($\bar{x} = 1.46$) และเข้าใจเรื่องใหม่ที่ไม่เคยรู้มาก่อนได้ด้วยตนเอง ($\bar{x} = 1.54$)

ลำดับที่4 การจัดกิจกรรมส่งเสริมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และรูปแบบการพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

4.1 การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท ตาราง 47 การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องทางการเห็น

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลความหมาย
1.จัดกิจกรรมเกี่ยวกับส่วนต่างๆของร่างกาย การสัมผัส	4.00	1.00	มาก
2.จัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับทิศต่างๆ	2.60	1.52	ปานกลาง
3.จัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเวลา เพื่อสามารถกะเวลาได้	2.80	1.48	ปานกลาง
4.จัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับอุณหภูมิโดยใช้ความรู้สึกร่างกาย	3.20	1.64	ปานกลาง
5.จัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเสียง ช่วยการเรียนรู้จากเสียง	3.40	1.67	ปานกลาง
6.จัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับกลิ่น	3.60	.89	มาก
7.จัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับมาตรวัด ชั่งตวงและพื้นที่	2.60	1.67	ปานกลาง
8.จัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับรูปทรง	2.60	1.67	ปานกลาง
9.จัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับสี ควรแยกแยะสีได้	2.60	1.67	ปานกลาง
รวม	3.04	1.28	ปานกลาง

จากตาราง 47 พบว่า เมื่อจัดการจัดกิจกรรมต่อไปนี้จะเพิ่มระดับการรับรู้สารสนเทศสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องทางการเห็น ซึ่งเรียงลำดับการรับรู้ที่เพิ่มขึ้นจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ จัดกิจกรรมเกี่ยวกับส่วนต่างๆของร่างกาย การสัมผัส ($\bar{x} = 4.00$), จัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับกลิ่น ($\bar{x} = 3.60$) และจัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเสียง ช่วยการเรียนรู้จากเสียง ($\bar{x} = 3.40$)

ตาราง 48 การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลความหมาย
1.จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกฟัง เช่น แยกเสียงที่เหมือนและต่างกันได้	3.00	.00	ปานกลาง
2.จัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการสอนภาษาและการฝึกพูดโดยต้องอาศัยความช่วยเหลือจากผู้ปกครอง เช่น ให้เด็กรู้จักฟังเสียง	3.00	.00	ปานกลาง
3.จัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการสอนท่าทางและภาษามือ เพราะเป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าและแสดงความคิดเห็น	2.75	.50	ปานกลาง
รวม	2.92	1.67	ปานกลาง

จากตาราง 48 พบว่า เมื่อจัดการจัดกิจกรรมต่อไปนี้จะเพิ่มระดับการรับรู้สารสนเทศสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งเรียงลำดับการรับรู้ที่เพิ่มขึ้นจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกฟัง เช่น แยกเสียงที่เหมือนและต่างกันได้ ($\bar{x} = 3.00$), จัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการสอนภาษาและการฝึกพูดโดยต้องอาศัยความช่วยเหลือจากผู้ปกครอง เช่น ให้เด็กรู้จักฟังเสียง ($\bar{x} = 3.00$) และ จัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการสอนท่าทางและภาษามือ เพราะเป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าและแสดงความคิดเห็น ($\bar{x} = 2.75$)

ตาราง 49 การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลความหมาย
1.จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้วยตนเอง	2.61	1.03	ปานกลาง
2.จัดกิจกรรมที่ฝึกการจำแนกส่วนต่างๆ เช่น ส่วนต่างๆของมนุษย์ เน้นการหาความสัมพันธ์	2.91	1.08	ปานกลาง
3.จัดกิจกรรมเกี่ยวกับทางด้านภาษา เน้นการท่องจำ เช่น ฝึกพูดให้ชัด การเรียนรู้คำศัพท์	2.78	1.08	ปานกลาง
4.จัดกิจกรรมที่ฝึกให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้	3.17	1.07	ปานกลาง
5.จัดกิจกรรมที่เน้นการจับใจความ การคิดคำนวณ	2.61	1.16	ปานกลาง
6.จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการควบคุมอารมณ์ ฝึกการมีสมาธิ	2.96	1.02	ปานกลาง
รวม	2.84	.97	ปานกลาง

จากตาราง 49 พบว่า เมื่อจัดการจัดกิจกรรมต่อไปนี้จะเพิ่มระดับการรับรู้สารสนเทศสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ซึ่งเรียงลำดับการรับรู้ที่เพิ่มขึ้นจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ จัดกิจกรรมที่ฝึกให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ ($\bar{x} = 3.17$), จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการควบคุมอารมณ์ ฝึกการมีสมาธิ ($\bar{x} = 2.96$) และจัดกิจกรรมที่ฝึกการจำแนกส่วนต่างๆ เช่น ส่วนต่างๆของมนุษย์ เน้นการหาความสัมพันธ์ ($\bar{x} = 2.91$)

ตาราง 50 การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องทางร่างกาย

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลความหมาย
1.จัดกิจกรรมเกี่ยวกับพัฒนาทางสมอง หากเด็กมีความบกพร่องทางระบบประสาท	3.15	1.07	ปานกลาง
2.จัดกิจกรรมเกี่ยวกับทักษะการช่วยเหลือตนเอง	3.23	1.01	ปานกลาง
3.จัดกิจกรรมเกี่ยวกับทักษะการใช้กล้ามเนื้อ หากเด็กมีความปกติของกล้ามเนื้อ	3.46	.77	ปานกลาง
4.ฝึกให้เด็กพูดซ้ำหลายๆครั้ง สำหรับข้อความที่สำคัญ	3.15	1.14	ปานกลาง
5.ฝึกให้เด็กใช้คอมพิวเตอร์	3.54	.77	มาก
รวม	3.31	.86	ปานกลาง

จากตาราง 50 พบว่า เมื่อจัดการจัดกิจกรรมต่อไปนี้จะเพิ่มระดับการรับรู้สารสนเทศสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องทางร่างกาย ซึ่งเรียงลำดับการรับรู้ที่เพิ่มขึ้นจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ฝึกให้เด็กใช้คอมพิวเตอร์ ($\bar{x} = 3.54$), จัดกิจกรรมเกี่ยวกับทักษะการใช้กล้ามเนื้อ หากเด็กมีความปกติของกล้ามเนื้อ ($\bar{x} = 3.46$) และจัดกิจกรรมเกี่ยวกับทักษะการช่วยเหลือตนเอง ($\bar{x} = 3.23$)

ตาราง 51 การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D	แปลความหมาย
1.ให้เด็กตั้งคำถามเองเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน	2.49	.84	น้อย
2.ลดสิ่งรบกวนเท่าที่จะทำได้	2.89	.83	ปานกลาง
3.เริ่มจากสิ่งที่ยังไปหายาก	3.30	.91	ปานกลาง
4.คำสั่งของแต่ละขั้นตอนง่าย สั้น และชัดเจน	3.36	.93	ปานกลาง
5.จัดกิจกรรมให้เหมาะสมต่อวิธีการเรียนรู้ของแต่ละคน	3.23	.95	ปานกลาง
6.การสอน 1 เรื่อง ควรจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย	3.31	.91	ปานกลาง
รวม	3.10	.73	ปานกลาง

จากตาราง 51 พบว่า เมื่อจัดการจัดกิจกรรมต่อไปนี้จะเพิ่มระดับการรับรู้สารสนเทศสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ซึ่งเรียงลำดับการรับรู้ที่เพิ่มขึ้นจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ คำสั่งของแต่ละขั้นตอนง่าย สั้น และชัดเจน ($\bar{x} = 3.36$), การสอน 1 เรื่อง ควรจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ($\bar{x} = 3.31$) และเริ่มจากสิ่งที่ยังไปหายาก ($\bar{x} = 3.30$)

ตาราง 52 การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลความหมาย
1.จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกออกเสียง	3.67	.82	มาก
2.เริ่มจากสิ่งที่ย่างไปหายาก	3.50	.84	มาก
3.จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการสื่อสาร	3.67	.81	มาก
รวม	3.60	.80	มาก

จากตาราง 52 พบว่า เมื่อจัดการจัดกิจกรรมต่อไปนี้จะเพิ่มระดับการรับรู้สารสนเทศสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา ซึ่งเรียงลำดับการรับรู้ที่เพิ่มขึ้นจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกออกเสียง ($\bar{x} = 3.67$), จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการสื่อสาร ($\bar{x} = 3.67$) และเริ่มจากสิ่งที่ย่างไปหายาก ($\bar{x} = 3.50$)

ตาราง 53 การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องมีปัญหาด้านพฤติกรรม

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลความหมาย
1.กำหนดกฎ/ระเบียบให้เป็นระบบชัดเจน เช่น กำหนดให้เด็กทำงานให้เสร็จสมบูรณ์จึงไปทำกิจกรรมอย่างอื่นได้	3.63	.52	มาก
2.ครูตรวจสอบว่าเด็กปฏิบัติตามกฎ ระเบียบหรือไม่ และให้แรงเสริมหากเด็กปฏิบัติตาม	3.75	.87	มาก
3.ครูสอนโดยยึดความสนใจของเด็กเป็นหลัก	3.63	.74	มาก
4.ลดการลงโทษหากเด็กทำแบบฝึกไม่ได้	3.75	.89	มาก
5.การให้แรงเสริมบวก เช่น การชมหรือให้รางวัล หากเด็กแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์	4.00	1.06	มาก
รวม	3.75	.76	มาก

จากตาราง 53 พบว่า เมื่อจัดการจัดกิจกรรมต่อไปนี้จะเพิ่มระดับการรับรู้สารสนเทศสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องมีปัญหาด้านพฤติกรรม ซึ่งเรียงลำดับการรับรู้ที่เพิ่มขึ้นจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ การให้แรงเสริมบวก เช่น การชมหรือให้รางวัลหากเด็กแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ($\bar{x} = 4.00$), ครูตรวจสอบว่าเด็กปฏิบัติตามกฎ ระเบียบหรือไม่ และให้แรงเสริมหากเด็กปฏิบัติตาม ($\bar{x} = 3.75$), ลดการลงโทษหากเด็กทำแบบฝึกไม่ได้ ($\bar{x} = 3.75$), กำหนดกฎ/ระเบียบให้เป็นระบบ

ชัดเจน เช่น กำหนดให้เด็กทำงานให้เสร็จสมบูรณ์จึงไปทำ ($\bar{x} = 3.63$) และครูสอนโดยยึดความสนใจของเด็กเป็นหลัก ($\bar{x} = 3.63$)

ตาราง 54 การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องเป็นออทิสติก

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลความหมาย
1.จัดกิจกรรมที่เน้นทักษะที่จำเป็น เช่น ทักษะการดำรงชีวิต ทักษะการประกอบอาชีพ	3.23	.95	ปานกลาง
2.จัดกิจกรรมที่เน้นทักษะการรับรู้ทางภาษา	3.75	.87	มาก
3.ปรับพฤติกรรมควบคู่กับการสอน	3.50	.84	มาก
4.จัดกิจกรรมที่เน้นทักษะทางสังคม	3.63	.77	มาก
5.จัดกิจกรรมที่เด็กสนใจ	3.63	.52	มาก
6.ใช้สื่อที่หลากหลาย เช่น ภาพประกอบ ภาพเคลื่อนไหว	4.00	1.06	มาก
7.จัดสภาพแวดล้อมโดยลดสิ่งรบกวน	3.54	.74	มาก
รวม	3.61	.81	มาก

จากตาราง 54 พบว่า เมื่อจัดการจัดกิจกรรมต่อไปนี้จะเพิ่มระดับการรับรู้สารสนเทศสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องเป็นออทิสติก ซึ่งเรียงลำดับการรับรู้ที่เพิ่มขึ้นจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ใช้สื่อที่หลากหลาย เช่น ภาพประกอบ ภาพเคลื่อนไหว ($\bar{x} = 4.00$), จัดกิจกรรมที่เน้นทักษะการรับรู้ทางภาษา ($\bar{x} = 3.75$), จัดกิจกรรมที่เน้นทักษะทางสังคม ($\bar{x} = 3.63$), จัดกิจกรรมที่เด็กสนใจ ($\bar{x} = 3.63$)

ตาราง 55 การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทพิการซ้ำซ้อน

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลความหมาย
1.จัดกิจกรรมที่สอนให้ช่วยเหลือตนเองได้	3.17	1.03	ปานกลาง
2.จัดกิจกรรมพัฒนาทักษะด้านสังคม	3.17	1.03	ปานกลาง
3.จัดกิจกรรมพัฒนาทักษะในด้านความรู้ความคิด	2.92	1.12	ปานกลาง
4.จัดกิจกรรมพัฒนาทักษะในด้านการเคลื่อนไหว	2.92	1.08	ปานกลาง
5.จัดกิจกรรมด้านการพูด ติดต่อกับผู้อื่น	3.08	1.17	ปานกลาง
รวม	3.07	.95	ปานกลาง

จากตาราง 55 พบว่า เมื่อจัดการจัดกิจกรรมต่อไปนี้จะเพิ่มระดับการรับรู้สารสนเทศสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทพิการซ้ำซ้อน ซึ่งเรียงลำดับการรับรู้ที่เพิ่มขึ้นจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ จัดกิจกรรมที่สอนให้ช่วยเหลือตนเองได้ ($\bar{x} = 3.17$), จัดกิจกรรมพัฒนาทักษะด้านสังคม ($\bar{x} = 3.17$), จัดกิจกรรมด้านการพูด ติดต่อกับผู้อื่น ($\bar{x} = 3.08$), จัดกิจกรรมพัฒนาทักษะในด้านความรู้ความคิด ($\bar{x} = 2.92$), และจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะในการเคลื่อนไหว ($\bar{x} = 2.92$)

ตาราง 56 รูปแบบการจัดการเรียนร่วมเพื่อพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท

ประเภทการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียน	จำนวน (ความถี่)									
	บกพร่องทางการเห็น	บกพร่องทางการได้ยิน	บกพร่องทางสติปัญญา	บกพร่องทางร่างกาย	มีปัญหาด้านการเรียนรู้	บกพร่องทางการพูดและภาษา	มีปัญหาด้านพฤติกรรม	ออทิสติก	พิการซ้ำซ้อน	รวม
1.แบบครูที่ปรึกษา	2		4	7	12	1	1		3	30
2.แบบการร่วมทีม		1	1	3	9					14
3.แบบการร่วมมือ หรือการร่วมสอน			3	1	21	2	1	2	1	31
4.แบบห้องเสริมวิชาการ			3	2	10	1	2	1	4	23
5.แบบผู้ช่วยครู			3	1	13			3	2	22

จากตาราง 56 พบว่า

- รูปแบบการจัดการเรียนร่วมเพื่อพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทบกพร่องทางการเห็น ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าควรจัดรูปแบบครูที่ปรึกษา
- รูปแบบการจัดการเรียนร่วมเพื่อพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทบกพร่องทางการได้ยิน ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าควรจัดรูปแบบการร่วมทีม
- รูปแบบการจัดการเรียนร่วมเพื่อพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทบกพร่องทางสติปัญญา ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าควรจัดรูปแบบครูที่ปรึกษา

- รูปแบบการจัดการเรียนร่วมเพื่อพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทบกพร่องทางร่างกาย ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าควรจัดรูปแบบครูที่ปรึกษา
- รูปแบบการจัดการเรียนร่วมเพื่อพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทบกพร่องทางการเรียนรู้ ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าควรจัดรูปแบบการร่วมมือ หรือการร่วมสอน
- รูปแบบการจัดการเรียนร่วมเพื่อพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทบกพร่องทางการพูดและภาษา ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าควรจัดรูปแบบการร่วมมือ หรือการร่วมสอน
- รูปแบบการจัดการเรียนร่วมเพื่อพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทบกพร่องประเภทมีปัญหาทางพฤติกรรม ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าควรจัดรูปแบบห้องเสริมวิชาการ
- รูปแบบการจัดการเรียนร่วมเพื่อพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทบกพร่องประเภทออทิสติก ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าควรจัดรูปแบบผู้ช่วยครู
- รูปแบบการจัดการเรียนร่วมเพื่อพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทบกพร่องประเภทพิการซ้ำซ้อน ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าควรจัดรูปแบบห้องเสริมวิชาการ

ลำดับที่5 วิเคราะห์/สังเคราะห์การสัมภาษณ์ครูผู้สอน/ครูประจำชั้น/ครูที่เลี้ยงโรงเรียนประเภทแกนนำ ผลสรุปดังตารางต่อไปนี้

1. สภาพปัจจุบันการจัดการเรียนร่วม	
1.1 ประเภทเด็กที่ดูแล	<ul style="list-style-type: none"> - บกพร่องทางสติปัญญา - บกพร่องทางร่างกาย - มีปัญหาทางการเรียนรู้ - บกพร่องทางการพูดและภาษา - มีปัญหาทางพฤติกรรม - ออทิสติก
1.2 รูปแบบการจัดการเรียนร่วม	<ul style="list-style-type: none"> - เรียนร่วมบางเวลา (มีปัญหาทางพฤติกรรม, ออทิสติก) - เรียนในห้องเรียนเสริมวิชาการ (บกพร่องทางสติปัญญา, มีปัญหาทางการเรียนรู้) - เรียนในชั้นเรียนตามปกติและมีการคำแนะนำปรึกษา

2. พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศ	
2.1 บกพร่องทางการเห็น	- รับรู้ทางสายตาจะช้ากว่าปกติ - การปฏิบัติตามคำสั่งด้านการเขียนและเคลื่อนไหวช้า
2.2 บกพร่องทางการได้ยิน	- ปฏิบัติตามคำสั่งผิด
2.3 บกพร่องทางสติปัญญา	- การรับรู้สารสนเทศได้น้อย ช้ากว่าเด็กปกติ เพราะไม่มีสมาธิ
2.4 บกพร่องทางร่างกาย	- การรับรู้สารสนเทศน้อยกว่าเด็กปกติเพียงเล็กน้อย - หากมีการปฏิบัติตามคำสั่งโดยการใช้ร่างกายจะช้ากว่าปกติ
2.5 มีปัญหาทางการเรียนรู้	- การรับรู้สารสนเทศช้ากว่าเด็กปกติ (ได้หน้าลืมหลับ) - จำข้อเท็จจริงพื้นฐานไม่ได้ - ชอบปฏิบัติมากกว่าการนั่งเรียน - ขาดทักษะการรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูล นำความรู้ไปใช้ได้น้อย - อ่านแล้วไม่เข้าใจ - เขียนไม่เป็น - ไม่เข้าใจสัญลักษณ์หรือเครื่องหมาย
2.6 บกพร่องทางการพูดและภาษา	- รับรู้สารสนเทศได้เหมือนเด็กปกติ ยกเว้นการสื่อสาร(ออกเสียงไม่ชัด)
2.7 มีปัญหาทางพฤติกรรม	- การรับรู้สารสนเทศน้อย เนื่องจากไม่มีสมาธิในการเรียน - รับรู้เฉพาะสิ่งที่ตนเองสนใจเท่านั้น
2.8 ออทิสติก	- ไม่รับรู้ด้านเนื้อหา - รับรู้สิ่งที่ตนเองสนใจ
2.9 พิกการช้าซ้อน	- ไม่สามารถโต้ตอบกับครูได้ - ปฏิบัติตามคำสั่งไม่ถูกต้อง
3. ปัญหาการรับรู้	
3.1 บกพร่องทางการเห็น	- มีปัญหาทางการมองเห็น
3.2 บกพร่องทางการได้ยิน	- มีปัญหาทางด้าน การสื่อสาร ทั้งการพูดและได้ยิน

3.3 บกพร่องทางสติปัญญา	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีสมาธิ - ขาดสื่อสารสนเทศที่เหมาะสม - จำสิ่งที่เรียนไม่ได้ - เบื่อหน่ายเมื่อเรียนวิชาการ - ความรู้สึกซ้ำ
3.4 บกพร่องทางร่างกาย	<ul style="list-style-type: none"> - มีปัญหาเฉพาะเมื่อต้องเคลื่อนที่ไปแสวงหาสารสนเทศหรือไปเรียนรู้อย่างแหล่งสารสนเทศต่างๆ - การตอบสนองช้า - การทรงตัวไม่ดี
3.5 มีปัญหาทางการเรียนรู้	<ul style="list-style-type: none"> - มีปัญหาด้านการอ่าน - มีปัญหาด้านการเขียน - มีปัญหาด้านการคำนวณและคิดวิเคราะห์ - ขาดสื่อสารสนเทศที่เหมาะสม - ครูไม่มี
3.6 บกพร่องทางการพูดและภาษา	<ul style="list-style-type: none"> - มีปัญหาเฉพาะด้านการพูด
3.7 มีปัญหาทางพฤติกรรม	<ul style="list-style-type: none"> - ก้าวร้าว มีอารมณ์รุนแรง - ปลีกตัวออกจากสังคม - สมาธิสั้น
3.8 ออทิสติก	<ul style="list-style-type: none"> - สนใจเพียงระยะเวลาสั้นๆ - ไม่มีสมาธิ - ไม่สบตา - สนใจเฉพาะบางเรื่อง - มีพฤติกรรมซ้ำซาก
3.9 พิการซ้ำซ้อน	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่สามารถโต้ตอบกับครูได้ - ไม่สามารถแก้ปัญหาด้วยตัวเองได้
4. วิธีการแก้ปัญหา	
4.1 บกพร่องทางการเห็น	<ul style="list-style-type: none"> - จัดหาสื่อที่เหมาะสม - ออกแบบการแบบฝึกหัดโดยเฉพาะ
4.2 บกพร่องทางการได้ยิน	<ul style="list-style-type: none"> - จัดหาสื่อที่เหมาะสม - ออกแบบการแบบฝึกหัดโดยเฉพาะ - เพื่อนช่วยเพื่อน

4.3 บทพร้อมทางสติปัญญา	<ul style="list-style-type: none"> - เริ่มสอนจากสิ่งง่ายๆ และค่อยเพิ่มระดับความยาก - จัดหาสื่อสารสนเทศที่เหมาะสม - ใช้วิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน - ครูควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการรับรู้สารสนเทศของเด็กนักเรียนประเภทนี้ - ให้ฝึกปฏิบัติบ่อยๆ - จัดทำแผนการสอนรายบุคคล - สอนซ้ำๆ
4.4 บทพร้อมทางร่างกาย	<ul style="list-style-type: none"> - จัดหาอุปกรณ์อำนวยความสะดวกเพื่อการรับรู้สารสนเทศได้ดียิ่งขึ้น - จัดเตรียมแหล่งสารสนเทศที่เหมาะสม - จัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับความบกพร่องของร่างกาย - จัดกิจกรรมสนทนากาการเพื่อฝึกการเคลื่อนไหวของร่างกาย
4.5 มีปัญหาทางการเรียนรู้	<ul style="list-style-type: none"> - จัดกิจกรรมเสริมสร้างสมาธิ - จัดหาสื่อการเรียนรู้มาเสริมเพื่อการรับรู้สารสนเทศได้มากขึ้น - แยกสอนซ่อมในบางเรื่อง - ให้แบบฝึกที่ต่างจากเด็กปกติ เช่น ง่ายกว่า จำนวนข้อน้อยกว่า - สอนซ้ำๆ - จัดทำแผนการสอนรายบุคคล - ให้กำลังใจเสริมแรง
4.6 บทพร้อมทางการพูดและภาษา	<ul style="list-style-type: none"> - จัดกิจกรรมช่วยด้านการสื่อสาร - ให้กำลังใจเสริมแรง
4.7 มีปัญหาทางพฤติกรรม	<ul style="list-style-type: none"> - จัดกิจกรรมฝึกสมาธิ - จัดกิจกรรมการอยู่ร่วมในสังคม - ครูเพิ่มทักษะการฝึกสังเกตให้แก่เด็ก - จัดกิจกรรมปรับพฤติกรรมหลายหลายวิธีให้แก่

	<p>เด็ก ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของแต่ละคน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ให้กำลังใจเสริมแรง ให้รางวัล - กระตุ้นเตือนและกล่อมเกลา
4.8 ออทิสติก	<ul style="list-style-type: none"> - จัดกิจกรรมฝึกสมาธิ - ส่งเสริมให้กล้าแสดงออก - จัดหาสื่อการเรียนรู้มาเสริมเพื่อการรับรู้สารสนเทศได้มากขึ้น และสื่อที่ช่วยสร้างความสนใจให้แก่เด็กนอกเหนือจากเรื่องที่เด็กสนใจอยู่แล้ว
4.9 พิกัดซ้ำซ้อน	<ul style="list-style-type: none"> - จัดกิจกรรมที่สามารถแก้ปัญหาด้วยตัวเองได้ - จัดแผนการสอนรายบุคคล
5. ข้อเสนอแนะอื่นๆ	
<ul style="list-style-type: none"> - ควรพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษตั้งแต่อายุน้อย - จัดเตรียมเครื่องมือ เครื่องใช้อุปกรณ์จำเป็นอย่างเพียงพอและครบถ้วนในการเรียนการสอน - ถ้าไม่จำเป็นไม่ควรแยกเด็กที่มีความต้องการพิเศษออกจากเด็กปกติ - ควรมีการประเมินพัฒนาการของเด็กอย่างสม่ำเสมอและเชื่อถือได้ - ควรศึกษาข้อบกพร่องของการจัดการเรียนร่วมอยู่เสมอและหาแนวทางแก้ไขปรับปรุง - ควรมีการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง - ควรเพิ่มงบประมาณในการจัดหาอุปกรณ์สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 	

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 ทราบปัญหาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ โดยนำข้อมูลพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศและปัญหาไปกำหนดแนวทางการแก้ปัญหาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จากนั้นนำแนวทางการแก้ปัญหาพัฒนาเป็นรูปแบบการรับรู้สารสนเทศให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีประชากรประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ โรงเรียนที่มีเด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 จำนวน 126 โรงเรียน โดยมีผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ครูผู้ปฏิบัติการสอน/ครูผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง, ผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ, ครูผู้สอนในโรงเรียนแกนนำ และศึกษานิเทศก์ที่เกี่ยวข้อง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ซึ่งในแต่ละกลุ่มจะมีวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน ดังนี้

1. ครูผู้ปฏิบัติการสอน/ครูผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการสุ่มแบบสองขั้นตอน (Two-Stage Random Sampling) จำนวนทั้งสิ้น 114 โรง
2. ผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการสุ่มแบบสองขั้นตอน (Two-Stage Random Sampling) จำนวนทั้งสิ้น 52 คน
3. ครูผู้สอนในโรงเรียนแกนนำ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการเจาะจงโรงเรียนประเภทแกนนำ จำนวน 8 โรง
4. ศึกษานิเทศก์เกี่ยวข้อง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการเจาะจงจำนวน 3 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมครั้งนี้ได้ศึกษาเอกสารชุดคู่มือการจัดการเรียนการสอนของเด็กที่มีความต้องการพิเศษของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วม ซึ่งเครื่องมือจะแบ่งได้ดังนี้

ชุดที่1 แบบสอบถามจากครูผู้ปฏิบัติการสอน/ครูผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและศึกษานิเทศก์ โดยศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหาการรับรู้สารสนเทศให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สํารวจสภาพปัจจุบัน และสิ่งที่เป็นปัญหาการรับรู้สารสนเทศให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ชุดที่2 แบบสอบถามพฤติกรรมและปัญหาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กพิเศษ

ตอนที่2 สํารวจกิจกรรมที่จัดเพื่อส่งเสริมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ตอนที่3 การพัฒนารูปแบบการพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ชุดที่3 แบบสอบถามจากผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้รับสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการเรียนร่วม

ชุดที่4 แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอน ครูประจำชั้น ครูพี่เลี้ยงในโรงเรียนแกนนำ ประเด็นดังนี้

- สภาพปัจจุบัน ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการรับรู้สารสนเทศให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ซึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 เพื่อเข้าเก็บข้อมูลในโรงเรียนที่สังกัด
2. จัดสัมมนาครั้งที่ 1 การให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ
3. จัดสัมมนาครั้งที่ 2 เพื่อติดตามผลและแนวทางการพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
4. ผู้วิจัยขอความร่วมมือครูผู้สอน ครูประจำชั้น และผู้ปกครองตอบแบบสอบถาม
5. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ครูผู้สอน/ครูประจำชั้น/ครูพี่เลี้ยง จากโรงเรียนประเภทแกนนำ
6. รวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งหมดทำการตรวจสอบความสมบูรณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้รับสัมภาษณ์ สภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการเรียนร่วม ตามทัศนะของครูผู้ปฏิบัติการสอน/ครูผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง , ผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และศึกษานิเทศก์เกี่ยวข้อง โดยใช้ค่าร้อยละ
2. การวิเคราะห์ข้อมูลแนวทางการพัฒนารูปแบบการรับรู้สารสนเทศให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการสารสนเทศแต่ละประเภท โดยการใช้การแจกแจงความถี่ ตามทัศนะของครูผู้ปฏิบัติการสอน/ครูผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และศึกษานิเทศก์เกี่ยวข้อง
3. การสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กพิเศษ ตามทัศนะของครูผู้ปฏิบัติการสอน/ครูผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายจากคะแนนเฉลี่ยจะแบ่งตามแนวของลิเคิร์ท สเกล (Likert Scale)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาการรับรู้สารสนเทศเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
  - 1.1 ส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอน (ร้อยละ 49.1) ซึ่งสำเร็จการศึกษาการพิเศษโดยตรง ($\bar{x}$ = 64.9) และเข้าร่วมโครงการเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมน้อยกว่า 5 ปี (ร้อยละ 79.8) ส่วนประเภทเด็กที่ดูแลมากที่สุดคือเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทมีปัญหาทางการเรียนรู้ (ร้อยละ 45.31)
  - 1.2 โรงเรียนประเภทแกนนำ มีเด็กที่ต้องการพิเศษประเภทต่างๆ ที่ต้องดูแล ดังนี้
    - บกพร่องทางสติปัญญา, บกพร่องทางร่างกาย, มีปัญหาทางการเรียนรู้, บกพร่องทางการพูดและภาษา, มีปัญหาทางพฤติกรรม, ออทิสติก
  - 1.3 ศึกษานิเทศก์ที่เกี่ยวข้อง มีจำนวน 3 คน ซึ่งมีเพียง 1 คนที่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนร่วม อีก 2 คนศึกษาเอกสารด้านการจัดการเรียนร่วม โดยทั้ง 3 คนเข้ารับปิดขอบงานด้านการศึกษาพิเศษตั้งแต่ปีพ.ศ. 2542 - ปัจจุบัน
  - 1.4 ผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์เป็นแม่ (ร้อยละ 67.3) และมีอาชีพเป็นเกษตรกรมากที่สุด (ร้อยละ 50) มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 5,000 – 10,000 (ร้อยละ 50) ซึ่งส่วนใหญ่มีระดับศึกษาระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 48.1)
2. สภาพปัจจุบันและปัจจัยที่กระทบต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

2.1 ปัจจุบันโรงเรียนส่วนใหญ่จัดรูปแบบการจัดการเรียนร่วมแบบเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ จำนวน 104 โรงเรียน นอกจากนี้ยังมีรูปแบบอื่นผสมด้วยตามความเหมาะสมของการบกพร่องของเด็กแต่ละประเภท

และโรงเรียนประเภทแกนนำ มีการจัดรูปแบบการจัดการเรียนร่วมดังนี้ เรียนร่วมบางเวลา (จัดให้กับประเภทมีปัญหาทางพฤติกรรม, ออทิสติก, เรียนในห้องเรียนเสริมวิชาการ (จัดให้กับประเภทบกพร่องทางสติปัญญา, มีปัญหาทางการเรียนรู้), เรียนในชั้นเรียนตามปกติและมีการคำแนะนำปรึกษา

2.2 ปัจจุบันโรงเรียนโดยส่วนใหญ่มีการจัดเตรียมอาคารสถานที่ที่เหมาะสมแก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษแล้ว (ร้อยละ 67) ซึ่งไม่ส่งผลต่อการเกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (ร้อยละ 88.60) โดยสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ศึกษานิเทศก์

สำหรับโรงเรียนที่ด้านอาคารสถานที่ไม่เหมาะสม ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนะดังนี้ ควรจัดหาเครื่องอำนวยความสะดวกเพิ่มเติม และสำรวจความต้องการ

2.3 ปัจจุบันโรงเรียนโดยส่วนใหญ่ได้เตรียมสื่ออุปกรณ์และส่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมได้เหมาะสมแล้ว (ร้อยละ 41.23) ซึ่งไม่ส่งผลต่อการเกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (ร้อยละ 90.35)

2.4 ปัจจุบันโรงเรียนส่วนใหญ่มีการจัดตั้งคณะกรรมการโรงเรียนรับผิดชอบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (ร้อยละ 61) ซึ่งไม่ส่งผลต่อการเกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (ร้อยละ 89.29)

สำหรับโรงเรียนที่ยังไม่ได้ดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการ ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะดังนี้ ประสานความร่วมมือเพื่อทำความเข้าใจกับทุกฝ่ายและปรึกษาร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้อง

2.5 ปัจจุบันโรงเรียนโดยส่วนใหญ่มีการจัดประชุม อบรม เพื่อเตรียมความพร้อมของบุคลากรในโรงเรียน โดยดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ(มากกว่า 4 ครั้งต่อปีการศึกษา) (ร้อยละ 39.47) ซึ่งไม่ส่งผลต่อการเกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (92.98)

2.6 ปัจจุบันโรงเรียนโดยส่วนใหญ่สร้างความเข้าใจเรื่องการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมกับครูมากกว่าบุคคลเกี่ยวข้องอื่นๆ (ร้อยละ 33.65) ซึ่งไม่ส่งผลต่อการเกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (ร้อยละ 79.82)

โดยจากการสัมภาษณ์ศึกษานิเทศก์ พบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่ยอมรับว่าบุตรหลานเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และมีข้อเสนอแนะให้โรงเรียนสร้างความเข้าใจกับผู้ปกครองหรือจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

2.7 ปัจจุบันผู้ปกครองส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือในการพัฒนาทักษะการรับรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (ร้อยละ 87) ซึ่งทำให้ไม่เกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (ร้อยละ 92.98)

2.8 การจัดครูเข้าสอนในชั้นที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษในปัจจุบันโดยส่วนใหญ่จัดตามความสมัครใจและความสนใจของครู (ร้อยละ 31.58) ซึ่งไม่ส่งผลต่อการเกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (ร้อยละ 92.98)

2.9 การพัฒนาบุคลากรในด้านการศึกษาพิเศษในปัจจุบันส่วนใหญ่ทางโรงเรียนส่งไปร่วมสัมมนาหรือฝึกอบรมกับหน่วยงานต้นสังกัด (ร้อยละ 35.68) ซึ่งไม่ส่งผลต่อการเกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยสอดคล้องกับการสัมมนาศึกษานานาชาติเกี่ยวกับปัญหาขาดบุคลากรในการจัดการเรียนร่วมที่มีความรู้เฉพาะด้าน และมีการเสนอให้ทางโรงเรียนจัดส่งครูเข้าอบรมเพิ่มเติมรวมถึงบุคลากรอื่นๆ (ร้อยละ 95.61)

2.10 ปัจจุบันครูผู้สอน/ครูประจำชั้น/ครูผู้ดูแล ส่วนใหญ่มีความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการพิเศษแบบเรียนร่วมในบางเรื่อง (ร้อยละ 90.35) โดยเรื่องที่เข้าใจมากที่สุด คือ รู้จักประเภทเด็ก ซึ่งไม่ส่งผลต่อการเกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (ร้อยละ 92.11)

2.11 ปัจจุบันโรงเรียนส่วนใหญ่ได้จัดเตรียมความพร้อมให้กับผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (ร้อยละ 61.40) โดยจะจัดในช่วงเวลาเปิดเทอมมากกว่าช่วงเวลาปิดเทอม ซึ่งไม่ส่งผลต่อการเกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (ร้อยละ 96.49)

2.12 ปัจจุบันโรงเรียนส่วนใหญ่มีการปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท (ร้อยละ 83) โดยจะปรับกิจกรรมและการเรียนการสอนมากที่สุด ซึ่งไม่ส่งผลต่อการเกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (ร้อยละ 96.49)

2.13 ปัจจุบันครูส่วนใหญ่จัดทำแผนการสอนรายบุคคลเพียงบางส่วน (ร้อยละ 53) ซึ่งไม่ส่งผลต่อการเกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (ร้อยละ 77.19)

2.14 ปัจจุบันครูส่วนใหญ่มีการเตรียมการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นบางรายการ (ร้อยละ 85.96) โดยเตรียมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมมากที่สุด ซึ่งไม่ส่งผลต่อการเกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (ร้อยละ 92.11)

2.15 ปัจจุบันครูส่วนใหญ่มอบหมายงานให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษปรับตามความเหมาะสม (ร้อยละ 84.21)) ซึ่งไม่ส่งผลต่อการเกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (ร้อยละ 95.61)

2.16 ปัจจุบันโรงเรียนส่วนใหญ่มีการจัดสอนซ่อมเสริมให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยครูประจำชั้น (ร้อยละ 64.91)) ซึ่งไม่ส่งผลต่อการเกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (ร้อยละ 76.32)

2.17 ปัจจุบันโรงเรียนส่วนใหญ่มีการจัดกิจกรรมเสริมเพื่อเพิ่มทักษะการรับรู้ให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ (ร้อยละ 64.91)) ซึ่งไม่ส่งผลต่อการเกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (ร้อยละ 79.62)

2.18 ปัจจุบันโรงเรียนส่วนใหญ่มีการจัดเตรียมหนังสือและสื่อต่างๆ (ได้แก่ ห้องสมุดเคลื่อนที่, หนังสือนิทาน, สื่อต่างๆ) เพื่อให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษทำกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน (ร้อยละ 71.93) ซึ่งไม่ส่งผลต่อการเกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (ร้อยละ 75.44)

2.19 ปัจจุบันโรงเรียนส่วนใหญ่มีการติดตามประเมินผลและช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (ร้อยละ 76.32) ซึ่งไม่ส่งผลต่อการเกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (ร้อยละ 77.19)

2.20 ปัจจุบันโรงเรียนส่วนใหญ่ส่งเสริมให้ครูใช้สื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (ร้อยละ 76.32) ซึ่งไม่ส่งผลต่อการเกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (ร้อยละ 73.68)

2.21 ปัญหาความรู้ความสามารถของครูในปัจจุบันส่วนใหญ่ขาดความรู้ในการจัดทำโครงการและแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (ร้อยละ 56) ซึ่งส่งผลต่อการเกิดปัญหาต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (ร้อยละ 63.16) โดยสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ศึกษานิเทศก์ และมีข้อเสนอแนะว่าควรจัดอบรมการจัดทำแผนการเรียนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยเฉพาะ

3. สภาพปัจจุบันและความต้องการของผู้ปกครอง

3.1 ผู้ปกครองมีความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุตรหลานเป็นอย่างดี (ร้อยละ 48.11) และเข้าใจบ้าง (ร้อยละ 48.1)

3.2 ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมบ้างเพียงบางเรื่อง ๖ (ร้อยละ 61.5)

3.3 ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความพอใจต่อพฤติกรรมและพัฒนาการของบุตรหลาน เมื่อเข้าเรียนแบบการจัดการเรียนร่วม อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 59.6)

3.4 ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการให้โรงเรียนสอนเสริมเพิ่มรายวิชาภาษาไทย (ร้อยละ 10)

3.5 ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีส่วนช่วยเหลือบุตรหลานในการฝึกอ่าน ฝึกเขียน และ ร้องลงมาช่วยสอนการบ้าน

3.6 ความคิดเห็นผู้ปกครองส่วนใหญ่คิดว่าพัฒนาการของบุตรหลานที่มีความต้องการพิเศษล่าช้ากว่าเด็กปกติ

3.7 ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการให้โรงเรียนจัดกิจกรรมโดยการนำเอาประสบการณ์หลายๆ วิชาประกอบกันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้

3.8 ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการให้บุตรหลานเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนทุกขั้นตอน (ร้อยละ 76.9)

3.9 ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการครูที่มีความสามารถเลือกวิธีการสอนได้อย่างเหมาะสมกับความบกพร่อง

3.10 ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการบริการการศึกษาเป็นรายคน คือ อยากรมีครูสอนเสริมให้แก่บุตรหลาน

3.11 ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการด้านสารสนเทศ เกี่ยวกับให้โรงเรียนมีการชี้แจงนักเรียนปกติให้ยอมรับเรื่องการอยู่ร่วมกันระหว่างนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

3.12 ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการให้ครูช่วยเหลือบุตรหลานให้รู้จักและเข้าใจตนเอง รู้จักความต้องการของตนเอง และต้องการให้เข้าใจผู้อื่นและสภาพแวดล้อมรอบตัว

3.13 ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการให้โรงเรียนจัดการเรียนแบบห้องเรียนร่วมกับเด็กปกติตามเวลา

4. พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท

4.1 ประเภทบกพร่องทางการเห็น มีพฤติกรรมการรับรู้โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.13$) ซึ่งมีพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด 3 อันดับ โดยเรียงจากน้อยไปมาก ดังนี้ สามารถเข้าใจ/ตีความโจทย์คำถามข้อสอบได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ ($\bar{x} = 1.64$), สามารถนำสารสนเทศที่รับรู้ไปใช้ในด้านการเรียนและการใช้ชีวิตประจำวันได้ ($\bar{x} = 1.79$), สามารถสรุปเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้งได้ ($\bar{x} = 1.86$), เข้าใจเรื่องใหม่ที่ไม่เคยรู้มาก่อนได้ด้วยตนเอง ($\bar{x} = 1.86$) และอ่านป้ายประกาศต่างๆในโรงเรียนแล้วเข้าใจได้ด้วยตนเอง ($\bar{x} = 1.86$)

สอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ครูโรงเรียนประเภทแกลมนำ คือ รับรู้ทางสายตาจะช้ากว่าปกติ, การปฏิบัติตามคำสั่งด้านการเขียนและเคลื่อนไหวช้า

4.2 ประเภทบกพร่องทางการได้ยิน มีพฤติกรรมการรับรู้โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.03$) ซึ่งมีพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด 3 อันดับ โดยเรียงจากน้อยไปมาก ดังนี้ สามารถรับรู้เนื้อหาที่ครูสอนได้เท่าทันกับเด็กปกติ ($\bar{x} = 1.75$), สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องเช่นเดียวกับเด็กปกติ ($\bar{x} = 1.88$), ตั้งใจและฟังครูสอนเหมือนเด็กปกติ ($\bar{x} = 2.00$), สามารถโต้ตอบเรื่องที่เรียนกับครูได้ ($\bar{x} = 1.88$), เข้าใจเรื่องใหม่ที่ไม่เคยรู้มาก่อนได้ด้วยตนเอง ($\bar{x} = 1.88$),

อ่านป้ายประกาศต่างๆในโรงเรียนแล้วเข้าใจได้ด้วยตนเอง ($\bar{x} = 1.88$), สามารถนำสารสนเทศที่รับรู้ไปใช้ในการเรียนและการใช้ชีวิตประจำวันได้ ($\bar{x} = 1.88$), สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง ($\bar{x} = 1.88$), สามารถค้นหาข้อมูลได้เองจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือทั่วไป หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เว็บไซต์ ($\bar{x} = 1.88$), สามารถตอบข้อสอบได้เมื่อตอนสอบ ($\bar{x} = 1.88$)

สอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ครูโรงเรียนประเภทแกนนำ คือ

4.3 ประเภทบกพร่องทางสติปัญญา มีพฤติกรรมการรับรู้โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 1.92$) ซึ่งมีพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด 3 อันดับ โดยเรียงจากน้อยไปมาก ดังนี้ สามารถตอบข้อสอบได้เมื่อตอนสอบ ($\bar{x} = 1.56$), สามารถเข้าใจ/ตีความโจทย์คำถามข้อสอบได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ ($\bar{x} = 1.64$) และสามารถสรุปเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้งได้ ($\bar{x} = 1.68$)

สอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ครูโรงเรียนประเภทแกนนำ คือ การรับรู้สารสนเทศได้น้อย ซ้ำกว่าเด็กปกติ เพราะไม่มีสมาธิ

4.4 ประเภทบกพร่องทางร่างกาย มีพฤติกรรมการรับรู้โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.15$) ซึ่งมีพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด 3 อันดับ โดยเรียงจากน้อยไปมากดังนี้ ทำและส่งการบ้านตามกำหนดเวลา ($\bar{x} = 3.00$), ตั้งใจและฟังครูสอนเหมือนเด็กปกติ ($\bar{x} = 3.06$), เข้าใจเรื่องใหม่ที่ไม่เคยรู้มาก่อนได้ด้วยตนเอง ($\bar{x} = 3.06$), สามารถเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์เก่าและการเรียนรู้ใหม่ ($\bar{x} = 3.06$), สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง ($\bar{x} = 3.06$), สามารถค้นหาข้อมูลได้เองจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือทั่วไป หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เว็บไซต์ ($\bar{x} = 3.06$), สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในเนื้อหาที่เรียนได้ ($\bar{x} = 3.12$), สามารถเข้าใจ/ตีความโจทย์คำถามข้อสอบได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ ($\bar{x} = 3.12$), สามารถนำสารสนเทศที่รับรู้ไปใช้ในการเรียนและการใช้ชีวิตประจำวันได้ ($\bar{x} = 3.12$) และสามารถตอบข้อสอบได้เมื่อตอนสอบ ($\bar{x} = 3.12$)

สอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ครูโรงเรียนประเภทแกนนำ คือ การรับรู้สารสนเทศน้อยกว่าเด็กปกติเพียงเล็กน้อย หากมีการปฏิบัติตามคำสั่งโดยการใช้อวัยวะจะซ้ำกว่าปกติ

4.5 ประเภทบกพร่องทางการเรียนรู้ มีพฤติกรรมการรับรู้โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.13$) ซึ่งมีพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด 3 อันดับ โดยเรียงจากน้อยไปมาก ดังนี้ สามารถเข้าใจ/ตีความโจทย์คำถามข้อสอบได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ ($\bar{x} = 1.78$), เข้าใจเรื่องใหม่ที่ไม่เคยรู้มาก่อนได้ด้วยตนเอง ($\bar{x} = 1.86$) และสามารถสรุปเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้งได้ ($\bar{x} = 1.87$)

สอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ครูโรงเรียนประเภทแกนนำ คือ การรับรู้สารสนเทศซ้ำกว่าเด็กปกติ (ได้หน้าลิมหลัง), จำข้อเท็จจริงพื้นฐานไม่ได้, ชอบปฏิบัติมากกว่าการนั่งเรียน, ขาดทักษะการรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูล นำความรู้ไปใช้ได้น้อย, อ่านแล้วไม่เข้าใจ, เขียนไม่เป็น, ไม่เข้าใจรูปสัญลักษณ์หรือเครื่องหมาย

4.6 ประเภทบทพร้องทางการพูดและภาษา มีพฤติกรรมกรรับรู้โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.82$) ซึ่งมีพฤติกรรมกรรับรู้สารสนเทศที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด 3 อันดับ โดยเรียงจากน้อยไปมากดังนี้ สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในเนื้อหาที่เรียนได้ ($\bar{x} = 2.44$), ตั้งใจและฟังครูสอนเหมือนเด็กปกติ ($\bar{x} = 2.56$), ทำและส่งการบ้านตามกำหนดเวลา ($\bar{x} = 2.56$), ($\bar{x} = 2.56$), สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง ($\bar{x} = 2.56$) และสามารถอ่านเรื่องใหม่ๆหรือที่ได้รับรู้มาแก่เพื่อนได้ ($\bar{x} = 2.67$)

สอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ครูโรงเรียนประเภทแกนนำ คือ รับรู้สารสนเทศได้เหมือนเด็กปกติ ยกเว้นการสื่อสาร(ออกเสียงไม่ชัด)

4.7 ประเภทบทพร้องทางพฤติกรรม มีพฤติกรรมกรรับรู้โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.82$) ซึ่งมีพฤติกรรมกรรับรู้สารสนเทศที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด 3 อันดับ โดยเรียงจากน้อยไปมากดังนี้ สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในเนื้อหาที่เรียนได้ ($\bar{x} = 2.44$), ตั้งใจและฟังครูสอนเหมือนเด็กปกติ ($\bar{x} = 2.56$), ทำและส่งการบ้านตามกำหนดเวลา ($\bar{x} = 2.56$), สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง ($\bar{x} = 2.56$) และสามารถอ่านเรื่องใหม่ๆหรือที่ได้รับรู้มาแก่เพื่อนได้ ($\bar{x} = 2.67$)

สอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ครูโรงเรียนประเภทแกนนำ คือ การรับรู้สารสนเทศน้อย เนื่องจากไม่มีสมาธิในการเรียน, รับรู้เฉพาะสิ่งที่ตนเองสนใจเท่านั้น

4.8 ประเภทอทธิสติก มีพฤติกรรมกรรับรู้โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 1.58$) ซึ่งมีพฤติกรรมกรรับรู้สารสนเทศที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด 3 อันดับ โดยเรียงจากน้อยไปมากดังนี้ สามารถสรุปเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้งได้ ($\bar{x} = 1.30$), สามารถนำสารสนเทศที่รับรู้ไปใช้ในด้านการเรียนและการใช้ชีวิตประจำวันได้ ($\bar{x} = 1.30$), ซักถามเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือสิ่งที่พบเห็น ($\bar{x} = 1.30$), สามารถค้นหาข้อมูลได้เองจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือทั่วไป หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เว็บไซต์ ($\bar{x} = 1.30$), สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในเนื้อหาที่เรียนได้ เว็บไซต์ ($\bar{x} = 1.40$), สามารถเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์เก่าและการเรียนรู้ใหม่ ($\bar{x} = 1.40$) และสามารถรับรู้เนื้อหาที่ครูสอนได้เท่าทันกับเด็กปกติ ($\bar{x} = 1.44$)

สอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ครูโรงเรียนประเภทแกนนำ คือ ไม่รับรู้ด้านเนื้อหา, รับรู้สิ่งที่ตนเองสนใจ

4.9 ประเภทพิการซ้ำซ้อน มีพฤติกรรมกรรับรู้โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 1.72$) ซึ่งมีพฤติกรรมกรรับรู้สารสนเทศที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด 3 อันดับ โดยเรียงจากน้อยไปมากดังนี้ สามารถตอบข้อสอบได้เมื่อตอนสอบ ($\bar{x} = 1.38$), สามารถเข้าใจ/ตีความโจทย์คำถามข้อสอบได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ ($\bar{x} = 1.46$), สามารถค้นหาข้อมูลได้เองจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือทั่วไป

หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เว็บไซต์ ($\bar{x} = 1.46$) และเข้าใจเรื่องใหม่ที่ไม่เคยรู้มาก่อนได้ด้วยตนเอง ($\bar{x} = 1.54$)

สอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ครูโรงเรียนประเภทแกนนำ คือ ไม่สามารถโต้ตอบกับครูได้, ปฏิบัติตามคำสั่งไม่ถูกต้อง

5. การจัดกิจกรรมส่งเสริมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และรูปแบบการจัดการเรียนร่วมเพื่อพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

5.1 การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องทางการเห็น

จากการสอบถามรูปแบบการจัดกิจกรรมส่งเสริมที่กำหนด พบว่าจะเพิ่มระดับการรับรู้สารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเรียงลำดับการรับรู้ที่เพิ่มขึ้นจากมากไปน้อย 3 ลำดับ จัดกิจกรรมเกี่ยวกับส่วนต่างๆของร่างกาย การสัมผัส ($\bar{x} = 4.00$), จัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับกลิ่น ($\bar{x} = 3.60$) และจัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเสียง ช่วยการเรียนรู้จากเสียง ($\bar{x} = 3.40$)

5.2 การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

จากการสอบถามรูปแบบการจัดกิจกรรมส่งเสริมที่กำหนด พบว่าจะเพิ่มระดับการรับรู้สารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเรียงลำดับการรับรู้ที่เพิ่มขึ้นจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกฟัง เช่น แยกเสียงที่เหมือนและต่างกันได้ ($\bar{x} = 3.00$), จัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการสอนภาษาและการฝึกพูดโดยต้องอาศัยความช่วยเหลือจากผู้ปกครอง เช่น ให้เด็กรู้จักฟังเสียง ($\bar{x} = 3.00$) และ จัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการสอนท่าทางและภาษามือ เพราะเป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าและแสดงความคิดเห็น ($\bar{x} = 2.75$)

5.3 การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

จากการสอบถามรูปแบบการจัดกิจกรรมส่งเสริมที่กำหนด พบว่าจะเพิ่มระดับการรับรู้สารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเรียงลำดับการรับรู้ที่เพิ่มขึ้นจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ จัดกิจกรรมที่ฝึกให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ ($\bar{x} = 3.17$), จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการควบคุมอารมณ์ ฝึกการมีสมาธิ ($\bar{x} = 2.96$) และจัดกิจกรรมที่ฝึกการจำแนกส่วนต่างๆ เช่น ส่วนต่างๆของมนุษย์ เน้นการหาความสัมพันธ์ ($\bar{x} = 2.91$)

5.4 การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องทางร่างกาย

จากการสอบถามรูปแบบการจัดกิจกรรมส่งเสริมที่กำหนด พบว่าจะเพิ่มระดับการรับรู้สารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเรียงลำดับการรับรู้ที่เพิ่มขึ้นจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ฝึกให้เด็กใช้คอมพิวเตอร์ ($\bar{x} = 3.54$), จัดกิจกรรมเกี่ยวกับทักษะการใช้กล้ามเนื้อ หากเด็กมีความปกติของกล้ามเนื้อ ($\bar{x} = 3.46$) และจัดกิจกรรมเกี่ยวกับทักษะการช่วยเหลือตนเอง ($\bar{x} = 3.23$)

5.5 การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

จากการสอบถามรูปแบบการจัดกิจกรรมส่งเสริมที่กำหนด พบว่าจะเพิ่มระดับการรับรู้สารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเรียงลำดับการรับรู้ที่เพิ่มขึ้นจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ คำสั่งของแต่ละขั้นตอนง่าย สั้น และชัดเจน ($\bar{x} = 3.36$), การสอน 1 เรื่อง ควรจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ($\bar{x} = 3.31$) และเริ่มจากสิ่งที่ย่างไปหายาก ($\bar{x} = 3.30$)

5.6 การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา

จากการสอบถามรูปแบบการจัดกิจกรรมส่งเสริมที่กำหนด พบว่าจะเพิ่มระดับการรับรู้สารสนเทศอยู่ในระดับมาก ซึ่งเรียงลำดับการรับรู้ที่เพิ่มขึ้นจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกออกเสียง ($\bar{x} = 3.67$), จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการสื่อสาร ($\bar{x} = 3.67$) และเริ่มจากสิ่งที่ย่างไปหายาก ($\bar{x} = 3.50$)

5.7 การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องมีปัญหาด้านพฤติกรรม

จากการสอบถามรูปแบบการจัดกิจกรรมส่งเสริมที่กำหนด พบว่าจะเพิ่มระดับการรับรู้สารสนเทศอยู่ในระดับมาก ซึ่งเรียงลำดับการรับรู้ที่เพิ่มขึ้นจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ การให้แรงเสริมบวก เช่น การชมหรือให้รางวัลหากเด็กแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ($\bar{x} = 4.00$), ครูตรวจสอบว่าเด็กปฏิบัติตามกฎ ระเบียบหรือไม่ และให้แรงเสริมหากเด็กปฏิบัติตาม ($\bar{x} = 3.75$), ลดการลงโทษ หากเด็กทำแบบฝึกไม่ได้ ($\bar{x} = 3.75$), กำหนดกฎ/ระเบียบให้เป็นระบบชัดเจน เช่น กำหนดให้เด็กทำงานให้เสร็จสมบูรณ์จึงไปทำ ($\bar{x} = 3.63$) และครูสอนโดยยึดความสนใจของเด็กเป็นหลัก ($\bar{x} = 3.63$)

5.8 การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องเป็นออทิสติก

จากการสอบถามรูปแบบการจัดกิจกรรมส่งเสริมที่กำหนด พบว่าจะเพิ่มระดับการรับรู้สารสนเทศอยู่ในระดับมาก ซึ่งเรียงลำดับการรับรู้ที่เพิ่มขึ้นจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ใช้สื่อที่หลากหลาย เช่น ภาพประกอบ ภาพเคลื่อนไหว ($\bar{x} = 4.00$), จัดกิจกรรมที่เน้นทักษะการรับรู้ทางภาษา ($\bar{x} = 3.75$), จัดกิจกรรมที่เน้นทักษะทางสังคม ($\bar{x} = 3.63$), จัดกิจกรรมที่เด็กสนใจ ($\bar{x} = 3.63$)

5.9 การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทพิการซ้ำซ้อน

จากการสอบถามรูปแบบการจัดกิจกรรมส่งเสริมที่กำหนด พบว่าจะเพิ่มระดับการรับรู้สารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเรียงลำดับการรับรู้ที่เพิ่มขึ้นจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ จัดกิจกรรมที่สอนให้ช่วยเหลือตนเองได้ ($\bar{x} = 3.17$), จัดกิจกรรมพัฒนาทักษะด้านสังคม ($\bar{x} = 3.17$), จัดกิจกรรมด้านการพูด ติดต่อกับผู้อื่น ($\bar{x} = 3.08$), จัดกิจกรรมพัฒนาทักษะในด้านความรู้ ความคิด ($\bar{x} = 2.92$), และจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะในด้านการเคลื่อนไหว ($\bar{x} = 2.92$)

5.10 รูปแบบการจัดการเรียนร่วมเพื่อพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท

- รูปแบบการจัดการเรียนร่วมเพื่อพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทบกพร่องทางการเห็น ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าควรจัดรูปแบบครูที่ปรึกษา
- รูปแบบการจัดการเรียนร่วมเพื่อพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทบกพร่องทางการได้ยิน ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าควรจัดรูปแบบการร่วมทีม
- รูปแบบการจัดการเรียนร่วมเพื่อพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทบกพร่องทางสติปัญญา ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าควรจัดรูปแบบครูที่ปรึกษา
- รูปแบบการจัดการเรียนร่วมเพื่อพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทบกพร่องทางร่างกาย ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าควรจัดรูปแบบครูที่ปรึกษา
- รูปแบบการจัดการเรียนร่วมเพื่อพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทบกพร่องทางการเรียนรู้ ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าควรจัดรูปแบบการร่วมมือ หรือการร่วมสอน
- รูปแบบการจัดการเรียนร่วมเพื่อพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทบกพร่องทางการพูดและภาษา ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าควรจัดรูปแบบการร่วมมือ หรือการร่วมสอน
- รูปแบบการจัดการเรียนร่วมเพื่อพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทบกพร่องประเภทมีปัญหาทางพฤติกรรม ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าควรจัดรูปแบบห้องเสริมวิชาการ
- รูปแบบการจัดการเรียนร่วมเพื่อพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทบกพร่องประเภทมือทิสติก ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าควรจัดรูปแบบผู้ช่วยครู

6. ปัญหาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษและวิธีแก้ปัญหา

จากการสอบถามและสัมภาษณ์ ปัญหาการรับรู้สารสนเทศ จำแนกตามประเภทความบกพร่อง ดังนี้

6.1 บกพร่องทางการเห็น

ปัญหา : มีปัญหาทางการมองเห็น

วิธีแก้ปัญหา : จัดหาสื่อที่เหมาะสม ออกแบบการแบบฝึกหัดโดยเฉพาะ

6.2 บกพร่องทางการได้ยิน

ปัญหา : มีปัญหาทางด้านการสื่อสาร ทั้งการพูดและได้ยิน

วิธีแก้ปัญหา : จัดหาสื่อที่เหมาะสม ออกแบบการแบบฝึกหัดโดยเฉพาะ เพื่อน

ช่วยเพื่อน

6.3 บทพร่องทางสติปัญญา

ปัญหา : ไม่มีสมาธิ ขาดสื่อสารสนเทศที่เหมาะสม จำสิ่งที่เรียนไม่ได้ เบื่อหน่าย เมื่อเรียนวิชาการ, ความรู้สึกซ้ำ

วิธีแก้ปัญหา : เริ่มสอนจากสิ่งง่ายๆ และค่อยเพิ่มระดับความยาก จัดหาสื่อสารสนเทศที่เหมาะสม ใช้วิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน ครูควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการรับรู้สารสนเทศของเด็กนักเรียนประเภทนี้ ให้ฝึกปฏิบัติบ่อยๆ จัดทำแผนการสอนรายบุคคล สอนซ้ำๆ

6.4 บทพร่องทางร่างกาย

ปัญหา : มีปัญหาเฉพาะเมื่อต้องเคลื่อนที่ไปแสวงหาสารสนเทศหรือไปเรียนรู้อย่าง แหล่งสารสนเทศต่างๆ การตอบสนองช้า การทรงตัวไม่ดี

วิธีแก้ปัญหา : จัดหาอุปกรณ์อำนวยความสะดวกเพื่อการรับรู้สารสนเทศได้ดียิ่งขึ้น จัดเตรียมแหล่งสารสนเทศที่เหมาะสม จัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับความบกพร่องของร่างกาย จัดกิจกรรมสั้นๆ เพื่อฝึกการเคลื่อนไหวของร่างกาย

6.5 มีปัญหาทางการเรียนรู้

ปัญหา : มีปัญหาด้านการอ่าน มีปัญหาด้านการเขียน มีปัญหาด้านการคำนวณ และคิดวิเคราะห์ ขาดสื่อสารสนเทศที่เหมาะสม

วิธีแก้ปัญหา : จัดกิจกรรมเสริมสร้างสมาธิ จัดหาสื่อการเรียนรู้มาเสริมเพื่อการรับรู้สารสนเทศได้มากขึ้น แยกสอนซ่อมในบางเรื่อง ให้แบบฝึกที่ต่างจากเด็กปกติ เช่น ง่ายกว่า จำนวนข้อน้อยกว่า สอนซ้ำๆ จัดทำแผนการสอนรายบุคคล ให้กำลังใจเสริมแรง

6.6 บทพร่องทางการพูดและภาษา

ปัญหา : มีปัญหาเฉพาะด้านการพูด

วิธีแก้ปัญหา : จัดกิจกรรมช่วยด้านการสื่อสาร ให้กำลังใจเสริมแรง

6.7 มีปัญหาทางพฤติกรรม

ปัญหา : ก้าวร้าว มีอารมณ์รุนแรง ปลีกตัวออกจากสังคม สมาธิสั้น

วิธีแก้ปัญหา : จัดกิจกรรมฝึกสมาธิ จัดกิจกรรมการอยู่ร่วมในสังคม ครูเพิ่มทักษะการฝึกสังเกตให้แก่เด็ก จัดกิจกรรมปรับพฤติกรรมหลายหลายวิธีให้แก่เด็ก ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของแต่ละคน ให้กำลังใจเสริมแรง ให้รางวัล กระตุ้นเตือนและกล่อมเกลา

6.8 ออทิสติก

ปัญหา : สนใจเพียงระยะเวลาสั้นๆ ไม่มีสมาธิ ไม่สบตา สนใจเฉพาะบางเรื่อง มีพฤติกรรมซ้ำๆ

วิธีแก้ปัญหา : จัดกิจกรรมฝึกสมาธิ ส่งเสริมให้กล้าแสดงออก จัดหาสื่อการเรียนรู้อาเสริมเพื่อการรับรู้สารสนเทศได้มากขึ้น และสื่อที่ช่วยสร้างความสนใจให้แก่เด็กนอกเหนือจากเรื่องที่เด็กสนใจอยู่แล้ว

6.9 พิกัดซ้ำซ้อน

ปัญหา : ไม่สามารถโต้ตอบกับครูได้ ไม่สามารถแก้ปัญหาด้วยตัวเองได้

วิธีแก้ปัญหา : จัดกิจกรรมที่สามารถแก้ปัญหาด้วยตัวเองได้ จัดแผนการสอนรายบุคคล

7. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

- 7.1 ควรพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษตั้งแต่อายุน้อย
- 7.2 จัดเตรียมเครื่องมือ เครื่องใช้อุปกรณ์จำเป็นอย่างเพียงพอและครบถ้วนในการเรียนการสอน
- 7.3 ถ้าไม่จำเป็นไม่ควรแยกเด็กที่มีความต้องการพิเศษออกจากเด็กปกติ
- 7.4 ควรมีการประเมินพัฒนาการของเด็กอย่างสม่ำเสมอและเชื่อถือได้
- 7.5 ควรศึกษาข้อบกพร่องของการจัดการเรียนร่วมอยู่เสมอและหาแนวทางแก้ไขปรับปรุง
- 7.6 ควรมีการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง
- 7.7 ควรเพิ่มงบประมาณในการจัดหาอุปกรณ์สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผู้วิจัยได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาการรับรู้สารสนเทศเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 ผู้วิจัยมีประเด็นนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 อยู่ในระดับน้อย ได้แก่ประเภท ประเภทบกพร่องทางการเห็น ประเภทบกพร่องทางการได้ยิน ประเภทบกพร่องทางสติปัญญา ประเภทบกพร่องทางการเรียนรู้ ประเภทออทิสติก และประเภทพิการซ้ำซ้อน ซึ่งกุลยา ก่อสุวรรณ (2553, 39) ได้กล่าวไว้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กประเภทบกพร่องการเรียนรู้ มีปัญหาด้านการอ่าน การเขียน การสะกดคำ ไม่สามารถเรียนตามเพื่อนได้ทัน และเด็กบกพร่องทางสติปัญญานั้นสติปัญญาจะสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมาก ปัญหาดังกล่าวจะส่งผลให้การเรียนต่ำไปด้วย สำหรับประเภทบกพร่องทางร่างกาย ประเภทบกพร่องทางการพูดและภาษา และประเภทบกพร่องทางพฤติกรรม มีพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศในระดับปานกลาง

2. ปัญหาที่ส่งผลต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ จากการสำรวจพบว่าปัจจุบันครูส่วนใหญ่ขาดความรู้ในการจัดทำโครงการและแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลการซึ่งส่งผลต่อการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนร่วม ผู้ปกครองมีความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุตรหลานบ้างเพียงบางเรื่อง นอกจากนี้หากจำแนกปัญหาตามประเภทของเด็ก พบว่า มีปัญหาทางด้านการสื่อสาร ทั้งการพูดและได้ยิน ไม่มีสมาธิ ขาดสื่อสารสนเทศที่เหมาะสม จำสิ่งที่เรียนไม่ได้ เบื่อหน่ายเมื่อเรียนวิชาการ ความรู้สึกซ้ำ ปัญหาการเคลื่อนที่ไปแสวงหาสารสนเทศหรือไปเรียนรู้ยังแหล่งสารสนเทศต่างๆ การตอบสนองช้า มีปัญหาด้านการอ่าน มีปัญหาด้านการเขียน มีปัญหาด้านการคำนวณและคิดวิเคราะห์ ขาดสื่อสารสนเทศที่เหมาะสม ก้าวร้าว มีอารมณ์รุนแรง ปลีกตัวออกจากสังคม สนใจเฉพาะบางเรื่อง มีพฤติกรรมซ้ำซาก ไม่สามารถโต้ตอบกับครูได้ ไม่สามารถแก้ปัญหาด้วยตัวเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับสุพิศ แก้วมณี (2538, บทคัดย่อ) พบว่า ครูและผู้ปกครองมีการปรึกษากันเกี่ยวกับการพัฒนาการของนักเรียนน้อย โดยมักจะสนใจเมื่อเด็กมีปัญหาเท่านั้น และเฉลิม แสนรักษ์ (2539 : 85) ก็ได้กล่าวอ้างสนับสนุนไว้ว่า การจัดทำแผนการศึกษาที่เรียกว่าแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ก็เป็นวิธีที่คณะครูจะต้องจัดทำขึ้น เพื่อให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเกิดการเรียนรู้ได้ดี โดยครูผู้สอนและทางโรงเรียนจะต้องมีการวิเคราะห์หลักสูตรมีการปรับแผนการสอนที่ต่างจากแผนปกติ เพื่อทำให้เกิดความสะดวกต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนร่วม โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

3. กำหนดแนวทางการแก้ปัญหาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ พบว่า โรงเรียนมีการจัดเตรียมความพร้อมต่างๆ โดยเฉพาะการพัฒนาความรู้/ความสามารถของครู ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม การจัดทำแผนการเรียนรายบุคคล จัดหาบุคลากรการเรียนร่วมให้เพียงพอ ผู้บริหารโรงเรียนควรให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนร่วม ควรสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมสำหรับจัดหาสื่อ/อุปกรณ์ที่ช่วยในการรับรู้สารสนเทศให้เหมาะสมกับประเภทของความบกพร่องชี้แจงสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการสังเกตพฤติกรรมของเด็กและความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมให้แก่ผู้ปกครอง จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการรับรู้สารสนเทศให้เหมาะสมกับความบกพร่องแต่ละประเภท และเด็กที่มีความต้องการพิเศษควรได้รับการพัฒนาการรับรู้ตั้งแต่วัยแรกเริ่มเช่นระดับอนุบาล ซึ่งสอดคล้องกับสุรินทรภรณ์ อนันต์มหงษ์ (2533) ได้ศึกษาผลของการใช้เกมการศึกษา เพื่อพัฒนาความสามารถทางการสังเกต และรับรู้ด้วยสายตาของเด็กก่อนวัยเรียน ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน พบว่า เกมการศึกษา เพื่อพัฒนาความสามารถทางการสังเกต และรับรู้ด้วยสายตาสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับร้อยละ 33 และฐาปกรณ์ อ่อนคำ(2545, 63-69) ได้ศึกษาการบริหารการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพะเยา เสนอแนวทางในการปรับปรุงการบริหารการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คือ ควรมีการจัดทำหลักสูตรกลางและ

จัดอบรมครูทุกปี ควรใช้การวัดผลประเมินผลตามสภาพที่แท้จริงของนักเรียน มีความยืดหยุ่นและควรได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณ

4. การพัฒนารูปแบบการรับรู้สารสนเทศให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 พบว่า ควรมีการจัดรูปแบบการเรียนรู้ร่วมให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภทควบคู่กับการจัดชั้นเรียนแบบปกติ ซึ่งรูปแบบโดยรวมที่คิดว่าช่วยพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กเพิ่มขึ้น คือ แบบการร่วมมือหรือการร่วมสอน เนื่องจากในปัจจุบันส่วนใหญ่โรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนรูปแบบเรียนร่วมในชั้นปกติ และต้องมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งจากการสำรวจกิจกรรมที่จัดขึ้น พบว่า ช่วยพัฒนาการรับรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีการสอนเสริม ใช้วิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน เริ่มสอนจากสิ่งง่ายๆ และค่อยเพิ่มระดับความยาก ให้ฝึกปฏิบัติบ่อยๆ จัดทำแผนการสอนรายบุคคล จัดกิจกรรมเสริมสร้างสมาธิ ให้กำลังใจเสริมแรง กระตุ้นเตือนและกล่อมเกล่า ซึ่งอุบล เล่นวารีย์ (2542) ได้กล่าวไว้ว่านักเรียนที่มีความต้องการพิเศษส่วนใหญ่ประสบความสำเร็จในการเรียน หากได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกวิธี มีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม สามารถช่วยเหลือเด็กได้ เน้นให้เด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษยอมรับซึ่งกันและกัน ควรมีแผนการศึกษาสำหรับเด็กรายบุคคล ตลอดจนต้องมีเครื่องมือเครื่องใช้/อุปกรณ์อันจำเป็นในการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมและเพียงพอ และสอดคล้องกับบุญยิ่ง สายเมฆ (2555) ศึกษาแบบการดำเนินการจัดการเรียนร่วมที่มีประสิทธิผลสำหรับนักเรียนที่ปัญหาในการเรียนรู้ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัย พบว่า ว่า นักเรียนมีคะแนนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยและชุดสอนซ่อมเสริมสูงกว่า ก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย และชุดสอนซ่อมเสริมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 นักเรียน ครู ผู้ปกครองมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำผลการวิจัยไปใช้ และการวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดกิจกรรมเสริมเพื่อพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษเมื่อจำแนกแต่ละประเภทและแต่ละกิจกรรมจะมีระดับการรับรู้สารสนเทศไม่เท่ากัน จึงควรเลือกจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่ดูแล

2. จากผลการวิจัยพบว่า ครูโดยส่วนมีการจัดทำแผนการสอนรายบุคคล แต่ยังทำเป็นบางรายการและขาดความเชี่ยวชาญในการจัดทำแผนการสอนรายบุคคล ทั้งนี้ควรมีการส่งเสริมพัฒนา

ศักยภาพครูในด้านนี้ เพื่อช่วยแก้ปัญหาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนร่วมได้ดียิ่งขึ้น

3. จากผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการให้ครูสอนซ่อมเสริม รายวิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ จึงควรจัดบริการสอนซ่อมเสริมวิชาเหล่านี้
4. รูปแบบการจัดการเรียนร่วมที่ควรนำมาใช้ร่วมกับการจัดชั้นเรียนแบบปกติ ควรเลือกรูปแบบให้เหมาะสมกับเด็กแต่ละประเภท

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรแยกศึกษาเฉพาะเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท
2. ควรศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมด้านอื่นๆ ด้วย เพื่อส่งเสริมระดับการรับรู้สารสนเทศได้มากกว่านี้
3. ควรมีศึกษาการเปรียบเทียบระดับการรับรู้สารสนเทศเมื่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับการพัฒนาตามรูปแบบแล้ว

บรรณานุกรม

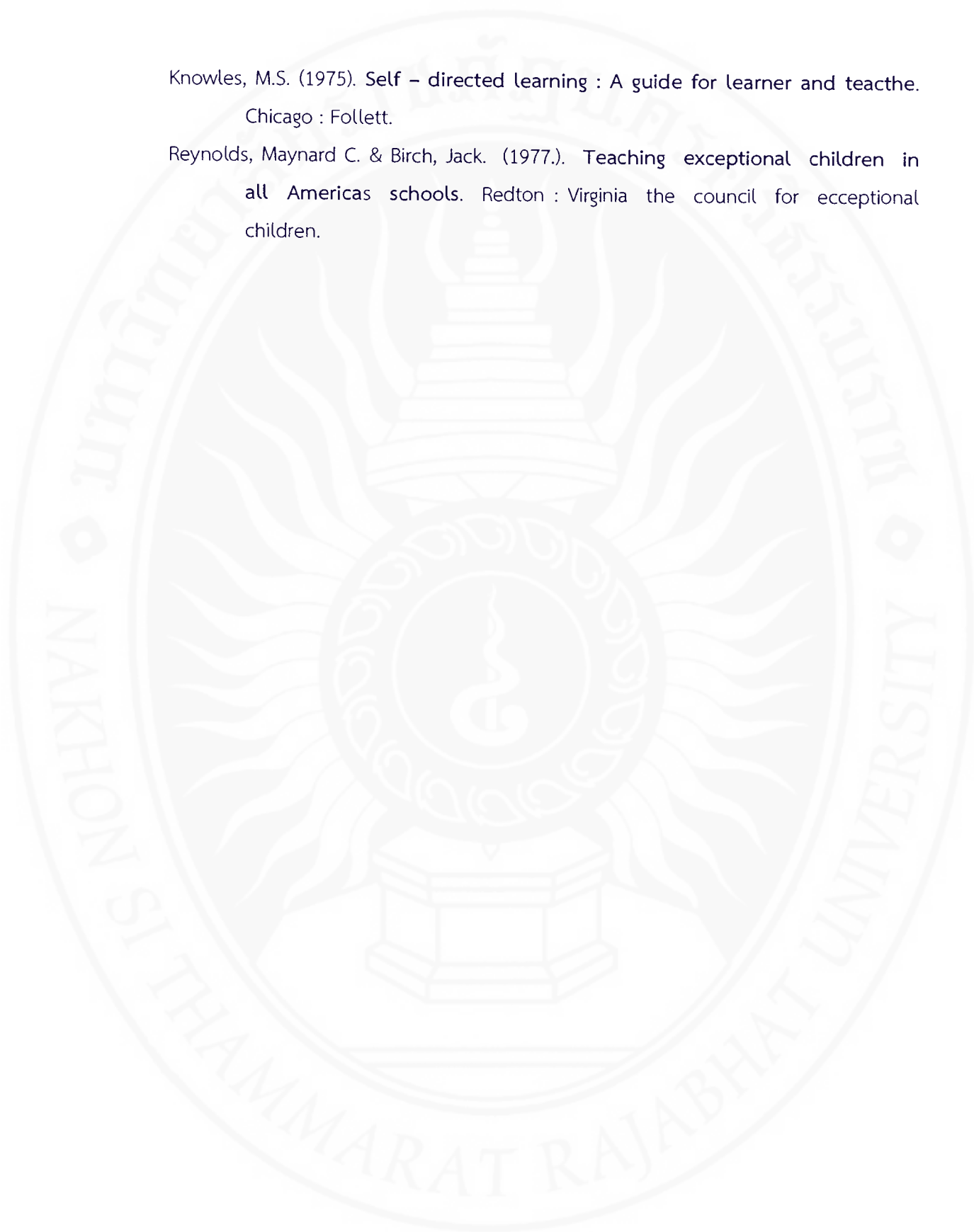
บรรณานุกรม

- กรองแก้ว อยู่สุข. (2539). พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, พาณิชยการและการบัญชี.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). การสังเคราะห์ด้านการจัดการเรียนร่วมสู่ภาคปฏิบัติ เพื่อนำนโยบายการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพสำหรับเด็กและเยาวชนพิการ. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระบวนการเรียนรู้. (ม.ป.ป.). ค้นเมื่อ ธันวาคม 10, 25558 จาก http://www.novabizz.com/NovaAce/Learning/Learning_Process.htm
- เกียรติคุณรงค์ ดำใสภา. (2546). การประเมินการวัดการเรียนรู้ร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จิตวิทยาการเรียนรู้. (ม.ป.ป.). ค้นเมื่อ ธันวาคม 10, 25558 จาก http://www.baanjomyut.com/library_2/psychology_of_learning/01.html
- เฉลิม แสนรักษ์. (2533). การศึกษาสภาพและปัญหาโครงการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นในระดับมัธยมศึกษาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชิดขงค์ ส. นันทนาเนตร. (2534). การเรียนรู้ผู้ใหญ่ในสหสวรรค์ : การเรียนรู้ด้วยการชี้นำตนเอง. เอกสารนำเสนอในการสัมมนาวิชาการเรื่องการศึกษาผู้ใหญ่ในทศวรรษแรกของศตวรรษที่ 21. คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ฐาปกรณ์ อ่อนคำ. (2545). การบริหารการเรียนรู้ร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในจังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏ-เชียงราย.
- ดารณี อุทัยรัตนกิจ. (2544). การศึกษาสำหรับคนพิการในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- ประภัสสร ปรีเอี่ยม. (2542). การส่งเสริมพัฒนาการเด็กพิเศษระยะเริ่มแรก. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2541). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : แวันแก้ว.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. (ม.ป.ป.) ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการศึกษาแบบเรียนร่วม ค้นเมื่อ กันยายน 20, 2558, จาก web.nrru.ac.th/web/special_edu/1-1.html
- วารี ธิระจิตร. (2545). การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วิทยา มานะวานิชเจริญ. (ม.ป.ป.). ทฤษฎีพัฒนาการรับรู้. ค้นเมื่อ ธันวาคม 10, 2558, จาก <http://taamkru.com/th/%E0%B8%84%E0%B8%A3%E0%B8%B9%E0%B>
- สุพิทยา แก้วมณี. (2538). การศึกษาความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองในการพัฒนานักเรียน ประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์.
- ศรียา นิยมธรรม. (2533). เด็กพิเศษในโรงเรียนปกติ. ในรายงานการประชุมสัมมนาศึกษานิเทศก์ จังหวัดและผู้บริหารโรงเรียนเพื่อเตรียมการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมกับ เด็กปกติในปีการศึกษา 2533. ม.ป.ท. : ม.ป.ท.
- _____. (2541). การเรียนร่วมสำหรับเด็กประถมวัย. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ศรีสวัสดิ์ น่วมจะโป๊ะ. (2542). การเปรียบเทียบความสามารถทางการฟังของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ที่ได้รับการฝึกทักษะโดยใช้เกมการศึกษาและแบบฝึกหัด. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สถาบันราชภัฏ, สำนักงาน. (2544). รายวิชาการศึกษาแบบเรียนรวม. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.
- สมคิด อิศระวัฒน์. (2532, พฤษภาคม – สิงหาคม). การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self – directed learning). การศึกษานอกระบบ. 4 (11), 73 – 79.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2534). คู่มือการดำเนินงานการศึกษาพิเศษ สำหรับศึกษานิเทศก์. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.
- _____. (2542). แนวทางการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : กองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา.
- _____. (2543). ความบกพร่องในการเรียนรู้หรือแอลดีปัญหาทางการเรียนรู้ที่แก้ไขได้. กรุงเทพฯ : ม.ป.ป.
- สุรินทรภรณ์ อนันต์มหงส์. (2533). ผลของการใช้เกมการศึกษาเพื่อพัฒนาความสามารถทางการสังเกตและการรับรู้ด้วยสายตาของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุบล เล่นวารี. (2542). การบริหารและการจัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วม. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- Griffin, C. (1983). Curriculum theory in adult lifelong education. London : Croom Helm.

Knowles, M.S. (1975). *Self – directed learning : A guide for learner and teacche*.
Chicago : Follett.

Reynolds, Maynard C. & Birch, Jack. (1977.). *Teaching exceptional children in
all Americas schools*. Redton : Virginia the council for exceptional
children.

ภาคผนวก

ที่ ศธ ๐๕๕๗.๐๓ / ๐๕๔

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๒๘๐

๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักวิจัยจัดสัมมนาร่วมกับศึกษานิเทศก์

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๒

ด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ได้อนุมัติทุนวิจัยให้แก่ อาจารย์สุธิดา ไทยกลาง ซึ่งเป็นอาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จัดทำวิจัย เรื่อง “การพัฒนาการรับรู้สารสนเทศเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๒” โดยการทำวิจัยในครั้งนี้ จะต้องมีการจัดสัมมนาเพื่อเก็บข้อมูลจากครูในโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๒

ในการนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นักวิจัยร่วมจัดสัมมนากับศึกษานิเทศก์ที่รับผิดชอบด้านนี้โดยตรง ซึ่งจะจัดสัมมนาเรื่อง “การดำเนินงานจัดการเรียนร่วมเรียนรวม” โดยระยะที่ ๑ จะจัดสัมมนาในวันที่ ๒ – ๓ มีนาคม ๒๕๕๘ และระยะที่ ๒ ในเดือนเมษายน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันชัย เอื้อจิตรเมศ)

คณบดี

สำนักงานคณบดี

โทร/โทรสาร ๐-๗๕๓๗-๗๔๔๒

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครศรีธรรมราช เขต ๒
รับเลขที่ ๒๕๕๗
วันที่ ๒๕ ก.ค. ๒๕๕๗
เวลา

ที่ ศธ ๐๕๕๗.๑๑/๑๔๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๒๘๐

๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตขอให้ให้นักวิจัยประสานงานและเก็บข้อมูลภายในโรงเรียนที่อยู่ในสังกัดสพ.นศ.๒

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๒

ด้วยนางสาวสุธิดา ไทยกลาง อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการทำวิจัย เรื่อง “การพัฒนาการรับรู้สารสนเทศเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๒” ซึ่งในการศึกษาเรื่องดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลเกี่ยวกับสถิติจำนวนเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภทในแต่ละโรงเรียน พฤติกรรมการรับสารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ นั้น

ในการนี้สถาบันวิจัยและพัฒนา จึงใคร่ขออนุญาตให้นักวิจัยสุธิดา ไทยกลาง เป็นผู้เข้าเก็บข้อมูลโดยวิธีการสอบถามข้อมูล การสังเกต การสัมภาษณ์ รวมทั้งจัดสัมมนากลุ่ม กลุ่มเป้าหมายดังกล่าว ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อประสานงานในรายละเอียดกับท่านโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขออนุญาต จะขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรศักดิ์ แก้วอ่อน)

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา

โทรศัพท์ ๐-๗๕๓๗-๗๗๔๒

โทรสาร ๐-๗๕๓๗-๗๕๔๐

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่อง
การพัฒนาการรับรู้สารสนเทศเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2

คำชี้แจง

1. แบบเก็บรวบรวมข้อมูลนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 เพื่อเพื่อทราบแนวทางการพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติและเพื่อกำหนดแนวทางการแก้ปัญหา

2. ข้อมูลที่ได้คำตอบจากท่านใช้เพื่อการวิจัยเรื่องนี้เท่านั้น

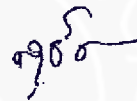
3. แบบสอบถามเพื่อการวิจัยนี้ มีทั้งหมด 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กพิเศษ

ตอนที่ 2 การจัดกิจกรรมส่งเสริม

ตอนที่ 3 การพัฒนารูปแบบการพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ผู้วิจัยขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ที่ได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี

นางสาวสุธิดา ไทยกลาง

อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

แบบสอบถาม

เรื่อง การพัฒนาการรับรู้สารสนเทศเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2

นิยามศัพท์เฉพาะ

การรับรู้สารสนเทศ หมายถึง กระบวนการเลือก การรวบรวม การตีความแล้วนำความรู้หรือข้อมูล ข่าวสาร เข้าสู่สมอง โดยผ่านอวัยวะสัมผัส สมองจะเก็บรวบรวมและจดจำสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นไว้เป็นประสบการณ์ เพื่อเป็น องค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เกิดมโนภาพ หรือความคิดรวบยอด และทัศนคติในการเปรียบเทียบหรือถ่ายทอดความหมาย กับสิ่งเร้าใหม่ที่จะรับรู้ต่อ ๆ ไป โดยสามารถนำไปเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์จ่อตนเองและสังคมได้

เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หมายถึง เด็กที่สูญเสียการได้ยินตั้งแต่ 26 เดซิเบลขึ้นไป ทำให้สูญเสียการได้ยิน เป็นเหตุให้รับฟังเสียงต่างๆได้ไม่ชัดเจน

เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น หมายถึง เด็กที่มีปัญหาในการใช้สายตาเพื่อการเรียนหนังสือ แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ บอดบางส่วนและเด็กตาบอด

เด็กที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องในการเข้าใจหรือการใช้ภาษาพูดจน ไม่สามารถสื่อความหมายกับผู้อื่นได้ตามปกติ เช่น การพูดไม่ชัด จังหวะการพูดไม่ดี คุณภาพของเสียงผิดปกติ

เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือสุขภาพ หมายถึง เด็กที่มีลำตัว แขน หรือขาผิดปกติ

เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องในกระบวนการทางจิตวิทยา ทำให้เด็กมีปัญหาการใช้ภาษา ทั้งด้านการฟัง การอ่าน การพูด การเขียน และการสะกดคำ หรือมีปัญหาด้านคณิตศาสตร์ โดยมีได้มีสาเหตุมาจากความบกพร่องทางร่างกาย ทางการเห็น ทางการได้ยิน ระดับสติปัญญา อารมณ์หรือสภาพแวดล้อม ลักษณะเด็กที่มี ปัญหาทางการเรียนรู้ส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาการเรียนรู้ด้านภาษา โดยเฉพาะการอ่านและการเขียน และปัญหาด้าน คณิตศาสตร์

เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หมายถึง เด็กที่มีพัฒนาการช้ากว่าเด็กทั่วไป และเมื่อวัดระดับสติปัญญา ด้วยแบบทดสอบมาตรฐานแล้ว พบว่ามีระดับต่ำกว่าเด็กทั่วไป

เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม หมายถึง เด็กที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากเด็กที่มีวัยเดียวกันอย่างรุนแรงและ ต่อเนื่อง แม้จะได้รับการบริการด้านการแนะแนวและให้คำปรึกษาแล้วก็ตาม

เด็กออทิสติก หมายถึง เด็กที่มีความต้องการพิเศษเนื่องมาจากความผิดปกติของระบบประสาท (neurological disorder) ซึ่งส่งผลกระทบต่อพัฒนาการของเด็กตลอดช่วงชีวิต ทั้งด้านความสามารถในการสื่อสาร การสื่อความหมาย ความเข้าใจภาษาทั้งภาษาพูด และไม่ใช่ภาษาพูด การสร้างสัมพันธ์ทางสังคม จินตนาการในการเล่น

เด็กที่มีความบกพร่องซ้ำซ้อนหรือพิการซ้อน หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องทางอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งของ ร่างกายมากกว่า 1 ความบกพร่อง

ตอนที่ 1 พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน และเขียนตอบกรณีเป็นคำถามปลายเปิด

1. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในตารางที่ตรงกับรูปแบบ (1,2,3,4,5,6) ที่โรงเรียนของท่านจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท

รูปแบบการจัดเรียนร่วม

1. เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติและเรียนเหมือนเด็กปกติทุกประการ
2. เรียนร่วมในชั้นปกติ และมีครูการพิเศษให้คำปรึกษาแก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ คอยช่วยเหลือครูประจำชั้นและครูประจำวิชา
3. เรียนร่วมในชั้นปกติ และได้รับบริการด้านการสอนเพิ่มเติมจากครูการศึกษาพิเศษ ซึ่งจะเดินทางไปตามโรงเรียนต่างๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่เด็ก
4. เรียนร่วมในชั้นปกติ และรับบริการจากครูเสริมวิชาการ โดยเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะเข้ามาเรียนกับครูเสริมวิชาการชั้นเรียนร่วม
5. แยกห้องพิเศษและมีการเรียนร่วมเป็นบางเวลา เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษไว้ในชั้นเดียวกัน มีครูประจำชั้นสอนเกือบทุกวิชา ยกเว้นบางวิชาที่เด็กที่มีความต้องการพิเศษต้องไปเรียนร่วมกับเด็กปกติ
6. แยกห้องพิเศษ โดยจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องประเภทเดียวกันไว้เป็นกลุ่มเดียวกัน

ประเภทเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	การจัดการเรียนร่วมในโรงเรียน					
	1	2	3	4	5	6
บกพร่องทางการเห็น						
บกพร่องทางการได้ยิน						
บกพร่องทางสติปัญญา						
บกพร่องทางร่างกาย						
มีปัญหาทางการเรียนรู้						
บกพร่องทางการพูดและภาษา						
มีปัญหาทางพฤติกรรม						
ออทิสติก						
พิการซ้อน						

2. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในตารางที่ตรงกับพฤติกรรมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
(ตอบเฉพาะประเภทตามที่ท่านดูแลหรือสอน)

(กรุณาประเมินโดยภาพรวมหากในความบกพร่องแต่ละด้านมีจำนวนนักเรียนหลายคน)

5	หมายถึง	มีพฤติกรรมด้านนี้อยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีพฤติกรรมด้านนี้อยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีพฤติกรรมด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีพฤติกรรมด้านนี้อยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีพฤติกรรมด้านนี้อยู่ในระดับน้อยที่สุด

บ. บกพร่องทางการเห็น

ข้อที่	พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศ	ระดับของพฤติกรรม				
		5	4	3	2	1
1	เด็กที่มีความต้องการพิเศษตั้งใจและฟังครูสอนเหมือนเด็กปกติ					
2	เด็กที่มีความต้องการพิเศษทำและส่งการบ้านตามกำหนดเวลา					
3	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องเช่นเดียวกับเด็กปกติ					
4	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถรับรู้เนื้อหาที่ครูสอนได้เท่าทันกับเด็กปกติ					
5	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถสรุปเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้งได้					
6	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในเนื้อหาที่เรียนได้					
7	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถโต้ตอบเรื่องที่เรียนกับครูได้					
8	เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าใจเรื่องใหม่ที่ไม่เคยรู้มาก่อนได้ด้วยตนเอง					
9	เด็กที่มีความต้องการพิเศษอ่านป้ายประกาศต่างๆ ในโรงเรียนแล้วเข้าใจได้ด้วยตนเอง					
10	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเข้าใจ/ตีความโจทย์คำถามข้อสอบได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ					
11	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเล่าเรื่องใหม่ๆ หรือที่ได้รับรู้มาแก่เพื่อนได้					
12	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถนำสารสนเทศที่รับรู้ไปใช้ในการเรียนและการใช้ชีวิตประจำวันได้					
13	เด็กที่มีความต้องการพิเศษซักถามเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือสิ่งที่พบเห็น					
14	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์เก่าและการเรียนรู้ใหม่					
15	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตัวเอง					

ข้อที่	พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศ	ระดับของพฤติกรรม				
		5	4	3	2	1
16	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถค้นหาข้อมูลได้เองจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือ ทั่วไป หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เว็บไซต์					
17	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถตอบข้อสอบได้เมื่อตอนสอบ					

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

บกพร่องทางการได้ยิน

ข้อที่	พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศ	ระดับของพฤติกรรม				
		5	4	3	2	1
1	เด็กที่มีความต้องการพิเศษตั้งใจและฟังครูสอนเหมือนเด็กปกติ					
2	เด็กที่มีความต้องการพิเศษทำและส่งการบ้านตามกำหนดเวลา					
3	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องเช่นเดียวกับเด็กปกติ					
4	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถรับรู้เนื้อหาที่ครูสอนได้เท่ากับเด็กปกติ					
5	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถสรุปเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้งได้					
6	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในเนื้อหาที่เรียนได้					
7	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถโต้ตอบเรื่องที่เรียนกับครูได้					
8	เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าใจเรื่องใหม่ที่ไม่เคยรู้มาก่อนได้ด้วยตนเอง					
9	เด็กที่มีความต้องการพิเศษอ่านป้ายประกาศต่างๆ ในโรงเรียนแล้วเข้าใจได้ด้วยตนเอง					
10	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเข้าใจ/ตีความโจทย์คำถามข้อสอบได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ					
11	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเล่าเรื่องใหม่ๆ หรือที่ได้รับรู้มาแก่เพื่อนได้					
12	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถนำสารสนเทศที่รับรู้ไปใช้ในการเรียนและการใช้ชีวิตประจำวันได้					
13	เด็กที่มีความต้องการพิเศษซักถามเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือสิ่งที่พบเห็น					
14	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์เก่าและการเรียนรู้ใหม่					
15	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตัวเอง					
16	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถค้นหาข้อมูลได้เองจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือ ทั่วไป หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เว็บไซต์					
17	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถตอบข้อสอบได้เมื่อตอนสอบ					

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

.....

.....

.....

.....

.....

บกพร่องทางสติปัญญา

ข้อที่	พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศ	ระดับของพฤติกรรม				
		5	4	3	2	1
1	เด็กที่มีความต้องการพิเศษตั้งใจและฟังครูสอนเหมือนเด็กปกติ					
2	เด็กที่มีความต้องการพิเศษทำและส่งการบ้านตามกำหนดเวลา					
3	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องเช่นเดียวกับเด็กปกติ					
4	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถรับรู้เนื้อหาที่ครูสอนได้เท่าทันกับเด็กปกติ					
5	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถสรุปเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้งได้					
6	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในเนื้อหาที่เรียนได้					
7	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถโต้ตอบเรื่องที่เรียนกับครูได้					
8	เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าใจเรื่องใหม่ที่ไม่เคยรู้มาก่อนได้ด้วยตนเอง					
9	เด็กที่มีความต้องการพิเศษอ่านป้ายประกาศต่างๆ ในโรงเรียนแล้วเข้าใจได้ด้วยตนเอง					
10	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเข้าใจ/ตีความโจทย์คำถามข้อสอบได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ					
11	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเล่าเรื่องใหม่ๆ หรือที่ได้รับรู้มาแก่เพื่อนได้					
12	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถนำสารสนเทศที่รับรู้ไปใช้ในการเรียนและการใช้ชีวิตประจำวันได้					
13	เด็กที่มีความต้องการพิเศษซักถามเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือสิ่งที่พบเห็น					
14	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์เก่าและการเรียนรู้ใหม่					
15	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตัวเอง					
16	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถค้นหาข้อมูลได้เองจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือ ทีวี หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เว็บไซต์					
17	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถตอบข้อสอบได้เมื่อตอนสอบ					

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

.....

.....

.....

.....

.....

บทพร้อมทางร่างกาย

ข้อที่	พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศ	ระดับของพฤติกรรม				
		5	4	3	2	1
1	เด็กที่มีความต้องการพิเศษตั้งใจและฟังครูสอนเหมือนเด็กปกติ					
2	เด็กที่มีความต้องการพิเศษทำและส่งการบ้านตามกำหนดเวลา					
3	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องเช่นเดียวกับเด็กปกติ					
4	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถรับรู้เนื้อหาที่ครูสอนได้เท่าทันกับเด็กปกติ					
5	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถสรุปเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้งได้					
6	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในเนื้อหาที่เรียนได้					
7	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถโต้ตอบเรื่องที่เรียนกับครูได้					
8	เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าใจเรื่องใหม่ที่ไม่เคยรู้มาก่อนได้ด้วยตนเอง					
9	เด็กที่มีความต้องการพิเศษอ่านป้ายประกาศต่างๆ ในโรงเรียนแล้วเข้าใจได้ด้วยตนเอง					
10	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเข้าใจ/ตีความโจทย์คำถามข้อสอบได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ					
11	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเล่าเรื่องใหม่ๆ หรือที่ได้รับรู้มาแก่เพื่อนได้					
12	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถนำสารสนเทศที่รับรู้ไปใช้ในการเรียนและการใช้ชีวิตประจำวันได้					
13	เด็กที่มีความต้องการพิเศษซักถามเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือสิ่งที่พบเห็น					
14	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์เก่าและการเรียนรู้ใหม่					
15	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตัวเอง					
16	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถค้นหาข้อมูลได้เองจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือทั่วไป หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เว็บไซต์					
17	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถตอบข้อสอบได้เมื่อตอนสอบ					

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

.....

.....

.....

.....

.....

มีปัญหาทางการเรียนรู้

ข้อที่	พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศ	ระดับของพฤติกรรม				
		5	4	3	2	1
1	เด็กที่มีความต้องการพิเศษตั้งใจและฟังครูสอนเหมือนเด็กปกติ					
2	เด็กที่มีความต้องการพิเศษทำและส่งการบ้านตามกำหนดเวลา					
3	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องเช่นเดียวกับเด็กปกติ					
4	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถรับรู้เนื้อหาที่ครูสอนได้เท่ากับเด็กปกติ					
5	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถสรุปเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้งได้					
6	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในเนื้อหาที่เรียนได้					
7	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถโต้ตอบเรื่องที่เรียนกับครูได้					
8	เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าใจเรื่องใหม่ที่ไม่เคยรู้มาก่อนได้ด้วยตนเอง					
9	เด็กที่มีความต้องการพิเศษอ่านป้ายประกาศต่างๆ ในโรงเรียนแล้วเข้าใจได้ด้วยตนเอง					
10	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเข้าใจ/ตีความโจทย์คำถามข้อสอบได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ					
11	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเล่าเรื่องใหม่ๆ หรือที่ได้รับรู้มาแก่เพื่อนได้					
12	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถนำสารสนเทศที่รับรู้ไปใช้ในการเรียนและการใช้ชีวิตประจำวันได้					
13	เด็กที่มีความต้องการพิเศษซักถามเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือสิ่งที่พบเห็น					
14	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์เก่าและการเรียนรู้ใหม่					
15	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตัวเอง					
16	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถค้นหาข้อมูลได้เองจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือ ทั่วไป หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เว็บไซต์					
17	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถตอบข้อสอบได้เมื่อตอนสอบ					

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

.....

.....

.....

.....

.....

บกพร่องทางการพูดและภาษา

ข้อที่	พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศ	ระดับของพฤติกรรม				
		5	4	3	2	1
1	เด็กที่มีความต้องการพิเศษตั้งใจและฟังครูสอนเหมือนเด็กปกติ					
2	เด็กที่มีความต้องการพิเศษทำและส่งกลับบ้านตามกำหนดเวลา					
3	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องเช่นเดียวกับเด็กปกติ					
4	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถรับรู้เนื้อหาที่ครูสอนได้เท่าทันกับเด็กปกติ					
5	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถสรุปเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้งได้					
6	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในเนื้อหาที่เรียนได้					
7	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถโต้ตอบเรื่องที่เรียนกับครูได้					
8	เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าใจเรื่องใหม่ที่ไม่เคยรู้มาก่อนได้ด้วยตนเอง					
9	เด็กที่มีความต้องการพิเศษอ่านป้ายประกาศต่างๆ ในโรงเรียนแล้วเข้าใจได้ด้วยตนเอง					
10	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเข้าใจ/ตีความโจทย์คำถามข้อสอบได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ					
11	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเล่าเรื่องใหม่ๆ หรือที่ได้รับรู้มาแก่เพื่อนได้					
12	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถนำสารสนเทศที่รับรู้ไปใช้ในการเรียนและการใช้ชีวิตประจำวันได้					
13	เด็กที่มีความต้องการพิเศษซักถามเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือสิ่งที่พบเห็น					
14	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์เก่าและการเรียนรู้ใหม่					
15	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตัวเอง					
16	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถค้นหาข้อมูลได้เองจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือ ทั่วไป หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เว็บไซต์					
17	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถตอบข้อสอบได้เมื่อตอนสอบ					

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

.....

.....

.....

.....

.....

มีปัญหาทางพฤติกรรม

ข้อที่	พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศ	ระดับของพฤติกรรม				
		5	4	3	2	1
1	เด็กที่มีความต้องการพิเศษตั้งใจและฟังครูสอนเหมือนเด็กปกติ					
2	เด็กที่มีความต้องการพิเศษทำและส่งกลับบ้านตามกำหนดเวลา					
3	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องเช่นเดียวกับเด็กปกติ					
4	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถรับรู้เนื้อหาที่ครูสอนได้เท่าทันกับเด็กปกติ					
5	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถสรุปเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้งได้					
6	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในเนื้อหาที่เรียนได้					
7	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถโต้ตอบเรื่องที่เรียนกับครูได้					
8	เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าใจเรื่องใหม่ที่ไม่เคยรู้มาก่อนได้ด้วยตนเอง					
9	เด็กที่มีความต้องการพิเศษอ่านป้ายประกาศต่างๆ ในโรงเรียนแล้วเข้าใจได้ด้วยตนเอง					
10	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเข้าใจ/ตีความโจทย์คำถามข้อสอบได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ					
11	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเล่าเรื่องใหม่ๆ หรือที่ได้รับรู้มาแก่เพื่อนได้					
12	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถนำสารสนเทศที่รับรู้ไปใช้ในการเรียนและการใช้ชีวิตประจำวันได้					
13	เด็กที่มีความต้องการพิเศษซักถามเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือสิ่งที่พบเห็น					
14	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์เก่าและการเรียนรู้ใหม่					
15	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตัวเอง					
16	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถค้นหาข้อมูลได้เองจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือ ทั่วไป หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เว็บไซต์					
17	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถตอบข้อสอบได้เมื่อตอนสอบ					

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

.....

.....

.....

.....

.....

□ ออทิสติก

ข้อที่	พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศ	ระดับของพฤติกรรม				
		5	4	3	2	1
1	เด็กที่มีความต้องการพิเศษตั้งใจและฟังครูสอนเหมือนเด็กปกติ					
2	เด็กที่มีความต้องการพิเศษทำและส่งบ้านตามกำหนดเวลา					
3	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องเช่นเดียวกับเด็กปกติ					
4	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถรับรู้เนื้อหาที่ครูสอนได้เท่ากับเด็กปกติ					
5	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถสรุปเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้งได้					
6	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในเนื้อหาที่เรียนได้					
7	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถโต้ตอบเรื่องที่เรียนกับครูได้					
8	เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าใจเรื่องใหม่ที่ไม่เคยรู้มาก่อนได้ด้วยตนเอง					
9	เด็กที่มีความต้องการพิเศษอ่านป้ายประกาศต่างๆ ในโรงเรียนแล้วเข้าใจได้ด้วยตนเอง					
10	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเข้าใจ/ตีความโจทย์คำถามข้อสอบได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ					
11	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเล่าเรื่องใหม่ๆ หรือที่ได้รับรู้มาแก่เพื่อนได้					
12	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถนำสารสนเทศที่รับรู้ไปใช้ในด้านการเรียนและการใช้ชีวิตประจำวันได้					
13	เด็กที่มีความต้องการพิเศษซักถามเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือสิ่งที่พบเห็น					
14	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์เก่าและการเรียนรู้ใหม่					
15	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตัวเอง					
16	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถค้นหาข้อมูลได้เองจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือ ทัวไป หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เว็บไซต์					
17	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถตอบข้อสอบได้เมื่อตอนสอบ					

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

.....

.....

.....

.....

.....

พิการซ้อน

ข้อที่	พฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศ	ระดับของพฤติกรรม				
		5	4	3	2	1
1	เด็กที่มีความต้องการพิเศษตั้งใจและฟังครูสอนเหมือนเด็กปกติ					
2	เด็กที่มีความต้องการพิเศษทำและส่งการบ้านตามกำหนดเวลา					
3	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องเช่นเดียวกับเด็กปกติ					
4	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถรับรู้เนื้อหาที่ครูสอนได้เท่ากับเด็กปกติ					
5	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถสรุปเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้งได้					
6	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในเนื้อหาที่เรียนได้					
7	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถโต้ตอบเรื่องที่เรียนกับครูได้					
8	เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าใจเรื่องใหม่ที่ไม่เคยรู้มาก่อนได้ด้วยตนเอง					
9	เด็กที่มีความต้องการพิเศษอ่านป้ายประกาศต่างๆ ในโรงเรียนแล้วเข้าใจได้ด้วยตนเอง					
10	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเข้าใจ/ตีความโจทย์คำถามข้อสอบได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ					
11	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเล่าเรื่องใหม่ๆ หรือที่ได้รับรู้มาแก่เพื่อนได้					
12	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถนำสารสนเทศที่รับรู้ไปใช้ในการเรียนและการใช้ชีวิตประจำวันได้					
13	เด็กที่มีความต้องการพิเศษซักถามเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือสิ่งที่พบเห็น					
14	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์เก่าและการเรียนรู้ใหม่					
15	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตัวเอง					
16	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถค้นหาข้อมูลได้เองจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือ ทั่วไป หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เว็บไซต์					
17	เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถตอบข้อสอบได้เมื่อตอนสอบ					

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 2 แบบสำรวจการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท

(เลือกตอบเฉพาะประเภทความที่ท่านดูแลหรือสอน)

- 5 หมายถึง สามารถพัฒนาการรับรู้สารสนเทศอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง สามารถพัฒนาการรับรู้สารสนเทศอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง สามารถพัฒนาการรับรู้สารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง สามารถพัฒนาการรับรู้สารสนเทศอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง สามารถพัฒนาการรับรู้สารสนเทศอยู่ในระดับน้อยที่สุด

1. การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องทางการเห็น

ข้อที่	กิจกรรม	ระดับของการรับรู้ที่เพิ่มขึ้น				
		5	4	3	2	1
1	จัดกิจกรรมเกี่ยวกับส่วนต่างๆ ของร่างกาย การสัมผัส					
2	จัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับทิศต่างๆ					
3	จัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเวลา เพื่อสามารถกะเวลาได้					
4	จัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับอุณหภูมิโดยใช้ความรู้สึกของร่างกาย					
5	จัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเสียง ช่วยการเรียนรู้จากเสียง					
6	จัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับกลิ่น					
7	จัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับมาตรวัด ชั่งตวง และพื้นที่					
8	จัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเกี่ยวกับรูปทรง					
9	จัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับสี ควรแยกแยะสีได้					

ข้อเสนอแนะการจัดกิจกรรมอื่นๆ .....

.....

2. การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ข้อที่	กิจกรรม	ระดับของการรับรู้ที่เพิ่มขึ้น				
		5	4	3	2	1
1	จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกฟัง เช่น แยกเสียงที่เหมือนและต่างกันได้					
2	จัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการสอนภาษาและการฝึกพูดโดยต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้ปกครอง เช่น ให้เด็กรู้จักฟังเสียง					
3	จัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการสอนท่าทางและภาษามือ เพราะเป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าและแสดงความคิดเห็น					

ข้อเสนอแนะการจัดกิจกรรมอื่นๆ .....

.....

3. การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ข้อที่	กิจกรรม	ระดับของการรับรู้ที่เพิ่มขึ้น				
		5	4	3	2	1
1	จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้วยตนเอง					
2	จัดหากิจกรรมที่ฝึกการจำแนกส่วนต่างๆ เช่น ส่วนต่างๆ ของมนุษย์					
	จัดหากิจกรรมที่เน้นการหาความสัมพันธ์					
3	จัดกิจกรรมเกี่ยวกับทางด้านภาษา เน้นการท่องจำ เช่น ฝึก พูดให้ชัด การเรียนรู้คำศัพท์					
4	จัดกิจกรรมที่ฝึกให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้					
5	จัดกิจกรรมที่เน้นการจับใจความ การคิดคำนวณ					
6	จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการควบคุมอารมณ์ ฝึกการมีสมาธิ					

ข้อเสนอแนะการจัดกิจกรรมอื่นๆ .....

.....

4. การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องทางร่างกาย

ข้อที่	กิจกรรม	ระดับของการรับรู้ที่เพิ่มขึ้น				
		5	4	3	2	1
1	จัดกิจกรรมเกี่ยวกับพัฒนาการทางสมอง หากเด็กมีความบกพร่องทางระบบประสาท ‘					
2	จัดกิจกรรมเกี่ยวกับทักษะการช่วยเหลือตนเอง					
3	จัดกิจกรรมเกี่ยวกับทักษะการใช้กล้ามเนื้อ หากเด็กมีความผิดปกติของกล้ามเนื้อ					
4	ฝึกให้เด็กพูดซ้ำหลายๆครั้ง สำหรับข้อความที่สำคัญ					
5	ฝึกให้เด็กใช้คอมพิวเตอร์					

ข้อเสนอแนะการจัดกิจกรรมอื่นๆ .....

.....

5. การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

ข้อที่	กิจกรรม	ระดับของการรับรู้ที่เพิ่มขึ้น				
		5	4	3	2	1
1	ให้เด็กตั้งคำถามเองเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน					
2	ลดสิ่งรบกวนเท่าที่จะทำได้					
3	เริ่มจากสิ่งที่ย้ำไปหายาก					
4	คำสั่งของแต่ละขั้นตอนง่าย สั้น และชัดเจน					
5	จัดกิจกรรมให้เหมาะสมต่อวิธีการเรียนรู้ของแต่ละคน					
6	การสอน 1 เรื่อง ควรจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย					

ข้อเสนอแนะการจัดกิจกรรมอื่นๆ .....

6. การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่บกพร่องทางการพูดและภาษา

ข้อที่	กิจกรรม	ระดับของการรับรู้ที่เพิ่มขึ้น				
		5	4	3	2	1
1	จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกออกเสียง					
2	เริ่มจากสิ่งที่ย้ำไปหายาก					
3	จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการสื่อสาร					

ข้อเสนอแนะการจัดกิจกรรมอื่นๆ .....

7. การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่บกพร่องมีปัญหาทางพฤติกรรม

ข้อที่	กิจกรรม	ระดับของการรับรู้ที่เพิ่มขึ้น				
		5	4	3	2	1
1	กำหนดกฎ/ระเบียบให้เป็นระบบชัดเจน เช่น กำหนดให้เด็กทำงานให้เสร็จสมบูรณ์จึงไปทำกิจกรรมอย่างอื่นได้					
2	ครูตรวจสอบว่าเด็กปฏิบัติตามกฎ ระเบียบหรือไม่และให้แรงเสริมหากเด็กปฏิบัติตาม					
3	ครูสอนโดยยึดความสนใจของเด็กเป็นหลัก					
4	ลดการลงโทษหากเด็กทำแบบฝึกไม่ได้					
5	การให้แรงเสริมบวก เช่น การชมหรือให้รางวัลหากเด็กแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์					

ข้อเสนอแนะการจัดกิจกรรมอื่นๆ .....

8. การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่**บกพร่องมือที่สติ**

ข้อ ที่	กิจกรรม	ระดับของการรับรู้ที่เพิ่มขึ้น				
		5	4	3	2	1
1	จัดกิจกรรมที่เน้นทักษะที่จำเป็น เช่นทักษะการดำรงชีวิต ทักษะการประกอบอาชีพ					
2	จัดกิจกรรมที่เน้นทักษะการรับรู้ทางภาษา					
3	ปรับพฤติกรรมควบคู่กับการสอน					
4	จัดกิจกรรมที่เน้นทักษะทางสังคม					
5	จัดกิจกรรมที่เด็กสนใจ					
6	ใช้สื่อที่หลากหลาย เช่น ภาพประกอบ ภาพเคลื่อนไหว					
7	จัดสภาพแวดล้อมโดยลดสิ่งรบกวน					

ข้อเสนอแนะการจัดกิจกรรมอื่นๆ .....

.....

9. การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ**พิการซ้อน**

ข้อ ที่	กิจกรรม	ระดับของการรับรู้ที่เพิ่มขึ้น				
		5	4	3	2	1
1	จัดกิจกรรมที่สอนให้ช่วยเหลือตนเองได้					
2	จัดกิจกรรมพัฒนาทักษะด้านสังคม					
3	จัดกิจกรรมพัฒนาทักษะในด้านความรู้ความคิด					
4	จัดกิจกรรมพัฒนาทักษะในด้านการเคลื่อนไหว					
5	จัดกิจกรรมพัฒนาด้านการพูด ติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น					

ข้อเสนอแนะการจัดกิจกรรมอื่นๆ .....

.....

ตอนที่ 3 การพัฒนารูปแบบการพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในตารางที่ตรงกับรูปแบบ (1,2,3,4,5) ที่ท่านคิดว่าสามารถพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภทได้

1. รูปแบบครูที่ปรึกษา (Consultant Model) ในรูปแบบนี้ครูการศึกษาพิเศษจะได้รับมอบหมายให้สอนทักษะแก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ เนื่องจากครูที่สอนชั้นเรียนรวมสอนเด็กแล้ว แต่ทักษะยังไม่เกิดกับเด็กคนนั้นครูการศึกษาพิเศษต้องสอนทักษะเดิมซ้ำอีก จนกระทั่งเด็กเกิดทักษะนั้น สำหรับรูปแบบนี้ครูการศึกษาพิเศษจะรับผิดชอบเด็กจำนวนหนึ่ง เป็นจำนวนจำกัด ครูปกติและครูการศึกษาพิเศษต้องมีการพบปะเพื่อประชุมปรึกษารื้อเกี่ยวกับทักษะของเด็กและมีการวางแผนร่วมกัน รูปแบบนี้เหมาะกับโรงเรียนขนาดเล็กที่มีจำนวนเด็กที่มีความต้องการพิเศษไม่มากนัก ซึ่งผู้เรียนเรียงได้ไปศึกษาดูงานที่ Westbrook Walnut Grove : High School ในประเทศสหรัฐอเมริกา มีการจัดรูปแบบการเรียนรวม แบบครูที่ปรึกษา

2. รูปแบบการร่วมทีม (Teaming Model) ในรูปแบบนี้ครูการศึกษาพิเศษจะได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในการร่วมทีมกับครูที่สอนชั้นปกติ เช่น ในสาย ป.2 (ครูที่สอนชั้นป.2 / 1 และ ป.2 / 2) ครูการศึกษาพิเศษมีหน้าที่ให้ข้อมูลแก่ครูปกติเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวม ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปรับวิธีการมอบหมายงานหรือการบ้าน การปรับวิธีสอบ การจัดการด้านพฤติกรรม มีการวางแผนร่วมกันสม่ำเสมอ เช่น สัปดาห์ละ 1 – 2 ครั้ง ครูที่เกี่ยวข้องจะต้องทำงานวางแผนร่วมกันเป็นทีมในการให้ความช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

3. รูปแบบการร่วมมือ หรือ การร่วมสอน (Collaborative / Co Teaching Model) ในรูปแบบนี้ทั้งครูการศึกษาพิเศษและครูปกติร่วมมือกันในหลายลักษณะในการสอนเด็กทุกคน ทั้งเด็กที่มีความต้องการพิเศษและเด็กปกติในห้องเรียนปกติ ร่วมมือกันรับผิดชอบในการวางแผน การสอน การวัดผลประเมินผล การดูแลเกี่ยวกับระเบียบวินัยและพฤติกรรมของเด็กผู้เรียนจะได้รับบริการด้านการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับวัย ได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนที่จำเป็นตลอดจนการปรับการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเด็กแต่ละคน ในรูปแบบนี้ครูผู้รับผิดชอบจะต้องประชุมกันเพื่อวางแผน

4. รูปแบบห้องเสริมวิชาการ (Resource Room Model) เป็นการนำเด็กที่มีความต้องการพิเศษสอนในห้องที่จัดไว้ต่างหากเป็นการนำเด็กออกจากห้องเรียน (Pull-out Program) ห้องเสริมวิชาการเป็นห้องที่มีอุปกรณ์การเรียนการสอนแบบเรียน แบบฝึกที่ครบถ้วน ใช้เป็นห้องเรียนสำหรับกลุ่มเฉพาะ ใช้เป็นห้องฝึกทักษะต่าง ๆ เฉพาะกลุ่ม ห้องเสริมวิชาการเป็นรูปแบบการเรียนรวมบางเวลา นั่นคือบางเวลาเรียนรวมชั้นเดียวกันกับเด็กปกติ บางเวลามาเรียนในห้องเฉพาะเพื่อฝึกทักษะเฉพาะบางประการ

5. รูปแบบผู้ช่วยครู (Teacher-Aid Model) เป็นการจัดให้มีผู้ช่วยครู 1 คน สำหรับ 1 ห้องเรียนปกติ ผู้ช่วยครู (บางที่อาจเรียนครูผู้ช่วย) จะเข้าไปนั่งในห้องเรียนขณะที่ครูประจำการกำลังสอนอยู่หน้าชั้น ผู้ช่วยครูจะนั่งติดกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่ครูผู้ช่วยได้รับมอบหมายให้ช่วยเหลือ จะมีเด็กที่มีความสามารถพิเศษ 1 – 2 คน ในห้องเรียนรวมเต็มเวลา หน้าที่ของผู้ช่วยครู คือ คอยอธิบายเพิ่มเติมตามที่ครูสอน ช่วยเรียกเด็กให้กลับมาสนใจบทเรียนหากเด็กเริ่มเสียสมาธิตลอดจนตอบคำถามของเด็กในเนื้อหาวิชาที่เรียน ผู้ช่วยครูอาจไม่มีวุฒิทางการศึกษาก็ได้ อาจเป็นอาสาสมัครหรือผู้ปกครองก็ได้ แต่ไม่ควรเป็นผู้ปกครองของเด็กที่ผู้ช่วยครูกำลังดูแลอยู่ ผู้ช่วยครูจะต้องได้รับการอบรมเกี่ยวกับการฝึกที่ต้องปฏิบัติในห้องเรียน

ประเภทเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	การจัดการเรียนร่วมในโรงเรียน				
	1	2	3	4	5
บกพร่องทางการเห็น					
บกพร่องทางการได้ยิน					
บกพร่องทางสติปัญญา					
บกพร่องทางร่างกาย					
มีปัญหาทางการเรียนรู้					
บกพร่องทางการพูดและภาษา					
มีปัญหาทางพฤติกรรม					
ออทิสติก					
พิการซ้อน					

ข้อเสนอแนะการจัดรูปแบบอื่นๆ

ประเภทบกพร่อง:.....

.....

.....

.....

.....

ประเภทบกพร่อง:.....

.....

.....

.....

.....

ประเภทบกพร่อง:.....

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง การพัฒนาการรับรู้สารสนเทศเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2

ครูผู้สอนที่ผ่านการอบรม/ ครูผู้สอน/ ครูประจำชั้น/ ครูผู้ดูแล

1. ผู้รับสัมภาษณ์ คือ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนการศึกษาพิเศษที่ผ่านการอบรม ครูผู้สอน ครูประจำชั้น ครูผู้ดูแล
2. แบบสัมภาษณ์มี 2 ตอน คือ
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้รับสัมภาษณ์
ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ จะเป็นสารสนเทศที่มีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

นางสาวสุธิดา ไทยกลาง

อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้รับสัมภาษณ์

- ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน
 ครูผู้สอนการศึกษาพิเศษที่ผ่านการอบรม ครูผู้สอน
 ครูประจำชั้น ครูผู้ดูแล
- วุฒิทางการศึกษาพิเศษ
 สำเร็จการศึกษาทางการศึกษาพิเศษโดยตรง
 เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนร่วม
 เคยศึกษาเอกสารด้านการจัดการเรียนร่วม
 ไม่มี
- ระยะเวลาที่เข้าร่วมโครงการเรียนร่วม
 น้อยกว่า 5 ปี
 5 – 10 ปี
 11 – 15 ปี
 มากกว่า 15 ปี

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันที่ส่งผลกระทบต่อกรรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

- การจัดเตรียมอาคารสถานที่เหมาะสมต่อการรับรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
 เหมาะสม
 ไม่เหมาะสม เพราะ(เหตุผล).....
➢ เป็นปัญหาสำหรับการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ เป็น ไม่เป็น
➢ ถ้าเป็นมีวิธีการแก้ไขอย่างไร.....
- โรงเรียนมีการเตรียมสื่ออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเหมาะสมเพียงใด
 เหมาะสม
 เหมาะสมเพียงบางประเภท คือ.....
 ไม่เหมาะสม เพราะ(เหตุผล).....
➢ เป็นปัญหาสำหรับการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ เป็น ไม่เป็น
➢ ถ้าเป็นมีวิธีการแก้ไขอย่างไร.....
- โรงเรียนมีการจัดตั้งคณะกรรมการโรงเรียนรับผิดชอบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยให้ผู้บริหารและครูทุกฝ่ายมีส่วนร่วมและประสานกับบุคลากรหลายฝ่าย เช่น นักจิตวิทยา นักวิชาการศึกษาพิเศษ แพทย์และผู้ปกครอง
 ได้การดำเนินการ
 ไม่ได้ดำเนินการ เพราะ (เหตุผล).....
➢ เป็นปัญหาสำหรับการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ เป็น ไม่เป็น

- ถ้าเป็นมีวิธีการแก้ไขอย่างไร.....
4. โรงเรียนจัดประชุม อบรม เพื่อเตรียมความพร้อมของบุคลากรในโรงเรียน เด็กปกติและผู้ปกครอง เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ความเข้าใจในการปฏิบัติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
- ได้ดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ (มากกว่า 4 ครั้งต่อปีการศึกษา)
- ดำเนินการเป็นบางครั้ง (1-3 ครั้งต่อปีการศึกษา)
- ไม่ได้ดำเนินการ เพราะ(เหตุผล).....
- เป็นปัญหาสำหรับการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ เป็น ไม่เป็น
- ถ้าเป็นมีวิธีการแก้ไขอย่างไร.....
5. โรงเรียนได้สร้างความเข้าใจเรื่องการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกลุ่มใดบ้าง (ตอบ ได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ครู
- ผู้ปกครองเด็ก
- เด็กที่มีความต้องการพิเศษ
- เด็กปกติ
- อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่.....
- เป็นปัญหาสำหรับการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ เป็น ไม่เป็น
- ถ้าเป็นมีวิธีการแก้ไขอย่างไร.....
6. ผู้ปกครองเข้าใจและให้ความร่วมมือในการพัฒนาทักษะการรับรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
- ให้ความร่วมมือ
- ไม่ให้ความร่วมมือ เพราะ.....
- เป็นปัญหาสำหรับการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ เป็น ไม่เป็น
- ถ้าเป็นมีวิธีการแก้ไขอย่างไร.....
7. มีวิธีการดำเนินงานอย่างไร ในการจัดครูเข้าสอนชั้นที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
- จัดตามความสมัครใจและความสนใจของครูที่จะเข้าสอน
- พิจารณาจากคุณวุฒิและประสบการณ์ในการสอนของครู
- พิจารณาจากความรู้ความสามารถทางการศึกษาพิเศษของครู
- พิจารณาจากความเหมาะสมในการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....
- เป็นปัญหาสำหรับการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ เป็น ไม่เป็น
- ถ้าเป็นมีวิธีการแก้ไขอย่างไร.....
8. โรงเรียนได้ทำการพัฒนาบุคลากรในด้านการศึกษาพิเศษอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- จัดสัมมนาทางวิชาการ
- จัดการฝึกอบรมหรือการประชุมเชิงปฏิบัติการ
- ส่งไปร่วมสัมมนาหรือฝึกอบรมกับหน่วยงานอื่น
- ส่งไปร่วมสัมมนาหรือฝึกอบรมกับหน่วยงานต้นสังกัด

- ให้ไปศึกษาเพิ่มเติมด้านการศึกษาพิเศษ
- ศึกษาจากเอกสารทางวิชาการ
- อื่นๆ (โปรดระบุ) .....
- ไม่ได้ทำ
- เป็นปัญหาสำหรับการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ เป็น ไม่เป็น
- ถ้าเป็นมีวิธีการแก้ไขอย่างไร.....

9. ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษรูปแบบเรียนร่วมเป็นอย่างไร

- เข้าใจทุกเรื่อง
- เข้าใจบางเรื่อง คือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - รู้จักประเภทเด็ก
  - สามารถคัดกรองเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้
  - รู้จักหลักการการสอนแบบเรียนร่วม
  - อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ไม่เข้าใจ

- เป็นปัญหาสำหรับการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ เป็น ไม่เป็น
- ถ้าเป็นมีวิธีการแก้ไขอย่างไร.....

10. โรงเรียนได้จัดเตรียมความพร้อมให้กับผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ หรือผู้ปกครองของเด็กปกติ ให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมหรือไม่

- ได้จัด ระยะเวลาที่จัด คือ
  - ระยะเวลาเปิดภาคเรียน
  - ระยะเวลาปิดภาคเรียน
  - อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ไม่ได้จัด เพราะ(เหตุผล).....

- เป็นปัญหาสำหรับการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ เป็น ไม่เป็น
- ถ้าเป็นมีวิธีการแก้ไขอย่างไร.....

11. มีการปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภทหรือไม่

- ไม่ปรับ เพราะ (เหตุผล).....
- ปรับ โดย

- ปรับจุดประสงค์
- ปรับเนื้อหา
- ปรับกิจกรรมการเรียนการสอน
- ปรับการวัดและประเมินผล
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

- เป็นปัญหาสำหรับการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ เป็น ไม่เป็น
- ถ้าเป็นมีวิธีการแก้ไขอย่างไร.....

12. มีแผนการสอนรายบุคคลสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

- ไม่ได้จัดทำ เพราะ(เหตุผล).....
- จัดทำเป็นบางส่วน
- จัดทำเรียบร้อยเป็นปัจจุบันทุกคน

- เป็นปัญหาสำหรับการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ เป็น ไม่เป็น
- ถ้าเป็นมีวิธีการแก้ไขอย่างไร.....

13. มีการเตรียมการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษอย่างไร

- ไม่ได้เตรียม เพราะ (เหตุผล).....
- เตรียมเป็นบางรายการ คือ
  - ศึกษาแผนการสอนก่อนทำการสอน
  - เตรียมสื่อสอนสอดคล้องกับกิจกรรมและเหมาะสมกับผู้เรียน
  - เตรียมเครื่องมือวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์
  - เตรียมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน
  - เตรียมครบทุกรายการ

- เป็นปัญหาสำหรับการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ เป็น ไม่เป็น
- ถ้าเป็นมีวิธีการแก้ไขอย่างไร.....

14. การมอบหมายงานให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษปฏิบัติ เป็นแบบใด

- มอบหมายเช่นเดียวกับเด็กปกติ
- มีการปรับตามความเหมาะสม
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

- เป็นปัญหาสำหรับการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ เป็น ไม่เป็น
- ถ้าเป็นมีวิธีการแก้ไขอย่างไร.....

15. มีการจัดสอนซ่อมเสริมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

- มีการจัดเวลาสอนเสริมให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยครูประจำชั้น
- มีการจัดเวลาสอนเสริมให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยครูการศึกษาพิเศษ
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....
- ไม่ได้จัด เพราะ(เหตุผล).....

- เป็นปัญหาสำหรับการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ เป็น ไม่เป็น
- ถ้าเป็นมีวิธีการแก้ไขอย่างไร.....

16. มีการจัดกิจกรรมเสริมเพื่อเพิ่มทักษะการรับรู้ให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ

- จัด ได้แก่.....
- ไม่ได้จัด เพราะ(เหตุผล).....

- เป็นปัญหาสำหรับการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ เป็น ไม่เป็น
- ถ้าเป็นมีวิธีการแก้ไขอย่างไร.....

17. มีการจัดเตรียมหนังสือและสื่อต่างๆ เพื่อให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษทำกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน

จัด ได้แก่

ไม่ได้จัด เพราะ(เหตุผล).....

➤ เป็นปัญหาสำหรับการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ เป็น ไม่เป็น

➤ ถ้าเป็นมีวิธีการแก้ไขอย่างไร.....

18. มีการติดตามประเมินผลและช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

มี ได้แก่.....

ไม่มี เพราะ(เหตุผล).....

➤ เป็นปัญหาสำหรับการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ เป็น ไม่เป็น

➤ ถ้าเป็นมีวิธีการแก้ไขอย่างไร.....

19. มีการส่งเสริมให้ครูใช้สื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

มี ได้แก่.....

ไม่มี เพราะ(เหตุผล).....

➤ เป็นปัญหาสำหรับการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ เป็น ไม่เป็น

➤ ถ้าเป็นมีวิธีการแก้ไขอย่างไร.....

20. ปัญหาความรู้ความสามารถของครูในการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีอะไรบ้าง

ไม่เข้าใจจิตวิทยาของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ขาดความรู้ความเข้าใจในวิธีสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ขาดความรู้ในการจัดทำโครงการสอนและแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล

ขาดความรู้ในการบริหารชั้นเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

➤ เป็นปัญหาสำหรับการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ เป็น ไม่เป็น

➤ ถ้าเป็นมีวิธีการแก้ไขอย่างไร.....

21. ปัญหาการปฏิบัติงานร่วมกับบุคลากรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนร่วมมีอะไรบ้าง

ขาดการประสานงานระหว่างบุคลากรที่เกี่ยวข้อง มีลักษณะต่างคนต่างทำ

ขาดการปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อหาแนวทางแก้ไข ปัญหาของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

บุคลากรที่เกี่ยวข้องไม่เห็นความสำคัญของการเรียนการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีการะับผิดชอบนักเรียนเป็นจำนวนมากซึ่งทำขาดความเอาใจใส่ สนับสนุนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

➤ เป็นปัญหาสำหรับการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ เป็น ไม่เป็น

➤ ถ้าเป็นมีวิธีการแก้ไขอย่างไร.....

22. ข้อคิดเห็นอื่นๆ ที่เป็นปัญหาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

1) ปัญหา

วิธีการแก้ไข.....

2) ปัญหา

วิธีการแก้ไข.....

3) ปัญหา

วิธีการแก้ไข.....

4) ปัญหา

วิธีการแก้ไข.....

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่อง การพัฒนาการรับรู้สารสนเทศเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2

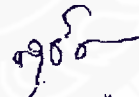
เรียน ผู้บริหารโรงเรียน/ ครูผู้สอนที่ผ่านการอบรม/ ครูผู้สอน/ ครูประจำชั้น/ ครูผู้ดูแล

ด้วยอาจารย์สุธิดา ไทยกลาง อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ ได้รับอนุมัติทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เรื่อง “การพัฒนาการรับรู้สารสนเทศเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 เพื่อให้โครงการวิจัยสำเร็จสู่วงด้วยดี จึงใคร่ขอความกรุณาตอบแบบสัมภาษณ์ จะเป็นพระคุณยิ่ง ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์จะเป็นสารสนเทศที่มีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดย

แบบสัมภาษณ์มี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้รับสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบัน ปัญหาและแนวทางพัฒนารูปแบบการรับรู้สารสนเทศให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ

นางสาวสุธิดา ไทยกลาง

อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้รับสัมภาษณ์

1. สังกัดโรงเรียน.....
2. ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน
 ผู้บริหารโรงเรียน   ครูผู้สอนการศึกษาพิเศษที่ผ่านการอบรม
 ครูผู้สอน   ครูประจำชั้น   ครูผู้ดูแล
3. ด้านการศึกษาพิเศษ
 สำเร็จการศึกษาด้านการศึกษาพิเศษโดยตรง
 เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนร่วม
 เคยศึกษาเอกสารด้านการจัดการเรียนร่วม
 ไม่มี
4. ระยะเวลาที่เข้าร่วมโครงการเรียนร่วม
 น้อยกว่า 5 ปี
 5 – 10 ปี
 11 – 15 ปี
 มากกว่า 15 ปี
5. ประเภทของเด็กพิเศษที่ดูแล
 บกพร่องทางการเห็น   บกพร่องทางการได้ยิน   บกพร่องทางสติปัญญา
 บกพร่องทางร่างกาย   มีปัญหาทางการเรียนรู้   บกพร่องทางการพูดและภาษา
 มีปัญหาทางพฤติกรรม   ออทิสติก   พิการซ้อน

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบัน ปัญหาและแนวทางพัฒนารูปแบบการรับรู้สารสนเทศให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ

1. รูปแบบการเรียนร่วม โดยรวมโรงเรียนจัดในรูปแบบใด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4) เด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภท.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5) เด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภท.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ปัญหาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีอะไรบ้าง

1) เด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภท.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2) เด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภท.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3) เด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภท.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4) เด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภท.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5) เด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภท.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. ท่านคิดว่าวิธีการแก้ปัญหาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อให้เด็กมีการรับรู้ที่ดีขึ้น ควรทำอย่างไรได้บ้าง

1) เด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภท.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2) เด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภท.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3) เด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภท.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4) เด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภท.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5) เด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภท.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. ข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับการพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย
เรื่อง การพัฒนาการรับรู้สารสนเทศเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2

ผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

1. ผู้รับสัมภาษณ์ คือ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนการศึกษาพิเศษที่ผ่านการอบรม ครูผู้สอน ครูประจำชั้น ครูผู้ดูแล
2. แบบสัมภาษณ์มี 2 ตอน คือ
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้รับสัมภาษณ์
ตอนที่ 2 ความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการเรียนร่วม
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ จะเป็นสารสนเทศที่มีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

นางสาวสุธิดา ไทยกลาง

อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

3. ท่านพอใจกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและพัฒนาการของบุตรหลานของท่านในระดับใด
- พอใจมาก
- พอใจปานกลาง
- ไม่น่าพอใจ
- ข้อเสนอแนะ.....
- .....
4. ท่านต้องการให้ทางโรงเรียนจัดกิจกรรมใด หรือวิชาใด เพิ่มเติม
- ข้อเสนอแนะ.....
- .....
5. ท่านมีส่วนช่วยเหลือบุตรหลานของท่านอย่างไรในการเรียนรู้
- ข้อเสนอแนะ.....
- .....
6. ท่านคิดว่าบุตรหลานของท่านมีพัฒนาการเท่าทันเด็กปกติในระดับใด
- มีพัฒนาการเหมือนเด็กปกติทุกประการ
- มีพัฒนาการล่าช้ากว่าเด็กปกติ
- อื่นๆ (ระบุ).....
7. ท่านต้องการให้ทางโรงเรียนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยวิธีใด
- กำหนดกิจกรรมต่างๆ ยืดหยุ่นได้
- นำเอาประสบการณ์หลายๆ วิชาประกอบกันเพื่อให้บุตรหลานของท่านเกิดการเรียนรู้มากที่สุด
- อื่นๆ (ระบุ).....
8. ท่านต้องการให้บุตรหลานของท่านมีส่วนร่วมในกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนอย่างไร
- มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนทุกขั้นตอน
- มีส่วนร่วมเป็นบางครั้ง
- ไม่ให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ
- อื่นๆ (ระบุ).....
9. ความสามารถของครูในข้อใดที่ท่านต้องการในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับบุตรหลานของท่าน
- เตรียมการสอนและสอนได้ตามเนื้อหา เวลา ที่เหมาะสม
- เลือกวิธีการสอนได้เหมาะสมกับนักเรียนที่มีความบกพร่อง
- เข้าใจหลักจิตวิทยาการเรียนการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่อง
- อื่นๆ (ระบุ).....

10 ในด้านบริการการศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคล ท่านต้องการในข้อใดบ้างต่อไปนี้

- ท่านอยากให้ครูรู้ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคมของบุตรหลานของท่านกับนักเรียนคนอื่นๆ เช่น ความสัมพันธ์กับเพื่อน
- ท่านอยากให้ครูมีการสอนเสริมให้แก่บุตรหลานของท่าน
- ท่านอยากให้มีแผนการสอนเป็นรายบุคคล
- อื่นๆ (ระบุ).....

11. ในด้านการบริการสารสนเทศท่านต้องการข้อใดบ้างต่อไปนี้

- ท่านอยากให้ทางโรงเรียนชี้แจงนักเรียนปกติให้ยอมรับเรื่องการอยู่ร่วมกันระหว่างนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความบกพร่อง
- ท่านอยากให้ทางโรงเรียนมีการจัดประชุม ชี้แจงพฤติกรรมของบุตรหลานของท่านในเรื่องของการเรียนรู้
- ท่านอยากให้โรงเรียนมีการจัดอบรม/สัมมนา เกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม
- อื่นๆ (ระบุ).....

12. ในด้านการบริการให้คำปรึกษาท่านต้องการในข้อใดบ้างต่อไปนี้

- ท่านอยากให้ครูช่วยเหลือบุตรหลานของท่านให้รู้จักและเข้าใจตนเอง รู้จักความต้องการของตนเอง
- ท่านอยากให้ครูช่วยเหลือบุตรหลานของท่านให้รู้จักขีดความสามารถของตนเอง
- ท่านอยากให้ครูช่วยเหลือบุตรหลานของท่านให้เข้าใจผู้อื่นและสภาพแวดล้อมรอบตัว

13. ในการจัดการศึกษาพิเศษรูปแบบเรียนร่วมที่โรงเรียนจัด ในอนาคตควรเป็นรูปแบบใดจึงจะเหมาะสมที่สุด

- จัดห้องเรียนร่วมกับเด็กปกติเต็มเวลา
- แยกจัดโรงเรียนการศึกษาพิเศษให้
- แยกจัดห้องเรียนพิเศษในโรงเรียนปกติ
- จัดห้องเรียนพิเศษให้ และเรียนร่วมบางวิชา
- อื่นๆ (ระบุ).....

14. จากปัญหาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ท่านมีแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนร่วมอย่างไรเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ของบุตรหลานของท่านมากที่สุด

- 1) .....
- 2) .....
- 3) .....
- 4) .....
- 5) .....

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย
เรื่อง การพัฒนาการรับรู้สารสนเทศเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2

สำหรับศึกษานิเทศก์

1. ผู้รับสัมภาษณ์ คือ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนการศึกษาพิเศษที่ผ่านการอบรม ครูผู้สอน ครูประจำชั้น ครูผู้ดูแล
2. แบบสัมภาษณ์มี 2 ตอน คือ
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้รับสัมภาษณ์
ตอนที่ 2 ปัญหาและแนวทางพัฒนารูปแบบการรับรู้สารสนเทศให้แก่เด็กที่มีความต้องการ พิเศษ
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ จะเป็นสารสนเทศที่มีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

นางสาวสุธิดา ไทยกลาง

อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้รับสัมภาษณ์

1. วุฒิด้านการศึกษาพิเศษ
  - สำเร็จการศึกษาด้านการศึกษาพิเศษโดยตรง
  - เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนร่วม
  - เคยศึกษาเอกสารด้านการจัดการเรียนร่วม
  - ไม่มี
2. ช่วงเวลาที่เข้ารับผิดชอบงานการศึกษาพิเศษ.....
3. ประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษ
  - ไม่มี
  - เคยเข้าร่วมประชุมสัมมนาเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ
  - เคยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ
  - เคยไปศึกษาดู
  - ได้รับการศึกษาด้านการศึกษาพิเศษ

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบัน ปัญหาและแนวทางการพัฒนารูปแบบการรับรู้สารสนเทศให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ

1. การจัดเตรียมอาคารสถานที่ ท่านได้เข้าไปช่วยเหลือสนับสนุนหรือไม่
  - เข้าไปช่วยเหลือสม่ำเสมอ
  - เข้าไปช่วยเหลือบ้างบางครั้ง
  - ไม่ได้เข้าไปช่วยเหลือ เพราะ(เหตุผล).....
  - เป็นปัญหาสำหรับการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ เป็น ไม่เป็น
  - ถ้าเป็นมีวิธีการแก้ไขอย่างไร.....
2. ปัญหาการจัดการเรียนร่วมด้านอาคารสถานที่ในการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดหน่วยงานของท่านมีอะไรบ้างและท่านได้เสนอแนะการแก้ปัญหานั้นอย่างไร
  - 1) ปัญหา.....
วิธีแก้.....
  - 2) ปัญหา.....
วิธีแก้.....
3. ปัญหาการจัดการเรียนร่วมด้านบุคลากรในการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดหน่วยงานของท่านมีอะไรบ้างและท่านได้เสนอแนะการแก้ปัญหานั้นอย่างไร
  - 1) ปัญหา.....
วิธีแก้.....
  - 2) ปัญหา.....
วิธีแก้.....

4. ปัญหาการจัดการเรียนร่วมด้านผู้ปกครองนักเรียนในการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดหน่วยงานของท่านมีอะไรบ้างและท่านได้เสนอแนะการแก้ปัญหาเหล่านั้นอย่างไร

1) ปัญหา

วิธีแก้.....

2) ปัญหา.....

วิธีแก้

5. ปัญหาการจัดการเรียนร่วมด้านนักเรียนในการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดหน่วยงานของท่านมีอะไรบ้างและท่านได้เสนอแนะการแก้ปัญหาเหล่านั้นอย่างไร

1) ปัญหา

วิธีแก้.....

2) ปัญหา.....

วิธีแก้.....

6. ปัญหาการจัดการเรียนร่วมด้านแผนการสอนและโครงการสอนในการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดหน่วยงานของท่านมีอะไรบ้างและท่านได้เสนอแนะการแก้ปัญหาเหล่านั้นอย่างไร

1) ปัญหา

วิธีแก้.....

2) ปัญหา.....

วิธีแก้

7. ข้อคิดเห็นอื่นๆ ที่เป็นปัญหาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

1) ปัญหา

วิธีการแก้ไข.....

2) ปัญหา

วิธีการแก้ไข.....

3) ปัญหา.....

วิธีการแก้ไข.....

4) ปัญหา.....

วิธีการแก้ไข

8. ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาการรับรู้สารสนเทศของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

.....

.....

.....

.....

.....